עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלת עיר מורחבת מס' 1א'

מיום שני, ב' בטבת תשע"ט (10.12.2018) בשעה 18:00

בלשכת ראש העיר

משתתפים: עו"ד כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר ליעד אילני – מ"מ רה"ע, עו"ד רועי ברזילי – סגן רה"ע, עו"ד דוד מנחם – סגן רה"ע, מר אדם קניגסברגר – סגן רה"ע, מר אביהוא בן משה – משנה לרה"ע, מר צחי זליכה – משנה לרה"ע, מר משה רווח – משנה לרה"ע, עו"ד גלעד שריר – משנה לרה"ע, גב' מירה שנן – יו"ר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, עו"ד חיה מנע – חברת מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, אדר' רננה ירדני גולן – חברת מועצת העיר, גב' הגר יעקב – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, מר ישראל זרי – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, מר שמוליק לרמן – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, עו"ד דוד שואקה – יועץ משפטי, מר עזרא נחום – סמנכ"ל תפעול, מר רון קוגמן – סמנכ"ל העירייה למינהל ותרבות, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל העירייה לקידום עסקים ובורסה, מר גרשון טוסק – גזבר, אדר' עליזה זיידלר גרנות – מה"ע, מר דני רייף – מבקר העירייה, גב' גלי אורנשטיין – דוברת העירייה, עו"ד גיל סימנהויז – ראש לשכת התאגידים, מר ראובן שמר – מנהל אגף שפ"ע, גב' גילה טאושטיין – מנהלת האגף לשירותים חברתיים, מר ירון יהב – מנהל אגף מערכות מידע, מר שמעון שומרוני – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, גב' איריס זיו – מנהלת אגף רכש ולוגיסטיקה, גב' ויוי הרשטיין – מנהלת אגף קשרי קהילה, אינג' שאול לניאדו – מנהל אגף תשתיות, גב' מאיה פלומבוים – עוזרת רה"ע, אינג' סיגל חורש – סגנית מה"ע, מר מיקי חייקין – עוזר מ"מ רה"ע, אדר' אביעד פיניו – ראש לשכת רה"ע, מר צור נחום, עו"ד אמיר חיל, עו"ד מולי אורן, עו"ד אמיר מורצקי, מר אריה קוטלר – מנהל מח' עבודות ציבוריות, אדר' ערן זילברמן, ד"ר משה רפלוביץ, ד"ר שי מלמן, גב' עמליה כהן – מנהלת מח' תכנון וארגון עירוני ומ"מ מתאמת פעילות, הנהלה ומועצת העיר.

סדר יום:

1. **נהלי עבודה – ועדת הנהלה – עדכון יו"ר הקואליציה.**
2. **הוועדה לרפורמה בתחום הספורט ברמת-גן.**
3. **אישור מסגרת תקציב רגיל ובלתי רגיל לשנת 2019.**
4. **אישור להצמדת מחירי החניה בעיר רמת-גן.**
5. **אישור הסכם פשרה עם חברת "אמות השקעות בע"מ".**
6. **אישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית בעניין פיקדון מים.**
7. **אישור הסכם פשרה בנושא גן ילדים ברחוב הגפן 23.**
8. **המכון לרפואת שיניים.**
9. **רשות הספורט העירונית.**
10. **אישור בקשות מחלקת קשרי חוץ.**

מחוץ לסדר היום:

11. **הקמת אשכול גנים במרום נווה.**
12. **איגוד ערים וטרינרי.**

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ערב טוב לכולם, ברוכים הבאים לישיבת ההנהלה הראשונה של הקדנציה הזו. אני מקווה שיהיו לנו ישיבות הנהלה באותו גודל לאורך כל הקדנציה וברמת ענייניות מקסימאלית, ברמת חברות מקסימאלית. אנחנו משנים משהו אחד שלדעתי הוא מהותי, הישיבות יהיו מוקלטות, מתומללות בצורה מסודרת, אנחנו לא מסתירים שום דבר, ועדיין צריך לשמור על דיון שהוא לא רק דיון כלפי חוץ אלא ענייני כלפי פנים. אנחנו נקיים את זה בשני פורמטים: הנהלה מורחבת, שזו ההנהלה שמתכנסת היום; והנהלה מצומצמת, שזה ראשי סיעות שני מנדטים ומעלה ומחזיק תיק הכספים, חבר המועצה אלי מוסרי. סדר היום הופץ לכם, אני חושב שהוספנו שני סעיפים לסדר היום. אנחנו נשתדל לא להפתיע, אבל כמובן יש דינאמיקה לדברים. הדיונים פה הם בתוך הקואליציה, אז הגמישות עם הכללים הפרוצדוראליים היא קצת יותר גמישה מאשר במועצת העיר. מי שמרכז ומנהל את סדר היום, ינהל את הישיבות, זה יהיה ליעד, ויש לו את כל הגיבוי ממני לצורך העניין הזה, באופן מלא ומוחלט, כמו שיהיה לכל אחד מכם בתחומי האחריות שלו. ליעד גם ירחיב בנושא הזה, אבל מאד חשוב, כדי לשמור שכל אחד באמת יגיע למקסימום של עשייה וגם, אני יודע, כולנו פה גם מסתכלים על 5 שנים קדימה, גם למקסימום קרדיט ציבורי וסיפוק אישי, עדיף ללכת, מה שנקרא, בדרך הכי נכונה, שקופה, ישרה, גם אחד כלפי השני, לא להיכנס לענייני האחר, בטח לא לצאת עם זה מיד כלפי חוץ. אם כלו כל הקיצים, למישהו יש משהו שמעיק על הציבור שלו, על אפילו תושב אחד שהוא מנסה לטפל בו פנימה, בתוך המשפחה מה שנקרא, ונתקל בחומה של אדישות ואטימות, והוא עובר גם לראש העיר וגם לא מקבל, וגם למנכ"ל ולא מקבל, אז כמובן אף אחד לא סותם את דרכו לאף אחד, אבל זה צריך לעבור את השלבים האלה. ואם כולנו נקפיד על השלבים האלה, עכשיו התחלה, אז יש חריקות כאן ושם, גם ההתנהלות, גם של ראש עיר חדש, גם כלפיכם בטח היא לא מושלמת, אבל בואו ניקח ככה 1 לינואר, אני מצפה שאנשים, מה שנקרא, בדברים האלה יקפידו מאד. ואם כל אחד ישתדל להקפיד, זה יהיה לטובת כולם.

ליעד יציג גם את סדר היום. אני בטוח שיש לו מה לומר גם בנושא הזה, ושיהיה באמת לכולם בהצלחה. יש לנו פה מטרה אחת, היא ברורה והיא טובת העיר, וזה לא במילים גבוהות, לשם כך התמודדנו, נבחרנו ואני מרגיש שאנחנו כבר עושים דברים טובים, אנחנו בכיוון הנכון, אבל זה ממש, אפילו אפשר להגדיר את זה כצעד ראשון, אלא רק לאן אנחנו מביטים ומה הכוונות שלנו. אבל הפוטנציאל הוא אדיר ויש פה אפשרות באמת לעשות סיפור הצלחה מהעיר רמת גן. התושבים מלאי תקווה, מלאי תקווה, וזה אומר שאנחנו מלאי ועמוסי אחריות, וקל מאד מהפוזיציה הזו לאכזב, וקל מאד גם לצאת, מה שנקרא, מלכים של העיר. יש מקום לכולם, כולם יכולים להצליח ביחד. כל, אני שוב חוזר, כל עימות פנימי, כל אינטריגה פנימית היא מיותרת לגמרי, והאמת שהיה יותר קל להתנהל עם קואליציה יותר צרה, כי אז לא הייתי צריך להתווכח עם צחי זליכה על תיק גנים ונוף, ושהוא יכעס עלי למרות שהוא חבר שלי. בניתי את זה כדי שנוכל באמת לעשות דברים גדולים וטובים. לי אישית מהאינטרס היה יותר קל להתנהל עם קואליציה טיפה יותר צרה,

אבל אני מאמין בממלכתיות ומאמין בחזית רחבה, לכן ויתרתי על הנוחות שכולם יחייכו ויהיו מרוצים בשלב הראשון, אלא להאמין שה-benefit שנקבל מהדברים האלה ומהגישה הזו יגיעו בהמשך. אז ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה, ראש העיר. אני קודם כל מציע, היות וזו ישיבה ראשונה ויש פה פנים שנפגשים גם בפעם הראשונה, אז שנעשה איזו שהיא באמת היכרות, הצגה קצרה, לפני שנעבור לסדר היום.

*** הנוכחים מציגים עצמם ***

מר חיים גלרמן: (חבר סיעת המפלגה הדתית המאוחדת – ש"ס) – אני רק רוצה לברך על השעה, שאף אחד לא ציין את זה. כי אני כמעט נמנעתי מלהגיע לישיבות הנהלת עיר מהסיבה שחלק מאיתנו עובדים, וגם אני עובד, וזו ישיבה ראשונה למעשה מזה זמן שאני מגיע, ותודה על כך.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, גם בהקשר הזה, אני ביקשתי מיו"ר ועדת המשנה לתכנון ובנייה, זה משהו שאני ניסיתי להיאבק עליו שנים ארוכות, כי אני חושב שזה גם יותר נכון, גם יותר צודק, גם יותר תואם את רוח החוק, שגם ישיבות ועדת המשנה יהיו אחר הצהריים ולא בבוקר. זה נותן יתרון אדיר להנהלת העיר על האופוזיציה וגם על התושבים. נכון שאנחנו היום בצד שיכול ליהנות מהסידור של ישיבות בבוקר, אבל למרות שזה מהווה יתרון ברור לקואליציה, אנחנו יודעים שקואליציה לא נשארת קואליציה לעד ובעוד 5 שנים או 10 שנים חבר קואליציה יכול למצוא את עצמו באופוזיציה, ונכון לראות מה נכון לעשות, ולכן העברנו את כל הישיבות החשובות האלה לשעות אחר הצהריים והערב.

*** המשך הצגת הנוכחים ***

1. נהלי עבודה – ועדת הנהלה – עדכון יו"ר הקואליציה.

מר ליעד אילני: תודה. אני מניח שאת יושבי השולחן מכירים. אני רוצה להתייחס לכמה דברים, כמה עדכונים. למעשה הסעיף הראשון שעל סדר היום – נהלי עבודה – ועדת הנהלה – עדכון יו"ר הקואליציה.

מספר דברים – קודם כל, כמו שאמר ראש העירייה, הישיבה הזו מתומללת. זו החלטה ראשונה שהתקבלה עוד טרם הישיבה. תרשו לי לומר, למרות שזה לא אמור להטריד במובן הזה, אבל במשך שנים ניסו להתנגד לעניין הזה של תמלול ישיבות הנהלת עיר, ובין היתר היה גם את העלויות הכספיות של הדבר הזה. אז זה 20,000 שקלים לשנה שלמה. וכשאנחנו בונים עכשיו את תקציב העירייה ל-2019, אני חושב שהציבור זכאי לקבל את השקיפות הזו מישיבות ועדה שמקבלות בה החלטות על מאות מיליוני שקלים לשנה.

הדבר השני זה ועדות התכנון והבנייה – אמר ראש העיר, שאנחנו נעביר אותן לשעות אחר הצהריים. אתה רוצה לעדכן בנושא של הצילום שלהן?

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> כן. הן יהיו פתוחות לציבור, נפתח את הדלתיים הסגורות כמו שהתחייבנו בבחירות, של ועדות תכנון ובנייה. נפתח את הדלתיים הסגורות לציבור. אני מודע גם לרגישות שיכולה להיות, לפעמים יש ישיבות רגישות, לפעמים סערת רגשות ואמוציות, אז גם להיערך עם הפיקוח כמו שצריך. ויש כמובן ישיבות שאפשר, זה תמיד יהיה בסמכות היו"ר, זה נכון גם בכנסת ובכל מקום אחר, בשיקול דעת ובמסורה, לסגור סעיפים מסוימים ודיונים מסוימים שהם רגישים ומועדים לפורענות. אותו דבר גם בהנהלה, אם יושבים על איזו אסטרטגיה עכשיו במאבק מול בר אילן ולא נרצה שברודני יקרא את האסטרטגיה שלנו או את השיקולים שלנו, אז כמובן שהדברים יהיו פחות חשופים לציבור. אבל דרך המלך היא שהכול שקוף, הכול נגיש לציבור, אין לנו מה להסתיר. להיפך, אנחנו רוצים שכמה שיותר אנשים יידעו על כמה שיותר מילים שאמרנו, כי אנחנו יוצאים מנקודת הנחה שאנחנו אומרים דברי טעם לטובת העיר ולטובת התושבים. בבקשה.

<u>מר ליעד אילני:</u> תודה. הדבר הנוסף, ראש העיר ואני לפחות, ואנחנו מזמינים גם אתכם, החלטנו שהיומן האישי שלנו יפורסם באתר העירייה. זה יקרה כבר מהשבוע הבא, גם כחלק מצעדי השקיפות. ואנחנו קוראים גם לשאר חברי ההנהלה לעשות אותו דבר. כמובן, מי שחושש מפגישות אישיות, אז יש דרך חוקית גם להסתיר פגישות שהן אישיות.

הדבר האחרון, לגבי שעות הישיבה – הישיבה תתקיים בשעה 16:00 בימים שבהם מתקיימת ישיבת מועצת עיר. לאחר מכן, ב-17:30 ועדת כספים וב-18:00 מועצה, בימי שלישי. ובימי ראשון, בימים שבהם אין ישיבת מועצת עיר, בשעה 18:00. זה זז מאתמול להיום.

הדבר הנוסף, כמו שאמר ראש העיר, אנחנו 22 חברי מועצה בקואליציה, זה לא פשוט, מבחינת חדרים בעיקר, שירותי משרד. אני מבקש בפורום הזה עוד קצת סבלנות, כמה ימים, לוקח זמן לסדר את הכול. אם מישהו בינתיים נורא חשוב לו לעבוד, אני אומר את זה

באמת, לא בציניות, יכול לקבל את החדר שלי, אם הוא צריך להגיע באמצע היום ואין לו איפה לעבוד. אבל באמת, תנו לנו את ה-עוד כמה ימים האלה בשביל להתארגן. צריך להיות גם אנושיים. אנחנו לא באים ואומרים לאנשים – צאו מהחדרים שלכם, כי יש חברי מועצה שמגיעים בהתנדבות פעם בשבוע שבועיים ואנחנו בשביל זה צריכים להוציא אנשים שזה ה-day job שלהם. אז כל אחד, כל חבר מועצה יקבל את המעמד הראוי לו ואת סביבת העבודה הנוחה, רק סבלנות.

בנושא החינוך – לא נמצאת פה דליה, שטסה להרוורד אתמול, היא תחזור בעוד שבועיים שלושה. אנחנו בתקופה קצת רגישה, אני חושב שנחשפתם גם בתקשורת. אנחנו מבקשים לעבוד בצורה מסודרת דרך מחזיקת התיק מירה שנן, דרך מנהלת האגף דליה לין, כדי שהדברים באמת לא ייצאו משליטה. ואנחנו נוציא בימים הקרובים גם איזה שהוא מסמך של נהלים בנושא הזה של עבודה בסוגיות חינוכיות.

הסעיף הראשון, אומרים לי שאני צריך לאשר אותו, זה למעשה כמו ישיבות מועצה, אנחנו מאשרים כל סעיף וסעיף. האם יש למישהו הערות? הסתייגויות?

או קיי, מאושר פה אחד.

<u>החלטה:</u>

<u>להלן נהלי עבודה – ועדת הנהלה:</u>

א. ישיבות הנהלת העיר יתומללו.

ב. ועדת תכנון ובניה תתקיים בשעות אחר הצהריים, תהיה פתוחה לציבור ומצולמת.

ג. יומן רה"ע ויומן מ"מ רה"ע – יועלו לאתר העירוני. במידה וחברי הנהלה נוספים יבקשו לפרסם את היומן שלהם באתר העירוני יש לעדכן את מ"מ רה"ע.

ד. ישיבות הנהלת העיר יתקיימו פעמיים בחודש בשעות אחר הצהריים – בימי ראשון תתקיים הנהלת עיר מצומצמת בהשתתפות חברי ועדת הנהלה וסטטוטורים בשעה 18:00. מנהלי אגפים רלבנטיים יוזמנו לפי הצורך.
בימי שלישי – לפני ישיבות מועצה – תתקיים הנהלת עיר מורחבת בשעה 16:00.

ה. נושאים לסדר יום יש לשלוח לעמליה כהן שבוע לפני ישיבת ההנהלה.

ו. מחזיקי התיקים המעוניינים לפנות למנהלי אגפים אשר אינם תחת אחריותם מתבקשים לעשות זאת באמצעות מנכ"ל העירייה.

<u>הצבעה:</u> נהלי העבודה אושרו פה אחד.

מר ליעד אילני: הועדה לרפורמה בתחום הספורט – הסעיף השני – אנחנו נמשיך איתו בהמשך.

3. אישור מסגרת תקציב רגיל ובלתי רגיל לשנת 2019.

מר ליעד אילני: סעיף 3 – אישור מסגרת תקציב רגיל ובלתי רגיל לשנת 2019. ישיבת התקציב שהיתה אמורה להתקיים ב-30 בדצמבר נדחתה ל-29 בינואר. אנחנו רוצים יותר זמן להכין את התקציב. אבל בכל זאת, אני מבקש ממחזיק תיק הכספים, אלי מוסרי, להציג את העקרונות בעניין הזה.

מר אלי מוסרי: שלום לכולם. שיהיה, כמו שאמר ראש העיר, שיהיה בהצלחה לכולנו. מאז שנבחר ראש העיר, ב-13 בחודש, למחרת כבר התחלנו בעבודה לקראת תקציב 2019. היו סדרה של פגישות וישיבות אני חושב עם כל מנהלי האגפים והמחלקות, בישיבות האלה גם נכחו סגנים, אדם כמחזיק תיק כוח אדם וגם רועי וגם גלעד וגם ליעד כמובן, כולם היו, הרבה השתתפו בישיבות האלה. אני באופן אישי, הייתי מחזיק תיק כספים 5 שנים. אני חייב להגיד, 5 שנים שהייתי, 4 מתוכן זה היה עם ראש העיר צבי בר ושנה אחת תקציב עם ישראל זינגר, ואני יכול להגיד לכם שזו השנה הקשה ביותר. אני אומר את זה ככה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: וזה אחרי שקראת את המכתב של זינגר.

דובר: איזה מכתב הוא קרא?

מר ליעד אילני: של זינגר.

מר אלי מוסרי: לא הייתי רוצה להיכנס יותר מדי למכתבים, אבל זו השנה הקשה ביותר, משום שאנחנו צריכים להכין תקציב שאפשר יהיה לחיות איתו. מדובר ב-160,000 תושבים, מדובר ב-16 תאגידים, מדובר במעל 3,000 עובדים, תקציב של מעל 1.3 מיליארד שקל, רק התקציב הרגיל, עוד לא הגענו לתב"ר בכלל, אנחנו רק כרגע בדיבורים. ואתמול ישבנו פה אצל ראש העיר וקיבלנו החלטה לא להגיש תקציב בלחץ אלא לשבת על כל הסעיפים, על כל השורות, כמו שהוא ביטא בצדק, להפוך כל אבן, גם בשורת הפעולות וגם בשורת כוח אדם, כדי להגיע לתקציב מאוזן, שאפשר יהיה לנהל אותו כמו שצריך בשנת

2019. זו שנה ראשונה, וזה בעצם תקציב של כולם, שיהיה ברור. זה לא תקציב סוליסטי, זה תקציב של כולם ויש לכולנו אחריות עליו. אני בכוונה לא רוצה להגיד פה מספרים, כיוון שזה עוד מוקדם, אבל אנחנו במהלך השבוע שבועיים הקרובים נגבש את התקציב. היום ישבנו ישיבה ראשונה חשובה אצל המנכ"ל, יחד עם הגזבר, ישבנו ישיבה ראשונה להכין את המסגרת, כיוון שאתמול היתה ישיבה שיצאנו ממנה עצובים. ישבנו פה יחד עם, גם ליעד וגם אדם היו, לא פשוט. אני יודע שהרבה אנשים יש להם, איך אומרים, הם חדורי עשייה ועם הרבה פעילות וזה טוב וזה מצוין, אבל תבינו, כמו שיש מגבלות הכוח יש גם מגבלות תקציב. ואנחנו נצטרך לעבוד קשה מאד בשבועיים הקרובים, מאד קשה, עם הרבה ישיבות, ורק אחרי שנסיים את השבועיים האלה נדע איפה אנחנו עומדים.

א', תודה רבה לך, ראש העיר, על האמון, זה לא פשוט. ואני מאד מקווה מראשי האגפים, ממנהלי המחלקות ומכולכם אורך רוח. זה תקציב של כולנו, עם אחריות של כולנו.

<u>גב' עדנה וידל:</u> שאלה – לפני שמאשרים את התקציב, אנחנו נקבל את טיוטת התקציב?

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> ברור.

<u>גב' עדנה וידל:</u> השאלה באיזה פרק זמן מראש, שנוכל לעבור על זה?

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> יש פרקי זמן מאד ארוכים.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אני אגיד את לוחות הזמנים. ישיבת המועצה שהוחלט עליה זה ב-29,

<u>מר ליעד אילני:</u> 29 בינואר ישיבת מועצה ואישור צו ארנונה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ואישור צו ארנונה. זה יהיה ביחד.

<u>מר ליעד אילני:</u> כן.

מר אלי מוסרי: אנחנו צריכים להעביר לחברי המועצה 10 ימי עבודה קודם. ולפני כן עוד תהיה ישיבה בהנהלה, בקואליציה. אני מעריך שחודש דצמבר יהיה חודש של עבודה. בתחילת חודש ינואר יתחילו העבודות בפועל, להציג את התמונה, וכמובן שהכול פתוח פה לכולם, הכול חשוף על השולחן והדברים יובהרו בצורה הכי נהירה ועל פי חוק.

עו"ד גלעד שריר: למה מאשרים את צו הארנונה?

מר אלי מוסרי: לא אישרנו.

מר ליעד אילני: צו הארנונה יכול יותר זמן. אני אומר, חברים, באמת, מחזיקי התיקים, אנחנו כרגע רק בונים מדיניות. את המסגרת, מחזיק תיק הכספים נתן איזה שהוא מספר שאמור להיות בסעיף ההוצאות ובסעיף ההכנסות, וכל אחד ממחזיקי התיקים עכשיו, יחד עם מנהל האגף שהוא מחזיק בתיק שלו, אל מול מנכ"ל העירייה וגזבר העירייה, יש מספיק זמן לעבוד, זה חשוב לא פחות מחדרים. אז נשמח שתפנו גם לזה את הזמן. אז הסעיף הזה רק, ההודעה למעשה של מחזיק תיק הכספים, יש הסתייגויות או שאפשר לאשר?

עו"ד גלעד שריר: זה סעיף עדכון, אין בעיה.

4. אישור להצמדת מחירי החניה בעיר.

מר ליעד אילני: סעיף 4 – אישור להצמדת מחירי החניה בעיר רמת-גן. שומרוני, בבקשה.

מר שמעון שומרוני: ביולי 2016 הוחלט על מחירי החניה בעיר. המחירים לא היו נכונים מ-1984 ונקבע מחיר שעתי לחניה – 6.10, כאשר המחיר היומי קיים בשני אתרים בלבד – קיים בסובב אצטדיון וקיים בסובב בר אילן. סובב אצטדיון זה המחיר המלא, המפתח הוא מחיר שעתי כפול 4, זה המקסימום שאנחנו יכולים להגיע. כעיקרון לכל תושב אפשר לתת שני תווי חניה. יש לנו אנשים שהם סוחרי רכב, זו סוגיה אחרת לגמרי, אנחנו לא נותנים להם כל כך הרבה תווי חניה. אבל לכל בית אב אפשר לקבל לכאורה 6 ו-7 תווים גם. זאת אומרת, מה שאני רוצה להגיד, שלכל תושב בעיר רמת-גן

החניה היא חינם, ובתנאי שהוא יוציא את התו. כרגע יש לנו 37,000 תווי חניה בעיר, חולקו. להערכה שלנו יש עוד כ-13 עד 15 אלף איש אין להם תווי חניה, שלא עשו. אפשר להצמיד את עלות תו החניה על פי המדד. זו שיטה אחת. ושיטה שניה – על פי המדינה שקובעת. לא תמיד המדינה קובעת מה המחיר המקסימאלי, שנים הם לא עשו את זה, השנה הם עשו את זה, עשו את זה באוגוסט, ולכן אנחנו הולכים על הצמדה לפי חוקי המדינה. אם בעוד שנתיים, בעוד שלוש המדד יעלה והמדינה לא תקבע לנו מה המחיר המקסימאלי, אנחנו יכולים להצמיד את זה, יש מפתח להצמדה, אנחנו יכולים להצמיד. כרגע אנחנו הולכים על הצמדה לפי חוקי המדינה, המקסימום זה 6.20, מ-6.10 ל-6.20, זה 10 א״ג, זו המשמעות. אני אומר לכולם, זה לא רק לתושב העיר, זה אמורים להיות תושבים שבאים מבחוץ אל העיר. מהערכה שלנו אנחנו מדברים על סדר גודל של למעלה מחצי מיליון שקל ב-10 א״ג האלה לשנה. תודה.

<u>עו״ד כרמל שאמה הכהן:</u> מה עם העניין של החניה בפארק הלאומי ובספארי?

<u>מר שמעון שומרוני:</u> מסמך יצא, נמצא אצלכם, תקבלו החלטה לעשות דיון, זה צריך לעשות דיון.

<u>עו״ד כרמל שאמה הכהן:</u> איפה דיון, במועצה או בהנהלה?

<u>מר שמעון שומרוני:</u> בהנהלה.

<u>מר משה רווח:</u> מבחינה משפטית צריך אישור של משרד הפנים על שני הדברים האלה?

<u>מר שמעון שומרוני:</u> לא, לא, יש הנחיה, זו הנחיה כתובה.

<u>עו״ד כרמל שאמה הכהן:</u> יו״ר הקואליציה, להנהלה הבאה נא לשים את הסעיף של החניה.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> זה שני סעיפים – זה צביעת העיר וזה.

מר אדם קניגסברגר: שומרוני, האם אנחנו צריכים, זאת אומרת, כל אלה שיש להם תווים צריכים לחדש אותם עכשיו, או שהתווים הקודמים תקפים?

גב' מירה שנן: זה של התושבים אתה מדבר.

מר שמעון שומרוני: התו הוא לשנתיים. אנחנו נמצאים בתהליכי חידוש. אפשר לומר שאת השנתיים של 2016-17 אנחנו מסיימים עכשיו. אפשר לעשות את זה דרך אתר האינטרנט ותוך יום זה מגיע הביתה, זה תמיד היה ככה, תוך יום, יום למחרת כבר התו אצל האנשים, או לבוא אישית ולעשות את זה באגף החניה.

מר אביהוא בן משה: יש לי רק שאלה – מה המשמעות אם זה צמוד למדד ולא לפי חוק המדינה מבחינה כלכלית?

מר שמעון שומרוני: אותו דבר. כרגע זה התיישב, אני שלחתי לכם בחומרים את ההצמדה גם כן. אז גם בהצמדה אתם רואים שזה בדיוק אותו דבר, זה לא השתנה מבחינת הנושא.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תודה. החלטה ראשונה כספית – פלוס.

מר ליעד אילני: אז רק בנושא אגרת החניה גם. אגרת החניה, זה עוד העדכון. יש כמה חברי מועצה שפנו וגם כמובן אנחנו מחויבים לעניין הזה, הביטול של אגרת החניה. הנחינו להכין את התהליך ולהביא אותו למועצת העיר לאישור. זה ייכנס לתוקף החל משנת המס 2020.

מר שמעון שומרוני: צריך לתקן את חוק העזר העירוני.

מר ליעד אילני: כן, כן, ברור.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כשדיברתי על ההליך התכוונתי לזה.

מר ליעד אילני: חשוב לומר שכפי שהתחייבנו, שומרוני, ויש פה רבים שיושבים סביב השולחן שהתחייבו בחודשים האחרונים לציבור, אז ב-2019 נקדם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הנה נכנסנו למינוס אחרי חצי מיליון שקל.

מר ליעד אילני: כן. אבל אם העיר תהיה צבועה בכחול לבן אז נכניס.

מר אביהוא בן משה: אז חזר מיליון, אפשר לבזבז.

מר ליעד אילני: הנה, אפשר, בשניה. אושר פה אחד, חברים?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן.

מר ליעד אילני: תודה.

החלטה:

בתאריך 5/8/18 פורסמה על ידי מנכ"ל משרד הפנים הודעה הקובעת את עדכון המחיר המירבי עבור חניה עפ"י הסדר חניה ארצי אחיד כמשמעותו בסעיף 70 ב לפקודה.

לאור זאת הוחלט לעדכן את מחירי החניה ברמת-גן כלהלן:

מאושרים תעריפי החניה החדשים כלהלן:

א. חניה שעתית בכל העיר – 6.20 ₪

ב. חניה יומית במתחם סובב איצטדיון – 24.8 ₪

ג. חניה יומית סובב אוניברסיטת בר-אילן – 16 ₪

הצבעה -אושר פה אחד עדכון מחירי החניה.

5. אישור הסכם פשרה עם חברת "אמות השקעות בע"מ".

בהתאם להחלטת יו"ר הקואליציה, פורסמה ההחלטה בלבד.

<u>החלטה:</u>
מאושר הסכם הפשרה בין עיריית רמת-גן לחב' אמות השקעות בע"מ והסמכת עורך דין מאיר לפלר לחתום בשם העירייה. יש לעכב את הודעת האישור לבית המשפט עד לקבלת אישור ראש העיר לכך, לצורך בדיקת נושא החניות הציבוריות בבניין על ידו.
<u>הצבעה</u>: אושר פה אחד.

6. אישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית בעניין פיקדון מים.

בהתאם להחלטת יו"ר הקואליציה, פורסמה ההחלטה בלבד.

<u>החלטה:</u>
מאושר הסדר הפשרה בין אריה אידלמן לעיריית רמת-גן בנושא תובענה ייצוגית בעניין פיקדון מים.
<u>הצבעה</u>: אושר פה אחד.

7. אישור הסכם פשרה בנושא גן ילדים ברחוב הגפן 23.

בהתאם להחלטת יו"ר הקואליציה, פורסמה ההחלטה בלבד.

<u>החלטה:</u>
מאושר הסכם הפשרה בין פינדלינג ואח' לבין עיריית רמת-גן בנושא גן ילדים ברח' הגפן 23.
<u>הצבעה</u>: אושר פה אחד.

8. המכון לרפואת שיניים.

<u>מר ליעד אילני:</u> הסעיף הבא – המכון לרפואת שיניים. אני רק אומר בעניין של המדיניות. יש לנו היום 16 תאגידים עירוניים. אנחנו רוצים לעבור למצב שבו כל תאגיד עירוני למעשה, א', מחזיק את עצמו מבחינת ההוצאות שלו. ו-ב', שיש לו באמת זכות קיום לא רק ברמה של ההחזקה של ההנהלה והכלליות אלא גם ברמה של, יש סיבה שבכלל ציבורית יהיה תאגיד על כל ההשלכות של כך. ובמסגרת המחשבה שלנו, אנחנו גם נדבר תיכף בסעיפים הבאים על תאגידים חדשים שיוקמו או תאגידים שיעברו תהליך של החייאה, אנחנו רוצים את המכון לרפואת שיניים למעשה להעביר תחת פעילות של עמותת על"ה. המעבר יאפשר חיסכון כספי של הוצאות הנהלה וכלליות, יאפשר פיקוח ובקרה על פעילות המרפאה, וזה כבר החל מה-1 בינואר 2019.

<u>עו"ד גיל סימנהויז:</u> ערב טוב. מרפאת השיניים העירונית, רק כדי לסבר את האוזן, הוקמה לפני 25 שנים בערך, שהיא הוקמה מתוך מטרה לתת טיפול שיניים חינם לילדים תושבי העיר. במהלך השנים חלו שינויי חקיקה, מה שמוכר כחוק ליצמן, שבעצם היום מעניק לילדים טיפולי שיניים חינם דרך קופות החולים. ולכן, מספר הילדים שפונים למרפאת השיניים הלך ופחת עם הזמן. יחד עם זאת, המרפאה בעצם יצאה החוצה והיום היא מבקרת בכל בתי הספר היסודיים לאורך כל השנה. כל הילדים בבתי הספר היסודיים נבדקים לפחות פעם בשנה וכמובן מבצעים גם הדרכות של הגיינה אורלית. בנוסף, המכון בעצם, מרפאת השיניים נותנת שירות למטופלים של האגף לשירותים חברתיים, בעיקר אוכלוסייה מבוגרת. הרבה מאד מבוגרים מקבלים טיפול דרך המרפאה. המרפאה בעצם היא דוגמא טובה למה שליעד דיבר קודם, על תאגידים שאין להם כדאיות של קיום עצמי. המחזור שלהם הוא קצת מעל מיליון שקלים, שזה פחות או יותר ההכנסות שוות להוצאות, והם לא מכסים את הוצאות הנהלה וכלליות, ואין להם שום דבר 'ספייר' כדי להשקיע או לתקן ציוד שהם יידרשו לעשות פעילות נוספת. ואלה בדיוק התאגידים שאנחנו צריכים לצמצם אותם לתוך תאגיד גדול יותר, שהעלות השולית שלו בקליטת התאגיד הזה היא זניחה. עמותת על"ה, רק כדי לסבר את האוזן למי שלא מכיר, זאת עמותה עירונית שפועלת תחת האגף לשירותים חברתיים, מתעסקת בהרבה מאד פעילויות. התקציב השנתי שלה הוא מעל 20 מיליון שקלים, ולכן לקחת עוד פעילות של מיליון שקלים ולהכניס לתוך העמותה היא זניחה מבחינת הוצאות העמותה. רואה חשבון כבר קיים, היועץ המשפטי קיים, הם לא יקבלו עוד כסף עבור זה שהם קיבלו עכשיו עוד 5 עובדים.

<u>מר צחי זליכה:</u> אבל אין פיטורים, נכון?

עו"ד גיל סימנהויז: לא, לא. במרפאה הזו מספר העובדים הוא מאד מאד מצומצם, זה בעיקר רופאי שיניים, מנהל המרפאה ומזכירה. אפילו מחשב אין שם, במרפאת השיניים. זה גוף שקצת תקוע לאחור.

מר ליעד אילני: אני חושב שהדברים ברורים. רק הערה, דיברתי על לא פעיל, בהיקפים שאנחנו מדברים, אנחנו נדבר תיכף על עמותת הספורט אז נדבר על פעילות, בעיקר מבחינת ההוצאות שלנו. כן, המנכ"ל.

מר משה בודאגה: בזמנו אנחנו ניסינו להתחבר לקופות חולים וגם השר ליצמן היה פה, כדי שניתן שירותים, בכפוף לחוק. זה לא צלח ולכן העסק הזה הלך ודעך עם הזמן.

עו"ד חיה מנע: גם אין מספיק פרסום.

מר שמואל לרמן: למעשה אתה מאוזן בין ההוצאות להכנסות, הוא מנסה לחסוך את התקורה. גיל, יש לי שאלה אליך, זה שאתה מעביר פעילות לעמותת על"ה, אתה משלם להם תקורה על הפעילות?

עו"ד גיל סימנהויז: התקורה היא זניחה – 5%.

מר שמואל לרמן: אז אתה חוסך 65 ומשלם 50 אלף על התקורה?

עו"ד גיל סימנהויז: כן, אבל זה 50,000 ש -

מר שמואל לרמן: אתה מבין מה שקורה? אתה חוסך 65 בהוצאות הנהלה וכלליות שלא יעלה לך כי אתה מעמיס על אותו רואה חשבון, ומשלם 50,000 תקורה. אתה מבין מה שאני אומר?

עו"ד גיל סימנהויז: זה כסף אבל שנשאר, היום העירייה מממנת את עמותת על"ה.

מר שמואל לרמן: ומי ישלם את ה-50? מה שאני מנסה לומר שזה אולי לא כדאי להתעסק עם זה.

עו"ד גיל סימנהויז: הכסף בסוף מבחינת העירייה הוא סכום אפס. העירייה מתקצבת גם ככה את עמותת על"ה היום ומתקצבת את מרפאת השיניים. אתה משלם פעמיים. ברגע שאתה מכניס אותם ביחד, העירייה חוסכת את התשלום הכפול. כי נכון שהתקורה הולכת, אבל מצד שני העירייה לא משלמת לעמותת על"ה שעכשיו היא מחזיקה את עצמה. שמוליק, בוא נלך לצד השני – אין זכות קיום לתאגיד בסכום של מיליון שקלים. נקודה.

עו"ד חיה מנע: זה גם מתאים מאד לרוח של עמותת על"ה.

מר ליעד אילני: אני רוצה אגב לומר בהקשר הזה, לא רק לגבי הסעיף הזה, זה בעניין בכלל של התנהלות, אנחנו עושים הצבעה, זה בסדר לגמרי, דיברתי על זה עם ראש העיר, אם מישהו יש לו הסתייגות הוא יכול להצביע נגד. הצבעה נגד אפשר תמיד בישיבת הנהלה. בישיבות מועצה כמובן זו ציפייה אחרת.

חברים, הצבעה להעברת הפעילות של המכון לרפואת שיניים תחת עמותת על"ה. מאושר פה אחד. תודה.

החלטה:

אושר כי פעילות המרפאה תהיה תחת עמותת על"ה. המעבר יאפשר חסכון כספי של הוצאות הנהלה וכלליות ויאפשר פיקוח ובקרה על פעילות המרפאה החל מ-1/1/19.

הצבעה: אושר פה אחד.

9. רשות הספורט העירונית.

מר ליעד אילני: מתאגיד לתאגיד – רשות הספורט העירונית. לפני כ-3 שנים, אם אני זוכר נכון,

מר משה רווח: באפריל 2016.

מר ליעד אילני: אפריל 2016, שנתיים וחצי, הוקפאה הפעילות של עמותת הספורט העירונית והפעילות שלה הועברה למעשה, לרבות העובדים על הזכויות הסוציאליות שלהם, למפעלי בית עמנואל. במסגרת ההסכמים הקואליציוניים שנחתמו, ההסכם הקואליציוני בין סיעת רמת גן אחת בראשות ראש העיר לבין הליכוד בראשות משה רווח, הוחלט על החייאת עמותת הספורט ושינוי שמה ל-רשות הספורט העירונית. כל מה שקשור לתקציב, כרגע אנחנו מביאים להצבעה רק את החייאת העמותה למעשה. כל מה שקשור לתקציב של העמותה, בחודש הקרוב, במסגרת דיוני התקציב, ייקבע התקציב של אותה רשות. נביא את זה לאישור מועצת העיר בישיבתה על תקציב העירייה לשנת 2019, ביום 29 בינואר 2019.

עו"ד חיה מנע: יש לי שאלה. העובדים בעבר היו עובדים שהיו שייכים לעמותת הספורט. בעקבות השינוי בעצם העובדים של מפעלי בית עמנואל נקלטו, החליפו בעצם את העובדים האחרים, היה שם איזה שהוא רה-ארגון. אני רוצה לדעת מה הולך להיות מהבחינה הזו של החלפת העובדים.

מר משה רווח: עובדים לא הוחלפו.

עו"ד חיה מנע: אני יודעת שהוחלפו. למשל, בית הצנחן,

מר משה רווח: לא, את מבלבלת, בואי אני אעשה לך סדר.

עו"ד חיה מנע: אני אשמח. אם אתה בקיא בזה, מעולה.

מר משה רווח: אותה עמותת ספורט, היא נקלטה מסיבות כאלה ואחרות, נקלטה כמו שהיא בבית עמנואל. עובדים לא התחלפו. בית הצנחן לא קשור לעמותת הספורט. זה שאת אומרת שבית הצנחן היה גוף שעבד בצורה מסוימת והוא נקלט, כל דבר שרצו נתנו לבית עמנואל. בית עמנואל הפך להיות עוד עירייה בפני עצמה, וזו גם בעיה בפני עצמה, בעיה ניהולית, אבל אני כרגע לא מדבר על זה. מה שאנחנו מדברים כרגע, להחזיר את העובדים, אותם עובדים שנקלטו בבית עמנואל, חזרה לעמותת הספורט. לרשות הספורט.

מר ליעד אילני: גם כשהם הועברו מעמותת הספורט למפעלי בית עמנואל, הם הועברו עם אותן זכויות, נשמר להם הרצף התעסוקתי למעשה, וזה מה שיקרה גם עכשיו. אנחנו עדיין לא מעבירים אותם באופן מיידי אלא לאחר שיאושר התקציב. צריך לקחת את זה בחשבון.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה לקבל הסבר הגיוני. העמותה נסגרה.

מר משה רווח: לא נסגרה. הוקפאה.

מר אדם קניגסברגר: תן לי לסיים את המשפט. לא ניכנס לעניין הסמנטי. היא הוקפאה. מה ההיגיון לפתוח אותה מחדש? על זה אני רוצה לקבל הסבר, האם יש איזו שהיא תועלת? מה התועלת בעניין?

גב' מירה שנן: מה הרציונאל?

עו"ד דוד מנחם: רק סליחה רגע, להמשיך את השאלה כי זה עמד לי על הלשון, רציתי להגיד, אם מישהו יכול לתת הסבר מדוע הוקפאה הפעילות ומדוע מחדשים את הפעילות.

מר ליעד אילני: ברשותכם, אנחנו לא בדיון מקצועי לדעתי, ויגיד ראש העיר, אנחנו לא בדיון מקצועי על למה כן או למה לא. יש פה הסכם קואליציוני שראש הסיעה שלך חתם עם הליכוד טרם,

מר אלי מוסרי: ליעד, זכותו להגיד.

מר ליעד אילני: זכותו לשאול, בסדר. אבל בוא נשאל אחרת, האם ראש העיר עכשיו, במידה והוא יחשוב שלא, הוא יבטל את ההחלטה הזאת? אז זה לא לדיון עכשיו, זה מה שאני אומר.

מר אלי מוסרי: זה שני דברים שונים.

מר אדם קניגסברגר: אני לא מדבר על ביטול ההסכם הקואליציוני. אני יושב פה, אני נציג ציבור ואני רוצה לדעת מה ההיגיון בעניין הזה, לפחות חלק מההיגיון. ואז נוכל להצביע. אם אין בזה שום היגיון, אז נחשוב אחרת. אבל קודם אני רוצה לקבל איזה שהוא הסבר מה ההיגיון, אם כבר היתה הקפאה למה מחדשים.

גב' מירה שנן: אפילו בשני משפטים.

עו"ד דוד מנחם: אני מקבל את מה שאדם אומר ב-100%.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רוצה להגיד כמה מילים. אחד – הסכמים קואליציוניים, בזכותם כולנו יושבים סביב השולחן הזה. אף אחד לא יכול לבוא ולהגיד – למה אדם קניגסברגר הוא סגן ראש העיר? אתה סגן ראש העיר כי 22 אצבעות הרימו בגלל הסכמים קואליציוניים. יכול להיות שהיו מרימים גם בלעדיהם, אבל כרגע זה בזכות ההסכמים הקואליציוניים. כשהוצג לי הנושא הזה, הוצג לי סכום מסוים שזה יעלה. היום אנחנו בסכומים אחרים וגם כשחתמתי על הסכמים קואליציוניים, הייתי בטוח שאני הולך לרשת עירייה עשירה. ובשני הדברים, עירייה עשירה אני כבר בטוח שלא, לפחות לא בטווח הזמן הקרוב. לגבי הסכומים, ראש העיר מנסה לעשות כל מיני פעולות להעביר את המספרים החדשים שנולדו שהם הרבה יותר גבוהים מבחינת העלויות שלנו למספרים ריאליים, תוך צמצום בכוח אדם וכל מיני מהלכי התייעלות במערך אולמות הספורט, היינו יכולים להיות אולי היום בטיפה בעיה אם היינו צריכים להחליט היום כי התקציב היה עולה היום. התקציב נדחה בחודש. אנחנו קיימנו כבר כמה דיונים, רווח ואני, בנושא הזה, כולל גם דיון אחד רחב עם מוסרי ועם הגזבר, וגם אתה היית פה, בשולחן הזה.

מר אדם קניגסברגר: כן. כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ההסכמים הקואליציוניים מדברים באופן ברור על החייאת מערך אולמות הספורט על בסיס העמותה הקיימת. ההסכמים הקואליציוניים קיימים והם יכובדו. אם כמובן אנחנו מגלים שטעינו במשהו, שחור ולבן, או משהו שקופת העיר או הציבור לא יכולים לעמוד בו, אנחנו כולנו בשר ודם ומודים. אנחנו לא שם, אני מודה, אבל בגלל זה השאלות הן לגיטימיות. אני כן חושב, מהמספרים שהראה לי רווח לגבי הבזבוזים בכוח אדם שמבוצעים במערך אולמות הספורט ופרישות של אנשים שצפויים לפרוש, שהם בכלל המשכורות היותר כבדות, אנחנו כן יכולים להגיע למספרים

שהם סבירים כדי לקדם את המהלך. יש לנו עכשיו עוד זמן כדי לבחון את זה לא בלחץ, גם את המהלך הזה. שמנו את זה על סדר היום כי היום היינו צריכים לאשר גם את התקציב וגם את זה כחלק מהתקציב ומההתחייבויות הקואליציוניות שלנו. ככה נמצאים הדברים. כולם רשאים לשאול כל שאלה. שום הסכם קואליציוני לא סותם את הפה לאף אחד. אבל ברגע שתתקבל פה החלטה, ובטח החלטה שמגובה בהסכמות קואליציוניות, אז אנחנו הולכים למועצת העיר. אבל עד אז המגרש פתוח. אין פה משהו, אף אחד פה, אין פה משהו חלילה לא חוקי ואין פה משהו שהוא,

גב' מירה שנן: לא, הוא ביקש רק הסבר למה, מה הרציונאל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אגיד לך מה הרציונאל.

גב' מירה שנן: לא מעבר, זה בשני משפטים.

עו"ד חיה מנע: כאילו במה זה שונה? איפה השונות?

גב' מירה שנן: מה זה ייתן?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: השונות פה זה לדעתי, כמו שאני מזהה, אני לא דוקטור לסגירה של העמותה, אבל היו פה מאבקים פוליטיים, רצו לחנך מישהו, רצו להעניש מישהו. אנחנו חיים בעולם פוליטי, בחדר הזה גם יתקבלו עוד הכרעות פוליטיות, זו לא מילה גסה. החליטו, מה שנקרא, להקטין מישהו על ידי לקיחת משהו והעברתו למקום אחר. לראות שהמקום האחר ניהל את זה בשיא היעילות, השקיפות והמינהל התקין, אני אומר לך את זה בוודאות – ממש לא. ממש לא. אנחנו נבטיח שזה יהיה יותר טוב. תחת איזה כובע, יש רק דבר אחד שהוא ברור, כשאתה מקים גוף חדש יש לך עלויות של הנהלה וכלליות, שכרגע היו מועמסות על בית עמנואל. אנחנו מכווצים, גם היום אנחנו מממנים, עיריית רמת גן, ב-1.2 מיליון, נכון? בתשלומי העברה.

מר משה רווח: והם צריכים לתת עוד מיליון שקל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסדר. 1.2 מיליון.

מר משה רווח: כרמל, הוא יכול להביא תמיכות מהטוטו עכשיו יותר, אתה יודע.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הוא קודם כל צריך להוריד את הקו הסגול. בקיצור, הסיפור הזה זה הוצאות הנהלה. אני חושב שהעברנו את המסר היטב לרווח בפגישות הפנימיות שהיו לנו ובשיחות שהיו לנו, שאנחנו רוצים את העמותה הזו יעילה. גם לא יהיה לה מנכ"ל, זו עוד הסכמה שהגענו אליה, לא יהיה לה מנכ"ל. יהיה עוזר ליושב ראש שיתכלל את הפעילות. אין שם עכשיו, לא בונים שם את החללית הבאה. זה רק לנהל אולמות ספורט, יכול להיות גם העוזר של היושב ראש לתכלל את זה, לא צריך מנכ"לית ועוזרים למנכ"לית, אז זה יהיה בפורמט אחר מהעמותה שהיתה קודם ונקווה שהגענו למשהו סביר שייתן שירות אולי יותר טוב למערך הספורט בעיר ויאפשר לבית עמנואל להתמקד בפעילות, באמת, הליבה שלו, לשפר אותו, והרפורמה שליעד רוצה להוביל שם, וגם את הרפורמה הזו נגבה.

מר אלי מוסרי: החינוך הלא פורמאלי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בדיוק, החינוך הלא פורמאלי, זה משתלב בדברים האלה. זהו, זה לא המהלך שהולך להוביל את רמת גן להיות עיר מובילה. זה לא זה. אבל זה מהלך שחלק, אם רצינו לבנות קואליציה רחבה, וזה חשוב לסיעה הזו, זה בנפשה, כמו שיש אנשים שהחדר שלהם בנפשם. אני חושב שסך העלויות הקואליציוניות של כל ההסכמים זניח, בטל, לא בששים, אלא בששת אלפים. ומפה בואו נתקדם.

מר משה רווח: מילה נוספת. חבר'ה, זה יביא הדבר הזה, אנחנו רוצים לתת בשורה. וברגע שזה יוקם אנחנו נכין תוכנית מסודרת, גם לאיפה אנחנו רוצים ללכת, לאיפה אנחנו רוצים להגיע, מה המשמעות של זה, מה השוני. הרי ברור שהדברים האלה יוצגו. כרגע, מה שנכון לעכשיו, בגלל שהשולחן הזה קיבל את ההחלטה, כמו שראש העיר אמר, בגלל כל מיני החלטות פוליטיות נטו, אז בגלל שהשולחן הזה קיבל את ההחלטה הוא גם זה שצריך להורות על ההקמה. זה הכול.

מר ליעד אילני: חשוב לי לומר פה גם, אני שאלתי את היועץ המשפטי לפני הדיון היום, והוא הבהיר לי שלא תידרש פה החלטה של מועצת העיר היות וועדת ההנהלה היא זו שהחליטה על הקפאת העמותה והיא זו שמחייה את העמותה.

רק בהמשך למה שראש העיר אמר, שוב, בנושא של תאגידים עירוניים, יש פה מספיק יושבי ראש של תאגידים עירוניים כאלה ואחרים. המטרה היא שכל תאגיד יחזיק את עצמו בכוחות עצמו. זה נכון לגבי רשות הספורט, זה נכון לגבי כל תאגיד אחר.

מר אלי מוסרי: אפשר, אדוני ראש העיר?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אני עושה הפרדה גמורה בין הסכם קואליציוני לבין מה שנכון וצריך לעשות. ההסכם, אני בעד לכבד הסכמים ואני איש של הסכמים. במסגרת הדיונים על התקציב אנחנו גם דנים בשני נושאים מאד חשובים: ההתייעלות של המנגנון העירוני וגם מחשבה לגבי התאגידים העירוניים. יש היום 16 תאגידים, לא בהכרח יישארו 16 תאגידים. אנחנו בעד לייעל גם את הנושא של התאגידים העירוניים. צריך לקחת את זה בחשבון. נקיים על זה דיונים עם ראש העיר ועם כל מי שצריך, ואז אנחנו נקבל מנגנון יותר יעיל, לא רק מנגנון עירוני יעיל יותר אלא גם מנגנון יעיל יותר בתאגידים העירוניים. כך שאנחנו היום מדברים להגדיל – בסדר, זו החלטה – אבל המחשבה היא איך לצמצם ואיך לייעל. צריך לקחת את זה לתשומת ליבכם.

מר אדם קניגסברגר: יש לי עוד שאלה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בבקשה, אדם.

מר אדם קניגסברגר: האם רשות הספורט, מעבר לעניין הזה של אולמות הספורט, האם באמת היא תפעל לטובת הספורט התחרותי.

מר משה רווח: זו שאלה מעולה.

מר אדם קניגסברגר: אם זאת המטרה – אני בעד. רק בשביל להחזיק אולמות – אני מתנגד.

מר משה רווח: זה חלק מהמטרות. אנחנו רוצים לעשות רשות, בגלל זה

אנחנו, המטרה שלנו, קראנו לזה רשות ולא עמותה, אנחנו רוצים שמחלקת הספורט שקיימת, היום הספורט קיים – חלק פה, חלק שם – אנחנו רוצים לאגם את זה מתחת למקום אחד, כמו בכל עיר שהיא עיר שהיא מצליחה ומודל מצליח. לך תראה מודלים מצליחים, ברעננה, אפילו השכנה שלנו גבעתיים, שהיא יותר קטנה, אבל תראה איך זה עובד שם. אנחנו רוצים לייצר מודל מצליח, וכדי לייצר את זה צריך את המודל הזה, את המודל של הרשות. בסוף זה רק יחסוך כסף ולא יעלה יותר. תזכור את זה, זה מוקלט הדברים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יש לי רק בקשה. אם יש מודל כזה של רשות ספורט, נגיד בעיר שזה מצליח, תביא לנו, שאנחנו נראה.

<u>מר משה רווח:</u> על זה אנחנו מדברים.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> יש לנו עד ה-29.

<u>מר ליעד אילני:</u> חברים, אנחנו בעיכוב גדול מאד. אנחנו אמורים לסיים בשמונה, שמונה כנראה כבר לא יהיה היום. אז ברשותכם, אנחנו מאשרים להחזיר את עמותת הספורט העירונית לפעילות החל מה-1 בינואר 2019 ולשנות את שמה לרשות הספורט העירונית. כרגע ללא תקציב, התקציב ייקבע בחודש הקרוב במסגרת דיוני התקציב ויובא לאישור מועצת העיר בישיבתה על תקציב העירייה לשנת 2019 ביום 29 בינואר 2019. מאושר פה אחד? תודה.

<u>החלטה:</u>

א. <u>החזרת עמותת הספורט העירונית לפעילות החל מ-1/1/19.</u>

ב. <u>שמה החדש של העמותה – רשות הספורט העירונית</u>

ג. <u>תקציב שנתי –</u> יקבע בחודש הקרוב במסגרת דיוני התקציב ויובא לאישור מועצת העיר בישיבתה על תקציב העירייה לשנת 2019, שנקבע לתאריך 29/1/19.

<u>הצבעה</u>: אושר פה אחד

2. הוועדה לרפורמה בתחום הספורט ברמת-גן.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני חוזר כרגע, ברשותכם, לסעיף 2 – הוועדה לרפורמה בתחום הספורט ברמת-גן. גם ראש העיר, גם מחזיק תיק הספורט, במשותף איתי, משה רווח, וגם אני, חושבים שנדרשת רפורמה בספורט בעיר בכלל. א', בכל נושא התבחינים, הקריטריונים לתמיכות באגודות ספורט. ב', בנושא המתקנים. ג', בנושא הקשר שבין אגודות הספורט לבין בתי הספר. ועוד שורה ארוכה של נושאים. אנחנו רוצים להחזיר את רמת-גן להוביל בתחום הספורט, זה תחום שהיא הובילה בו בעבר, והיום לצערי זה לא המצב. אנחנו מבקשים למעשה, החלטנו על הקמת ועדה ציבורית מייעצת, בהתנדבות מלאה, שהראשים שלה במשותף יהיו רונית תירוש - מנכ"לית משרד החינוך לשעבר, וצביקה שרף – מאמן הכדורסל הידוע. חברי הוועדה ייקבעו בהמשך על ידי ראש העירייה. הם למעשה יגבשו תוך 60 יום המלצות, הם יבדקו כמו שאמרתי את המתקנים, את הקשר שבין אגודות הספורט לבין בתי הספר, את הקריטריונים לתמיכות באגודות הספורט. יביאו המלצות, שוב, המלצות לא מחייבות שיוצגו קודם כל לוועדת הפורט, לאחר מכן לוועדת הנהלה, למועצת העיר אם צריך. אז בעצם, מה שאנחנו מבקשים כרגע זה אישור להקמת הוועדה בראשותם של רונית תירוש וצביקה שרף, ולתת לראש העירייה את המנדט לקבוע את זהות חברי הוועדה.

מאושר פה אחד. תודה רבה.

<u>החלטה:</u>

מאושרת הקמת ועדה ציבורית מייעצת לתחום הספורט ברמת-גן, לבחינת הנושאים הבאים: תבחינים לחלוקת תמיכות לאגודות הספורט, מתקני הספורט בעיר, והקשר בין אגודות הספורט לבתי הספר.

יו"ר הועדה – רונית תירוש וצביקה שרף.

חברי הועדה – ימונו בהמשך השבוע.

הועדה תציג את המלצותיה בפני הנהלת העיר תוך 60 יום.

<u>הצבעה</u>: אושר פה אחד הקמת ועדה ציבורית מייעצת לתחום הספורט ברמת-גן.

10. אישור בקשות מחלקת קשרי חוץ.

מר ליעד אילני: אישור בקשות מחלקת קשרי חוץ.

מר משה בודאגה: בקשה אחת.

מר ליעד אילני: סיור בינלאומי באנגליה, תוכנית מובילים דיגיטליים לשלטון המקומי. בין התאריכים 13-17 בינואר מתקיים סיור לימודי באנגליה שהוא חלק מתוכנית ההכשרה של המשרד לשוויון חברתי, אשר אושרה בוועדת השתלמויות במרץ 2018, כאשר התוצר של ההשתתפות הוא מימון פרויקט עירוני בתחום הדיגיטציה על ידי משרד הפנים, ולכן הסיור הוא הכרחי כחלק לימודי בתנאי להשלמת ההכשרה. מעיריית רמת גן משתתפים – אמנון בוץ - סמנכ"ל בורסה לקידום עסקים, וירון יהב – מנהל אגף מערכות מידע. עלות הסיור ממומנת מתקציב משרד הפנים. השתתפות העירייה היא עבור אש"ל והעברות בארץ. סך הכול סכום של 2,189 שקלים. תקציב הנסיעה מסעיף קשרי חוץ ערים תאומות. מבקשים לאשר את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רוצה להבין מה זה.

גב' עדנה וידל: אני מבקשת להצטרף במימון פרטי. כיוון שאני מחזיקת תיק עיר חכמה וגם באה מתחום החינוך וגם עשיתי דיגיטציה בתוך בית הספר,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אולי נשלח אותך במקום.

גב' עדנה וידל: לא, אבל אני מוכנה לממן את הנסיעה.

מר ליעד אילני: חברה, חשוב לומר רגע, זה לא האירוע הראשון, זה חלק מהכשרה ארוכת טווח, היא לא החלה היום. ירון ואמנון כבר נמצאים בתהליך, זה סוג של קורס. אמנון, תסביר בבקשה בקצרה.

מר אמנון בוץ: ערב טוב. כמו שנאמר במסמך, הנסיעה הזו היא חלק מתהליך ההכשרה שאנחנו עוברים החל מחודש מרץ. למעשה לקראת הנסיעה הזאת, שהיא

יישום של חלק מהחומרים שנלמדו במהלך ההכשרה שהיא קורה פעם בחודש במשך יומיים, אנחנו הולכים ללמוד את המודל האנגלי שהוא מקביל למה שאנחנו מכירים GOV.IL פה בארץ. במסגרת ההכנה לסיור הזה אנחנו קיבלנו שיעורי בית, אנחנו נערכים גם למפגשים, יש לנו פגישות עם גורמים בתוך הממשל האנגלי שעוסק בתחום הזה של הדיגיטציה, ולמעשה אנחנו במסגרת הסיור אמורים לקחת חלק מהאלמנטים שנמצאים בו לסייע לנו ליישם את הפרויקט שאנחנו החלטנו שאנחנו מבצעים פה בעיר. אגב, מי שרוצה לדעת, זה כל הנושא של הנגשת מידע עירוני לטובת התושבים ולטובת יזמים. זהו.

מר אדם קניגסברגר: כבר היה סיור קודם?

מר אמנון בוץ: זו תוכנית שהחלה, זה המחזור השני שלה.

מר אדם קניגסברגר: נסעת פעם?

מר אמנון בוץ: לא, לא, לא. במהלך ההכשרה, חלק מההכשרה בנוי מנסיעה ליעד מסוים כדי ללמוד. בקורס מספר 1 שהיה שנה שעברה ניסו, זה היה להרוורד, הם עשו שם הכשרה ניהולית, ואנחנו במסגרת הסיור פה, אנחנו למעשה מסיירים בכל הגופים, רשויות באנגליה שעוסקים בתחום הדיגיטציה. אנחנו באים, מה שנקרא, ללמוד case study שיש שם, ולהשמיע את הפרויקטים שלנו ולנסות לראות איך אפשר מהם ללמוד על היישום שאנחנו צריכים לבצע פה ברמת-גן וברשויות אחרות בארץ.

מר אדם קניגסברגר: עוד שאלה – האם יש חובה שדווקא שניים ייסעו? האם יש אפשרות לצרף עוד?

מר אמנון בוץ: לא, לא, זה קורס סגור. אנחנו עברנו הליך של מיון במסגרת קול קורא שהמדינה ביצעה מול הרשויות בארץ. אנחנו עברנו הליך מיון וסינון. אחרי שעברנו תהליך מיון, למעשה היינו מחויבים בחובת התייצבות לכל מפגש כזה, 90% חובת התייצבות, עד היום אנחנו 100%. ורק למעשה מי שהשלים את כל החובות האלה יכול לצאת למפגש. המפגש הזה יהיה בינואר ובפברואר זה המפגש המסכם שאמורים ממנו להסיק מסקנות מתוך הסיור.

מר אדם קניגסברגר: והוא גם ללונדון?

מר אמנון בוץ: לא, לא, לא, בארץ.

גב' עדנה וידל: זה סיור של נציגים מערים נוספות?

מר אמנון בוץ: כן. זה קורס, זו הכשרה ייעודית של אנשים שעברו סינון, משהו כמו 40 איש שמייצגים 19 או 20 רשויות בארץ.

מר ליעד אילני: כן, הגזבר.

מר גרשון טוסק: אני מבקש רק שתהיה החלטה אחת לכל התקופה של 5 השנים, שכל נושא של אש"ל יהיה על פי החוק. אין לי כוח לריב בכל נסיעה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה הבעיה? תסביר לי.

מר גרשון טוסק: כל נסיעה, יש פעם כרטיסים, פעם הרכבת, יש חוק אש"ל של נש"מ ואנחנו משלמים לפי,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה בהתאם לחוק, כן או לא.

מר גרשון טוסק: בהתאם לחוק.

(מדברים ביחד)

מר גרשון טוסק: אני מדבר על האש"ל.

מר ליעד אילני: אש"ל ונסיעות בארץ.

מר גרשון טוסק: נשאלתי – אני לא יודע להגיד כרגע, אני לא יודע לכמה ימים הם נוסעים, זה לא הגיע אלי.

מר ליעד אילני: הגזבר, אני יוצא מנקודת הנחה שמנהלת מחלקת קשרי חוץ, לפני שהיא מעלה דברים להנהלה, בודקת מול הגזברות את הדברים. אם היא לא עשתה זה, נדע מחר. אני יוצא מנקודת הנחה שבקשות שהיא מעבירה לנו לשבץ בסדר יום של ההנהלה נבדקו מול הגזברות לפני כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: טוב, נאשר את זה בכפוף לבירור עם הגזבר.

מר משה בודאגה: רגע, עוד מילה אני רוצה להוסיף.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, בבקשה.

מר משה בודאגה: גרשון העלה פה נקודה לגבי נסיעות לחו"ל. יש לנו איזו בעיה עם האש"ל. כשיש כנס גדול מאד, אתה לא יכול למצוא בית מלון במחירים הנמוכים שאנחנו משלמים, ולכן אנחנו צריכים להגיב לעניין הזה ולסכם, יש אפשרות להגדיל את האש"ל גם בהתאם לחוק.

מר אלי מוסרי: תעשה לגופו של עניין. בכפוף לחוק ולגופו של עניין.

מר ליעד אילני: הגזבר, אני אבדוק מחר מה היה בעניין הבקשה הזו ונראה אם יש נוהל מסודר.

מר משה בודאגה: יש נוהל. יש נוהל.

עו"ד רועי ברזילי: היתה חריגה אחת של אש"ל של 50 יורו. זה מה שהיה.

מר אדם קניגסברגר: 50 יורו למה?

עו"ד רועי ברזילי: זה מה שראיתי בטבלאות – 50 יורו הפרש באש"ל שהיה.

מר ליעד אילני: חברים, הסעיף מאושר.

החלטה:
מאושרת נסיעתם של אמנון בוץ – סמנכ"ל בורסה וקידום עסקים וירון יהב – מנהל אגף מערכות מידע לסיור בינלאומי באנגליה במסגרת תכנית מובילים דיגיטליים לשלטון המקומי בין התאריכים 13-17/1/19.
הסיור ממומן מתקציב משרד הפנים, והשתתפות העירייה היא עבור אש"ל והעברות בארץ כלהלן:
אש"ל עבור 5 ימים למשתתף: 744.50 X 2 = 1,489 ₪
מוניות לשדה וחזרה - 700 ₪

סה"כ עלות הנסיעה 2,189 ₪
עלות הנסיעה היא מתקציב קשרי חוץ.
הצבעה: אושר פה אחד.

מר ליעד אילני: חברים, עד שנעבור לסעיף הבא, שני סעיפים שמחוץ לסדר היום, לבקשת ראש העיר, אני רוצה לנצל את הזמן בחצי דקה, עד שתעלה המצגת. בנושא ההנהלה – אנחנו נפיץ לכם בשבוע הקרוב נהלים לישיבות הנהלה. מי שיש לו בקשות לשבץ אותן בישיבת הנהלה, חוץ מראש העיר שרשאי להעלות גם מחוץ לסדר היום, נא לשלוח את זה שבוע לפני, עד שבוע לפני ישיבת הנהלה למזכירות, לעמליה. זה בעניין הזה.

דבר נוסף – נוהל פניות לפקידי עירייה, לעובדי עירייה. מחזיק תיק, לפי החלטת ראש העיר, אנחנו מחדדים את זה, זה היה נהוג בעבר, מחזיק תיק רשאי לדבר עם מנהל האגף שהוא אמון על התיק שלו. אבל כל מחזיק תיק, כל חבר מועצה, כל חבר הנהלה, אם הוא פונה למנהל אגף אחר, אך ורק דרך לשכת מנכ"ל, דרך המנכ"ל, כדי שיהיה סדר. בהקשר הזה אני אאפשר גם לראש העירייה לומר, הוא כבר אמר את זה אני חושב לפני שבועיים, אבל בנושא של סיירת ירוקה וביטול קנסות ודו"חות בכלל – דרך לשכת מנכ"ל. תגיד על זה כמה מילים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ככה זה נהוג בעיריית תל אביב ובעיריות המסודרות. חברי מועצה, הדרג הפוליטי לא מטריד את הפקידות, אלא אם כן זה תחת סמכותם. וכולנו

חברים של כולם, יש לך בעיה אתה פונה לחברך או לחברתך שהיא מחזיקת התיק, או דרך לשכת מנכ"ל. זה ברור. למעט חברי האופוזיציה, שרשאים לפנות בעניינים אופוזיציוניים, אבל לא ברעיונות ולא תפתח לי פה גינה ומישהו פתאום יילך לגלעד, זה הכול צריך להיות מסודר. אז או שעוברים דרך לשכת מנכ"ל, או שעוברים דרך ראש העיר, או דרך מחזיק התיק, ואז כולם, הכול יותר מסודר וברור. פעם אתה עוזר לזו ופעם היא עוזרת לך.

<u>מר ליעד אילני:</u> אגב, אני רק אומר שגם אני עצמי, בתיקים שאני מחזיק אותם לצורך העניין,

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אין לך הרבה תיקים.

<u>מר ליעד אילני:</u> אין, אתה לקחת הכול. תיק התחבורה לצורך העניין, אם אני פונה עכשיו לעזרא או לבני זמיר, גם אני כמחזיק התיק מכתב במייל את המנכ"ל. המנכ"ל לא צריך להיות מופתע מסגירות בין מחזיק התיק לבין מנהל האגף שלו.

ושני דברים אחרונים, ברשותכם, מול עמליה, בסוף, חברי ההנהלה, לפני שאתם יוצאים. אנחנו רוצים לעבור להיות כמה שיותר ירוקים. כל מי שמסכים לקבל גם חומרים לישיבת הנהלה, גם חומרים לישיבת מועצה במייל, שנחסוך את כל ההדפסות האלה, צריך את ההסכמה שלכם. דרך עמליה, היא תעשה רישום בסוף. ופרסום טלפון נייד – רק מי שמסכים לפרסם את הטלפון הנייד שלו באתר האינטרנט של העירייה. מי שלא, נפרסם טלפון של המזכירה שלו. עמליה בסוף, גם את העניין הזה. תודה.

סעיף מחוץ לסדר היום – אשכול גני הילדים ברחוב רימלט.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> עכשיו שני נושאים מאד חשובים שאני מניח שלהרבה אנשים יהיה מה לומר בהם. הנושא הראשון זה גני הילדים ברחוב רימלט.

כבוד המנכ"ל נכנס אלי לפגישה באיזה נושא מסוים, ואז אמר לי משפט שהטריד אותי מאד, אני חושב שזה היה הסמנכ"ל או המנכ"ל, אחד משניהם, אז קראתי לשני – חסרים לנו לקראת הקיץ הקרוב 7 או 8 גני ילדים. ואז שאלתי – מה קורה עם הסיפור של רימלט? הוא אמר – צריך לקבל החלטה. לשם כך התכנסנו היום, לקבל החלטה בנושא ש-טיפה רגיש מבחינת דיירי הרחוב ברימלט. אבל אני רוצה להראות, עשינו שינויים בתוכנית, אנחנו נציג לכם. אחרי שהוצגה לי הצורה החדשה של הגן, הסדרי החניה והסדרי התנועה, אני בטוח שאין שום סיבה שנעכב את ההחלטה. אין שום החלטה בסדרי הגודל האלה. ובכלל, אי אפשר לנהל קדנציה ולעשות שינויים ולהוביל עיר ולקבל רק החלטות שכולם מוחאים

להן כפיים. אז בבקשה, אני רוצה שתציגו את המצגת בצורה מסודרת. זה נורא פשוט, התמונה מאד ברורה, היתרון לעיר הוא אדיר בהוצאת הפרויקט הזה לפועל. המחיר, אני לא חושב בכלל שי שמחיר דרך אגב, אתם תראו את זה כבר, די החלטה טובה.

מר עזרא נחום: בהתאם לצרכי אגף החינוך, אנחנו תכננו הקמת אשכול גנים בשכונת מרום נווה, ברחוב רימלט פינת הרב חוזה. מדובר ב-6 כיתות גן, 3 קומות, וראש העיר ביקש לדעת, היתה התנגדות של התושבים, היא נבעה משתי סיבות עיקריות: אחת מהן זה שהיום, במגרש הזה הריק שהעירייה רכשה אותו מקופת חולים מכבי בכ-20 מיליון שקל חונות כ-30 מכוניות. אז מצד אחד הם מתנגדים, כי אנחנו נצטרך להשתמש במגרש ולא יהיה להם מקום להחנות. הסיבה השניה, היותר קריטית היתה, החשש שלהם, ובצדק, שכל האנשים שיבואו לאשכול יצטרכו לעבור דרך רחוב רימלט, וילדים קטנים, צריכים להחנות את הרכב ההורים ולהעלות את הילדים לגן, זה לא כמו ילדים שמגיעים לבית הספר. אם הם יחנו לאורך רימלט, הם יחסמו את כל היציאה מרימלט. מה שעשינו, אנחנו מצאנו פיתרונות לשני הדברים האלה: אחד – שנאפשר כניסה לאשכול מרחוב נגבה ולא מרימלט, יהיה גם מרימלט וגם מרחוב נגבה. ויצרנו מגרש חניה של כ-20 מקומות חניה, שבשעות הבוקר, משעה 7:30 בבוקר עד שעה 8:30 לא נאפשר חניה אלא רק להורדת נוסעים. ביתר שעות היממה החניה תהיה חופשית למי שירצה להחנות.

נמצא איתנו אדר' זילברמן, שייתן לכם סקירה כיצד נראה הבניין, וצריך לקבל החלטה על מנת שנוכל להגיש את זה לוועדת בניין עיר לקבל היתר מהם. בבקשה.

אדר' ערן זילברמן: ערב טוב. זילברמן ערן, בעל משרד אדריכלים רגבים. כמה מילים על אשכול גני הילדים. קודם כל, הוא נמצא, כולכם מכירים, שכונת מרום נווה, בלב השכונה. כפי שאתם יכולים לראות, הסיטואציה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: המתחם שתחום באדום, מצד אחד זה מועדון הקשישים, נכון? מצד שמאל זה המגרש שמשמש כחניה כרגע לתושבי הרחוב שעלה הרבה מאד כסף. ואם מישהו הולך לקצה השמאלי התחתון של המתחם האדום, זה גן ילדים כרגע, מבנה נייד, יביל, נכון?

אדר' ערן זילברמן: נכון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מדובר על פיתוח של כל המתחם הזה. פה המרכז המסחרי של מרום נווה, מפה התנועה מגיעה. כרגע יש יציאה רק בכיוון הזה. מכאן,

תמשיך.

אדר' ערן זילברמן: או קיי. אז הסיטואציה היא מאד מאד מאתגרת, כי קיבלנו בסך הכול 1.5 דונם לתכנן אשכול של 6 גני ילדים, ולכן אני אומר, יש פה איזה יתרון עירוני שאנחנו בונים פה הרבה במגרש מאד מאד קטן ומצומצם, כמובן לטובת הדורות הבאים. נתוני האתר, אם תשימו לב אליהם, עובדים לטובתנו. זאת אומרת, יש כאן הפרש גובה, אתם רואים, מהנקודה הזאת שהיא נקודה נמוכה, לנקודה הזאת, של כ-3 מטרים, מה שמאפשר לנו בהמשך הדרך להרחיב פה קומה שהיא לכאורה מרתף, אבל היא איננה מרתף, כי היא קומה לתפוס את שיפוע הקרקע הטבעי.

לפעמים בתור אדריכל אתה מחפש כל מיני פיתרונות מן היקב ומן הגורן, אבל במקרה הזה הנתון פשוט דיבר מעצמו ואני אסביר למה, וזה גם קשור לנושא הזה של הבקשה לסובב את הפרויקט.

הפרויקט, אתם רואים, הוא מורכב כרגע מ-3 מלבנים, 3 תיבות - תיבה אחת קטנה, תיבה אחת מתרחבת יותר ותיבה אחרונה. 3 התיבות האלה עוקבות אחרי קו המגרש, קו הבניין, שהוא 3 מטרים. התיבה הראשונה היא המבואה, היא לובי קומתי שתופס 4 קומות. התיבה השנייה היא בעצם אשכול גני הילדים, פה יש 2 כיתות גן בכל קומה. והתיבה המורחבת יותר היא החצרות. השטחים שאני מדבר עליהם הם שטחי מינימום של משרד החינוך. זאת אומרת, לו היו אומרים לי עכשיו – בוא נסובב את זה – זה בלתי אפשרי. הנתונים הפיזיים של החצרות המינימאליים שנדרשים על ידי משרד החינוך והנתונים הפיזיים של כיתות גן ושל לובי, לא מאפשרים. יותר מזה, יש כאן, ואני תיכף ארחיב על החניה, הפרש טופוגרפי מאד גבוה בין הדופן הדרומית לדופן הצפונית. ולכן המגרש מתחבר בצורה נקיה, אפס, ללא מדרגות וללא רמפות וכיכר כניסה. אני תיכף ארחיב על זה, אבל זו העמדת המבנה, שהצפון הוא כמובן כלפי מעלה.

מבחינת חלופות חניה – יש פה 2 חלופות חניה, כאשר יש חלופה אחת מועדפת, שהיא אומרת את הדבר הבא: זה רחוב רימלט, זה רחוב חוזה (כתוב פנחס אבל זה חוזה) וזה רחוב נגבה. כל מי שיגיע, אני מדבר על כל אלה שיגיעו בכלי רכב, לא שיגיעו ברגל, אלה שיגיעו ברגל הגישה שלהם כמובן היא נקיה ופשוטה, בלי גדרות ובלי שערים. דרך אגב, קיבלנו פה את אישור משרד החינוך ... ללא גדר מוסדית. זאת אומרת, כל הדבר הזה הוא פיאצה, הוא לטובת הציבור ולרווחת הציבור. והגישה מכל חניה שלא תהיה פה לכיוון הזה, היא לא עוברת דרך גדרות, היא חלקה ונעימה, עם אזור שהייה, כולל צמחיה ועצים. אז אנחנו מדברים על פיתרון שאומר – כניסה מרחוב נגבה, ואז יש פה בעצם 'לופ' – מוצאים חניה ויוצאים החוצה, שהוא פיתרון שהוא טוב לכל הדעות, מאחר וכל הציבור שיגיע מכיוון רימלט, נקרא לזה מערב, המרכז המסחרי, הוא פשוט יורד למטה, הוא לא נכנס לתוך רימלט.

מר משה רווח: איפה הכניסה לגן?

אדר' ערן זילברמן: זאת הכניסה לגן, כאן, באזור הזה. שאלה שנשאלה מספר פעמים – לנושא חניות – לא צריך להצר את הרחוב ולא צריך לעשות שום דבר, מספיק למקם פה עכשיו עמודונים, בשפה המקצועית 'בולרדים', שלא יאפשרו שום הורדה והעלאת נוסעים על רחוב רימלט, ובזה בא לציון גואל. רימלט הוא רק רחוב למעבר כלי רכב, לא יורידו שם.

דוברת: זה לא יעמיס על הרחוב משמעותית?

אדר' ערן זילברמן: לא יוכלו להיכנס פה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אין להם סיבה להיכנס.

אדר' ערן זילברמן: לא תהיה גם אפשרות לעשות את זה.

מר משה רווח: כרמל, יש פה בעיה.

אדר' ערן זילברמן: רגע, אני רוצה רק להוסיף עוד משפט. אני רוצה להגיד משהו בהיבט הזה מאחר והמשרד שלי מתעסק המון עם גני ילדים ובתי ספר, ואני מחשיב את עצמי כמו קוקיה – אני מטיל ביצים בקיני זרים, אני פוגש הרבה את הסיטואציה הזאת שתושבים מתנגדים להקמה של בתי ספר וגני ילדים בשכונה שלהם. ואני אומר לכם, אנחנו לא נחנך פה את הציבור, בסך הכול מה שצריך זה רק אכיפה מוגברת. בין השעה 7:00 לשעה 9:00 יעמוד פה פקח שיבצע אכיפה מוגברת, ולא משנה מה המחיר של זה, המחיר של זה שיאפשר שהתנועה תזרום באופן תקין.

מר אדם קניגסברגר: איך עוברים מהחניה לגן?

אדר' ערן זילברמן: כאן, מהמדרכה.

מר אדם קניגסברגר: האם אי אפשר לעשות מהחניה מעבר ישר לגן הילדים?

אדר' ערן זילברמן: בדופן הזאת יש הפרש גובה גדול וכן המעבר יהיה דרך המדרכה וכניסה לתוך גן הילדים.

מר אדם קניגסברגר: האם אי אפשר לסדר, כי זה בכל זאת חצר, האם אי אפשר לעשות מעבר יותר קצר? כי מה שקורה, הורים תמיד רוצים בגשם להוריד את הילד על יד הגן. הוא יחנה פה וייקח את הילד,

אדר' ערן זילברמן: זו תשובה פשוטה. אני אענה לך, התשובה פשוטה – בהחלט כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רוצה לומר, אני ביקשתי מהסמנכ"ל והמנכ"ל שהכניסה תהיה מכאן. אז יש לך פה לובי שהוא מלבני עם הפיאה הצרה בכיוון הזה, אז הכניסה תהיה מפה. זה פחות יגרה אנשים אפילו להעמיד את הרכב לרגע, כמו שהוא אומר בגשם, מהר, עמודונים לא יעצרו אותם. כניסה מפה סוגרת את הסיפור. אפילו הייתי מעמיד לבחירת התושבים. אולי התושבים רוצים פה אפילו גדר שמונעת כל מעבר. מה שהתושבים רוצים, אין בעיה, אז יהיה פחות פיאצה פתוחה, אבל הם יהיו יותר רגועים שאין לנו שום כוונה שאנשים פה יעמידו רכבים או בכלל תהיה להם סיבה להיכנס למקטע הרחוב הזה. הרוב יבואו מכאן, יותר טבעי ויותר נוח למעגל הזה. מי שמתעקש להיכנס ללנדאו ולהיכנס את הדרך הזו, מעטים מאד, אני לא מבין למה, אבל הוא בטח לא ימשיך לכאן.

אדר' ערן זילברמן: הוא יפנה ימינה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בדיוק. אבל מאד חשוב להעביר את המעבר הזה, את הכניסה לכאן, זה פסיכולוגית, זה הכול, אין מה לעשות. יש דברים שיותר חזקים מכל תוכנית על הנייר. ותגיד לנו מה החלופות. אלה שני הדברים שאנחנו ביקשנו התאמות – לסובב את המבנה, או להעביר את הכניסה לא צריך לסובב את המבנה, שהכניסה תהיה מהאזור של החניה, ככה אתה מכווין את האנשים למהלך הזה. והגידור, אני אומר, נשאיר את זה למה שירצה הוועד המקומי. מה שהם ירצו. איזה גידור שהם לא ירצו, איזה פורמט שהם לא ירצו, באיזו עלות שהם לא ירצו – נשים כאן.

עו"ד רועי ברזילי: אני חשבתי שהבעיה שלהם היתה דווקא הרעש מגני הילדים.

מר משה רווח: בתור אחד שגר בשכונה, אני הרי מכיר, כמו שהוא ציין, הבעיה המהותית ביותר היא התחבורתית. אם יש דרך, ראש העיר, אם יש דרך שהתנועה של הגנים לא תגיע לרימלט. היום, אני רוצה שתדע, כמו שאתה מדבר על הקו הסגול, אותו דבר פה, היום תגיע בשעות הבוקר – אתה עומד. בלי גנים, אתה עומד. אז תחשוב שאתה מוסיף תנועה של גנים.

מר ליעד אילני: עמדו גם לפני הכיכר ברימלט או אחרי הכיכר?

גב' מירה שנן: עם הכיכר ובלי הכיכר. ליעד, גם וגם.

מר משה רווח: היום הכיכר רק הוסיפה בעיה. אני חושב שניתן לעשות את זה, אבל שהתנועה של הגנים לא תגיע לרימלט.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יש אופציה, אם אתה רוצה לחלוטין לחלוטין,

מר משה רווח: לא אני רוצה, אני חושב שזה הפיתרון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רגע, שניה, שניה, אתה רוצה זה אנחנו. אם אנחנו רוצים שאפס מכוניות שקשורות לגני הילדים ייכנסו בבקרים, שזו שעת העומס, אפשר לשים תמרור כאן בכניסה, שמשעה 7:30, 7:15, 8:15 – רק לתושבי הרחוב. אכיפה בחודש הראשון, בחודשיים, נגמר הסיפור, אף אחד לא יעז להיכנס לכאן.

כן, מר חייקין, מומחה התנועה של עיריית רמת-גן.

מר מיקי חייקין: אתה לא יכול לעשות כניסה ויציאה סלקטיבית. אני כן יכול להעמיד בכניסה לרימלט תמרור שאומר – אסורה הכניסה בין השעות 7:30 ל- - נקודה. הרי מי שגר ברחוב הזה יוצא, לא נכנס ב-7:30 בבוקר, יוצא.

מר אלי מוסרי: וזה גם חד סטרי.

מר מיקי חייקין: וזה חד סטרי. אין דבר כזה אכיפה סלקטיבית, אתה לא יכול להחליט שבן אדם צריך לקבל תו מיוחד לאוטו, שרק הוא גר בריימלט ויכול להיכנס.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: למה לא? יש את זה בהרבה מקומות.

מר מיקי חייקין: לא. בדרך כלל כשאין סיבה להיכנס - - אני הפרעתי לך, מר סמנכ"ל תשתיות? תני לי לסיים, אחר כך תגיד מה שאתה רוצה. אני מדבר כרגע ממה שאני יודע מהמקצוע שלי. מה שראש העיר יחליט – יחליט. אני אומר שבין כה וכה בשעות האלה תושבי ריימלט יוצאים מהבית לעבודה, או יוצאים לעניינים שלהם. רוב הסיכויים שהם לא ייכנסו בין 7:30 ל-8:30. שעה אחת לא תהיה כניסה בכלל לרחוב הזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ומה קורה עם התושב שהלך, הקפיץ את הילד שלו לבליך וחוזר?

מר מיקי חייקין: לא יהיה לי הרבה כאלה, אבל זה כן חוסך לי יותר,

מר ליעד אילני: אבל אין לו אפשרות אחרת להיכנס לבית.

מר מיקי חייקין: אבל אני רוצה לדבר על דבר אחר, ברשותכם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, דבר.

מר מיקי חייקין: לא יכול להיות מצב, אדוני האדריכל, ששני הדברים האלה, יש פה פניה ימינה ושמאלה. הקרבה בין שני הדברים האלה תגרום לאפשרויות לתאונות דרכים, מה גם שנגבה זה רחוב שהוא דו סטרי, ולכן לעניות דעתי זה צריך להיות חד סטרי לפה והכניסה לגן צריכה להיות אך ורק מפה. לסגור את הדבר הזה. הדבר הזה שהופך להיות דו סטרי, אתה מגיע למצב של תאונות דרכים ושל אחד חוסם את השני – אני

כן אזוז, אני לא אזוז. ברגע שאני נכנס רק מפה ויוצא מפה, ברגע שאני מכניס אותם רק מפה ומוציא אותם רק מפה, גם את תושבי רימלט לצורך הנושא וגם את תושבי הגן, אני מונע את הדבר הזה ששניהם יוצאים לאותה צומת ומונע את הדבר הזה שפה הולך להיות לי,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, זה גם מונע את מי שמתגנב מרימלט להיכנס לחניה.

מר מיקי חייקין: בדיוק. לכן הכניסה תהיה רק מנגבה. ואז מי שמגיע מפה, אין לו אפשרות.

דובר: ואיפה הוא יוריד את הילדים, מי שמגיע מרימלט?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אנחנו לא רוצים שהוא יגיע מרימלט.

דובר: נכון, אבל יש אנשים שגרים ברימלט.

דוברת: שיבואו ברגל מרימלט, מה הבעיה?

דובר: אנשים מגיעים ממרום נווה, מרימלט.

דוברת: לא, לא, הם יודעים להגיע משם.

עו"ד גלעד שריר: עולה השאלה, וצריך את אגף החינוך בשביל זה, וזו בעיני היתה מהות מאד מרכזית בהתנגדות בכלל מלכתחילה, גם של תושבי השכונה, את מי אמורים לשרת 6 הגנים? איפה יש מחסור? האם יש מחסור בגני ילדים במרום נווה, כן או לא? האם אמורים להגיע מחוץ לשכונה, כן או לא? זו שאלה מהותית. זו אלה מאד חשובה – האם קיים מחסור במרום נווה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אנחנו לא מתכננים את מודיעין עכשיו מחדש. אתה ברמת גן, עם אילוצים פסיכיים בנוגע לשנת הלימודים הבאה. ובוא, יש לך מגרש ששילמת

עליו הרבה כסף. אני מבין את הרעיון שיש אנשים שיחשבו שהרשות המקומית צריכה לממן להם בעשרות מיליונים מגרש חניה מול הבית, אתה יודע שזה לא מחזיק מים.

עו"ד גלעד שריר: אין ויכוח.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה השימוש המינימאלי. אמרו לי – רעש ילדים – שמחה מבחינתי, אף אחד לא יכול להגדיר את זה כמטרד.

מר אלי מוסרי: אני מבקש להתייחס. א', למען הסדר הטוב, בתוכנית העבודה ב-תב"ר 2018 אישרנו את זה. לא אמרנו מספר גני ילדים, אבל אושר פה אחד אני חושב, אולי היחיד שנמנע זה היה רועי, אבל אושר פה אחד בתוכנית העבודה,

מר ליעד אילני: גם במועצה אישרנו.

מר אלי מוסרי: בוודאי, במועצה.

עו"ד רועי ברזילי: כי אני חשבתי שצריכה לבוא תוכנית טובה יותר.

מר אלי מוסרי: רבותי, הקרקע הזו עלתה 20 מיליון שקל.

מר משה בודאגה: 18.

מר אלי מוסרי: עם הריבית זה 20 מיליון שקל. הכוונה היא לעשות שימוש מיטבי בכסף הזה. אין מה לעשות, לעשות את גני הילדים, שהמומחים לתנועה ימצאו את הפיתרונות ובא לציון גואל.

מר אביהוא בן משה: הערה לגבי הגנים – אני בוגר של 3 מעונות היום שנפתחו ברחוב לנדרס, וגם שם העירייה כמובן הבטיחה שיוצב שלט, יעמוד פקח ויפקח. לא דובים ולא יער, נכנסים ויוצאים בין 7 ל-8 בבוקר, חוסמים את הכניסות של הבניינים, פקק תנועה אחד ברחוב ללא מוצא. הסיפורים האלה של, ושם גם, יש שם 6 גנים – 3 מעונות יום ו-3 גני

ילדים עירוניים. הסיפור הזה של להכניס ולצוות על הפקחים או על הסדרי תנועה כאלה ואחרים, לא עומדים לא תופסים. ועם כל הכבוד ליועץ לענייני דרכים, עם כל הכבוד, אני גם לא מאמין שבן אדם שב-7:30 ירצה, כמו שאמרת, להקפיץ את הבן שלו או לקפוץ ל'סופר' ולחזור הביתה, הוא יימנע ולא יוכל להגיע לביתו בגלל אותו תמרור.

אני, בראייה הקודמת של הדברים שהובאה לשולחן הזה, אושר תב"ר לטובת הגנים. אבל בשיח שהיה בשולחן הזה לפני כמה חודשים דובר שרחוב הרב חוזה ייחסם,

<u>מר מיקי חייקין:</u> אי אפשר. הם לא רוצים.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> דקה, אני רק אומר מה היה. מישהו פה אמר לי שזה נהיה יותר טוב. אז אני רוצה להגיד לו שנהיה יותר גרוע לטעמי, כי הכניסה בעצם היתה אמורה להיחסם ובעצם באמצעות הגדרות לא לאפשר אף כניסה מאזור של רחוב רימלט אלא רק דרך רחוב נגבה.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> יש לי שאלה – יש אפשרות לשים מחסום, שאנחנו שולטים בסגירה שלו ובפתיחה, כמו באירופה? מחסום שב-7 הוא יורד, מחסום פה שיורד ב-7:15 בבוקר, נגמר הסיפור.

<u>מר מיקי חייקין:</u> כן. לשאלתך – התשובה היא חיובית.

<u>דוברת:</u> משפטית לא.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> התושבים רוצים את המחסום. מי יעתור נגד זה?

<u>מר עזרא נחום:</u> אני רוצה להצביע על דבר אחד – יש פה מספר מגדלים שמתנגדים בתוקף,

(מדברים ביחד)

<u>מר עזרא נחום:</u> סליחה, אביהוא, שאלת שאלה, אני רוצה ברשותך

להתייחס. יש פה מספר מגדלים. לא לחינם פרצו פה את היציאה לכיוון רחוב נגבה, בשביל להקל על היוצאים מאזור מרום נווה, מהבניינים האלה, מהמגדלים, שלא ייצאו דרך רימלט לחזון איש אלא ייצאו ישירות לנגבה. הם מתנגדים בתוקף. יש פה 3 מגדלים שמתנגדים בתוקף לסגירת רחוב חוזה. לא תהיה להם אפשרות לצאת מהבית אם יסגרו להם פה את רחוב חוזה.

עו"ד דוד מנחם: אבל חוזה זה שם, מה שהוא אומר זה הכי נראה לי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כדי שלא יבוא שום אבא או אמא עם הילד בבוקר דרך רימלט.

מר עזרא נחום: זה אחד. שתיים – אי אפשר לעשות מפה אין כניסה משעה 7:00,

מר ליעד אילני: סליחה, איך יש להם בכלל יציאה לרב חוזה, לבניינים האלה?

מר עזרא נחום: אני אסביר מאיפה.

גב' מירה שנן: רק לחלק. ליעד, רק חלק.

מר ליעד אילני: זה סכנת נפשות.

מר אביהוא בן משה: הם גונבים את היציאה, ליעד.

מר ליעד אילני: גיאומטרית אני לא מבין את היציאה.

מר עזרא נחום: פה מדובר ברחוב חד סטרי. אם אנחנו נסגור מפה את הכניסה, כל הבניינים האלה לא יוכלו להגיע לבתים שלהם בשעות בין 7:00 ל-9:00. מדובר פה על למעלה מ-300 משפחות. אי אפשר לא לאפשר ל-300 משפחות להיכנס לבית. הבעיה

תהיה כאן כשכל אלה יוצאים לעבודה בין 7:00 ל-8:00, שלושת המגדלים לא יוכלו לצאת מכאן.

<u>מר מיקי חייקין:</u> אז בעצם אתה סוגר להם את האופציה החוצה לנגבה. ראש העיר, ברגע שאתה סוגר כמו שרצית, אתה מונע מתושבי רימלט לברוח.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> איך מאשרים שם גנים? כלומר, האם בפורמט שהוצג, ברגע שהתיקון להסדרי התנועה שמיקי הציג, שזה הופך להיות חד סטרי ויוצא מכאן.

<u>מר עזרא נחום:</u> יציאה אחת, לא שתיים.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> בדיוק. יציאה אחת. כניסה אחת, יציאה אחת. כניסה למבנה מכאן.

<u>מר מיקי חייקין:</u> אתה לא יכול. יש הפרשי גובה.

(מדברים ביחד)

<u>מר ליעד אילני:</u> רק להזכיר לראש העיר, שמעבר לאשכול של הגנים, דיברת על כך שתהיה קומה נוספת.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> נגיע לזה. והגדר, אמרנו, לשיקול דעת תושבי השכונה, ועד מרום נווה יחליט מה הוא רוצה פה – אם הוא רוצה להשאיר פתוח ויפה, הוא רוצה להשאיר גדר – כל מה שהוא ירצה, כל פורמט שהוא ירצה.

<u>מר משה רווח:</u> מעולה.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> דבר נוסף שאני העליתי, מאחר ואנחנו רואים לאן המציאות צועדת, להשתמש באופן יעיל בקרקעות הציבוריות שיש לנו, אני הצעתי להרים קומה נוספת על המבנה הזה, שתשמש או למועדון צעירים נוסף, או מועדון נוער נוסף,

שימוש ציבורי נוסף, כי אנחנו רואים שאחרי זה להשיג קרקעות זה קריעת ים סוף. ואם כבר בונים, העלויות העודפות הן מינימאליות. אם רועי ברזילי ירצה מדרשיה – נצביע על מדרשיה.

עו"ד חיה מנע: יש בעיר מספר מוסדות שמשמשים לצורך תרבות, הם נמצאים בתוך אזורים של קהילה, בתוך אזורים של התושבים, לא בנו אותם עם חניון תת קרקעי – בית רוזן, בית דורון. הייעוד שלהם, לפחות של בית רוזן, היה מועדון גמלאים וספריה, היום הוא הפך למועדון תרבות. הייעוד של בית דורון היה מרכז קהילתי, לפעמים הוא גם משמש לאירועים הרבה יותר גדולים. אין חניה באזור. אנשים שמגיעים הביתה, חוזרים מהעבודה, אין להם איפה להחנות לאור האירועים האלה. המחשבה היא נכונה וטובה, אבל צריך לדעתי לחשוב גם על אפשרות למצוא שם, אם כבר בונים מבנה חדש, להשקיע בחניה תת קרקעית.

מר ליעד אילני: דווקא שם, חיה, יש שם את החניון של המרכז המסחרי, יש שם שני חניונים.

עו"ד חיה מנע: החניון של המרכז המסחרי הוא לא חניון פתוח.

מר אלי מוסרי: יש חוק. אסור, נכון?

אדר' ערן זילברמן: מותר.

מר אלי מוסרי: מותר? אמרו שאסור.

אדר' ערן זילברמן: המקצוע שלי זה להיות אדריכל לבתי ספר וגני ילדים. קודם כל, מבחינת משרד החינוך, כל עוד יש שומר 24/7 שאתם מממנים, תקבלו את זה. אין מצב שזו חניה ציבורית, שמישהו יבוא עם מכונית תופת ויפיל את הבניין. זה לא קיים. חייבים שומר 24/7. בהגדרה הזאת, ברגע שמימנתם את זה יש את זה.

אני רוצה להגיד עוד פעם, לא בטוח שיסכימו איתי, אבל מה אכפת לי, אני רוצה להביע את דעתי. באמת, אני אומר לדורות הבאים, חניון, יש פה הרעיון שחיה הציעה אותו, אם הכיסים שלכם קצת יותר ארוכים, זה יכול לפתור לכם את כל הצרות. כי גם מי שיבוא להוריד את הילד שלו ייכנס ישירות לחניון, יעלה במעליות, לא תרגישו אותו.

מר מיקי חייקין: כמה חניות יש לך במפלס אחד?

(מדברים ביחד)

אדר' ערן זילברמן: בהגדרה אם אתם רוצים את הדבר הזה, יש לזה קיום, אני מתכנן עכשיו כזאת תוכנית בהרצליה, עם חניון של 600 מקומות חניה, והעירייה מכניסה את היד לכיס, כנ"ל בכפר סבא.

אדר' עליזה זיידלר גרנות: סדרי גודל בגודל כזה של 1.5 דונם של מכוניות?

מר מיקי חייקין: השאלה היא כמה מרתפים את חופרת.

אדר' עליזה זיידלר גרנות: שני מרתפים.

גב' עדנה וידל: ברגע שיש היתכנות הנדסית,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רגע, אבל תנו לו לדבר, תנו לו לדבר.

אדר' ערן זילברמן: שטח המגרש הוא 1,500 מטר, נניח שמיציתי את כולו בחניון, 1,500 מטר כפול 3,250 שקל למטר. 1,500 מטר זה המגרש, 3,250 שקל למטר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: 5 מיליון שקלים.

אדר' ערן זילברמן: זהו, אז 6 מיליון שקלים, לא כולל מע"מ, לא כולל יועצים, עלות ליזם לקומה. ובקומה 1,500, תחלקי ל-35, זה כמות החניות שתקבלי.

מר אלי מוסרי: 40 מקומות חניה.

מר ליעד אילני: חבר'ה, נקודה אחת שצריך לקחת בחשבון וזה גורם הזמן, כמו שאומרת מירה. אם אנחנו בעוד שנה וחצי לא נאכלס את המבנים האלה בגני ילדים זה יותר גדול מחרוזים. זה 6 גני ילדים שחסרים היום באשכול הזה. אז כמו שאמר ראש העיר, אם היינו היום במודיעין זה נפלא, אבל אנחנו צריכים תוך שנה וחצי לאכלס 6 גני ילדים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יש לי שאלה למתכנן – האם אתה יכול להשאיר אופציה, בעוד 10 שנים, בעוד 5 שנים, בתכנון, שיהיה אפשר לחפור?

אדר' ערן זילברמן: התשובה היחידה שאני יכול להגיד לך – תשאירו את האופציה בחניון, באזור הזה זו האופציה שלכם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אבל לא נוכל להשתמש מתחת לקרקע ב-1.5 דונם?

אדר' ערן זילברמן: לא, לא נוכל. ברגע שהבניין קיים היסודות שלו יורדים. אתה לא משאיר חלל. ברגע שבנית חלל בנית את ה-3,000 שקל למטר. לא ניתן להשאיר חלל. מה שכן ניתן זה את כל השטח הזה, אתם רואים פה את החניה הזאת ותוספת כאן, שניתן בהמשך, יום אחד ביום מן הימים, לחפור פה, בנפרד מהבניין.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אגיד לכם, האזור הזה, אם זה היה בנחלת גנים או בגפן, שיש שם מצוקת חניה חמורה, אז היינו עושים. פה אין כזו גם דרישה כלכלית לחניה.

מר ליעד אילני: ויש שם מרכז מסחרי. שני חניונים של המרכז המסחרי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רוצה לבקש מהאדריכל להכין את התוכנית עם הכניסה כמו שביקשנו להתאים, לתכנן קומה נפרדת,

אדר' ערן זילברמן: רגע, רגע, אני חייב לציין דבר נוסף. לגבי הנושא של הקומה הנוספת – בואו קודם כל נראה מה יש היום מתוכנן. היום מתוכננות 3 קומות. בגלל הפרש הקרקע, אתם רואים, יש קומה חצי חפורה אבל היא בעצם מפלס הקרקע הנמוך. זאת אומרת, יש לנו חלל כניסה וחללי התכנסות בקומת קרקע, ו-6 גני ילדים בקומות

העליונות. יש שתי חלופות לתוספת חללים: חלופה אחת שהיא אומרת, יש לנו כאן שטח שהוא חציו מרתף, חציו אפשר להכניס לו אור בחצר אנגלית, שהוא כ-400 מ"ר, שאליו אפשר להוסיף את אותה תוספת שטחים שרצית. חלופה שניה, שהיא תוספת קומה. אבל אני חייב להגיד ממש, ללא משוא פנים, תוספת הקומה, להביא את זה לקומה 5, זה הלכה למעשה רה-תכנון, בגלל שחוקי התכנון והבנייה חלים עד 4 קומות כבניין נמוך. מרגע שאנחנו עולים עוד קומה, אנחנו בניין גבוה. זה אומר שכל הפרויקט הופך להיות עם ספרינקלרים, זה אומר שצריך שיהיו עכשיו חדרי מדרגות מוגנים וגדולים, וכן אני באופן אישי מציע לכם לא להיכנס לרה-תכנון אלא לחזור לחלופה הזאת, שהיא אומרת – ניצול מיטבי של כמה שטח שניתן במפלס הקרקע, עם הכנסת אור טבעי, שאני אתאמץ מאד במשרד להכניס אותו בחצר אנגלית.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: האם הקונסטרוקטור אבל יכול לייצר לנו כאן, לדורות הבאים או להמשך עתיד העיר, להוסיף את הקומות האלה מבחינת היסודות?

אדר' ערן זילברמן: התשובה היא כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה מה שאנחנו רוצים.

אדר' ערן זילברמן: התשובה היא כן.

מר אדם קניגסברגר: מותר לנו 6 קומות במבנה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז אנחנו בוחרים פורמט – יסודות מוכנים לקומה נוספת,

אינג' סיגל חורש: לא לקומה, לשתי קומות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לשתי קומות נוספות, תוך כדי המשך בנייה. ניצול החלל הנוסף, לא כחלק ממערכת גני הילדים.

אדר' ערן זילברמן: ברור, ברור, חיצוני לגמרי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בדיוק. ושינוי, כמו שאמרנו, לא סיבוב הבניין,

אדר' ערן זילברמן: אני אנסה למצוא לך, אני ממש אעשה מאמץ עילאי למצוא ...

(מדברים ביחד)

גב' עדנה וידל: חייבת להיות כניסה נפרדת לייעוד השונה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור.

מר מיקי חייקין: דרך המעליות.

אדר' ערן זילברמן: אני רוצה לעזור לכם – יש כניסה, אני אחזור לתוכנית קומת הקרקע שדילגתי עליה. זו תוכנית קומת הקרקע, אלה הם כבר גני הילדים. יש פה כיכר כניסה, כניסה, לובי כניסה, מדרגות, מעליות, שירותי צוות ואזור טכני, וכל קומת הקרקע היא קומת מנהלה. זאת אומרת, הכניסה הזאת היא משותפת לכולם, גם ייכנסו פה לגני הילדים. הרחבה שנתבקשה עכשיו היא תהיה כאן, בכל האזור הזה, הרחבה של מספר מאות מטרים, שהיא תכלול עכשיו את החללים הרב תכליתיים שרציתם, עם הכנסת אור, שנעשה מאמץ עילאי להכניס אותו.

מר אדם קניגסברגר: כן, אבל מה שראש העיר אמר וגם אני, להחליף, כלומר, את כל המדרגות והכול לצד שני והכניסה שתהיה מלמעלה.

אדר' ערן זילברמן: אני אעשה מאמץ עליון.

מר עזרא נחום: ברור, ברור, זו הנחיה שהוא קיבל מאיתנו, רק לא הספקנו לעשות את זה.

עו"ד חיה מנע: חניה חיצונית תהיה?

אדר' ערן זילברמן: חניה מה שדיברנו במקור.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: האם את כל חדרי הצוות אפשר להוריד לחלל הנוסף ולהשאיר את ה - -

מר עזרא נחום: אתה מתכוון למרתף.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בדיוק. את כל המזכירה, מנהל וזה להוריד למטה.

אדר' ערן זילברמן: אני מגדיל אותו לפי דרישתכם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כמה מגרש אנחנו מקבלים?

אדר' ערן זילברמן: אני יכול לקבל פה 350 מטר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ויש לו שם אור יום?

אדר' ערן זילברמן: אני אעשה מאמץ להכניס לו אור יום.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מעולה. קדימה הפועל.

אדר' ערן זילברמן: רק בואו תראו את ההדמיה ובזה נגמור את הסיפור. זה חלל הכניסה, הבניין הוא כולו ... ואלומיניום, דמוי עץ, יש לו מראה צעיר, עדכני ושובב.

מר שמעון שומרוני: רק לקחת בחשבון את עמדת השומר ולא לערבב את עמדת השומר עם נושא השטח הציבורי.

אדר' ערן זילברמן: אין עמדת שומר. השומר הוא בתוך המבנה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מי בעד הדברים כפי שהוצגו עם התיקונים ושעלו בהנהלת העיר?

מר ליעד אילני: חבר"ה, לפרוטוקול – שקט רגע.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לפרוטוקול, כדי לאשר, אני שואל – מי בעד הפרויקט עם ההתאמות שהכניסה הנהלת העיר תוך כדי הדיון, שזה אומר – כניסה חד סטרית מנגבה, יציאה חד סטרית מהרב חוזה, שינוי הכניסה מכיוון שפונה לנגבה ולא לרימלט, הוספת החלל של 400 מטר לשימוש נוסף או המשך שימוש של גן ילדים, והצבת גדר או לא גדר על רימלט בשטח המקביל לפי בחירת התושבים וקונסטרוקציה שמאפשרת,

מר עזרא נחום: ואופציה לעוד 2 קומות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, ואופציה לעוד 2 קומות בעתיד, לדורות הבאים.

מר אדם קניגסברגר: זה צריך לבוא לוועדת התכנון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אנחנו מתחתיך, לא מעליך. אנחנו אחרי זה באים אליך לבקש. אפשר להגיד בשעה טובה?

מר אלי מוסרי: בשעה טובה.

מר ליעד אילני: פה אחד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אושר. עכשיו החגיגה מתחילה.

החלטה:

לאור העובדה כי קיים מחסור בגני ילדים בשכונת מרום נווה ובסביבתה הוחלט לבחון הקמת אשכול גני ילדים ברחוב רימלט.

אדר' ערן זילברמן הציג את החלופות התכנוניות.

הנהלת העיר ביקשה לבצע התאמות בתכנית שהוצגה כלהלן:

א. הכניסה לאשכול תהיה אך ורק מרח' נגבה.

ב. האדריכל התבקש לבחון את האפשרות לשנות את מיקום הכניסה לאשכול כך שיהיה מרחוב נגבה ולא מרחוב חוזה.

ג. הוספת חלל של עד 400 מר' כהמשך למרתף הקיים.

ד. הצבת גדר לתיחום האשכול מרח' רימלט וזאת במידה והתושבים יבקשו זאת.

הצבעה: אושר פה אחד.

מר ליעד אילני: מנהלי אגפים, קודם כל משהו על הקונספט בכלל, לא דיברתי על זה מקודם. ועדת הנהלה, החלטה שקיבלנו, היות ואנחנו מקיימים אותה אחר הצהריים כדי להקל על נבחרי הציבור, ועדות הנהלה שיתקיימו בימי ראשון, בימים שבהם אין ישיבת מועצה, יחלו בשעה 18:00. מי שיזומן זה הסטטוטורים, יועמ"ש, גזבר, מבקר, מנהלת אגף חינוך, מנכ"ל והיועץ המשפטי, ומנהלי אגפים – אם יש סעיף שנוגע לאגף בסדר היום, אתם תזומנו. בהנהלה מורחבת, שתתקיים בשעה 16:00 לפני ישיבת מועצה, ממילא אתם נמצאים. היום, בגלל שזו ישיבה ראשונה, רצינו שחברי המועצה גם יכירו, הזמנו את כולכם. יש פה סעיף מרתק עכשיו על הווטרינריה, ייקח לדעתי לפחות שעה. אבל מי שרוצה ללכת, שירגיש בנוח.

5 דקות הפסקה.

***** ה פ ס ק ה *****

סעיף מחוץ לסדר היום – השירותים הווטרינריים בעיר רמת גן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: השירותים הווטרינריים בעיר רמת-גן. כמו שאתם יודעים, ב-10 השנים האחרונות או ב-15 השנים האחרונות, השירותים הווטרינריים הם in house, מחלקה ווטרינרית בתוך העירייה. מי שהיה פה, היתה ישיבת מועצה שפרשנו, זוכר את הויכוח עם צבי בר ובטח גם מכיר את הרקע לפרישה מהאיגוד ואת הנושאים הכספיים

שעלו כבר אז. עכשיו הכיוון הוא לחזור לאיגוד, לסגור את המחלקה. מאחר ועלו הרבה שאלות וטענות של חברים מהקואליציה, החלטתי להביא את זה להנהלה. יש פה שני דברים על סדר היום מבחינת הסוגיה הזאת:

הדבר הראשון הוא מאד פשוט – הנושא הכספי, הנושא התקציבי. דיברנו בתחילת הדיון שאנחנו בשנה לא פשוטה, וכנראה גם נמצאים, גם אופק לא פשוט. לא שב-2020 מחכה לנו איזה אופק מלבב. צריכים לעשות כמה דברים, לשנות, לשנות כיוון, אבל זה עדיין לא פשוט. אז המשמעויות התקציביות לכל אחת מהחלופות, לי הן ברורות, לרועי יש תיאורי אחרת – הוא יציג אותה. נמצאים איתנו גם שני המנהלים – מנהל המחלקה שלנו, הווטרינר של עיריית רמת גן, ד"ר מלמן; ונמצא איתנו גם הווטרינר הראשי של האיגוד, ד"ר משה רפלוביץ. הם גם היו שותפים מלאים לדיון, יוכלו להציג בצורה עניינית את הנתונים מטעמם ולהתערב בכל שלב בדיון.

האספקט השני זה איכות השירותים שיקבלו תושבי רמת-גן ותושבים בכלל. יותר ממוקד – בעלי בעלי החיים, ולא פחות מכך – בעלי החיים עצמם. הנושא בסוף בסוף בסוף, ולא פחות חשוב מכל הדרך עד לשם, אנחנו כולנו מאמינים שחברה מתוקנת צריכה לספק גם שירות ויחס מיטבי לבעלי החיים בתחומה. וגם על כך אנחנו נלחמים. לי, אחרי סדרת הפגישות שקיימתי, אני מכיר את כל ה"רחש בחש", יש לי גם דוד שהוא גם שייך לקבוצת מאכילי החתולים בעיר, אבל אני בדקתי את הנושא בכמה פגישות, שמעתי את כל הצדדים, לי אין ספק, בניגוד למה שמנסים לצייר, בכסף אולי עוד אפשר לתקן אותי, שהשירותים שנקבל מהאיגוד לפחות טובים כמו אלה שאנחנו מקבלים מהמחלקה הווטרינרית בעיריית רמת גן. וכל סיפורי הזוועה וההפחדה, שחלקם לדעתי גובלים ממש ב-fake news, אני לא מצאתי להם ביסוס. הרבה אמירות, הרבה שמועות, הרבה כתבות, הרבה כותרות. על פי המשקל של הדברים האלה, גם אני לא אמור לשבת בכיסא הזה פה. אז אני בוחן דברים על פי העובדות ועל פי דברים מוחשיים שהציגו לי. אני גם זוכר את ההתנהלות של אותה פגישה לפני 15 שנים, שד"ר רפלוביץ אמר לי – זה יעלה לכם ביוקר, אי אפשר לעצור את התהליך, אל תנסה בכלל להיאבק בו. צבי בר אז היה ראש עיר שרצה משהו תמיד העביר אותו. אבל תכניסו לפרוטוקול שאלות לגבי העלויות. הכנסנו את השאלות והתשובות היום הן שחור על גבי לבן בספרי התקציב של העירייה.

אני אבקש מד"ר רפלוביץ להציג לנו מה אתה בעצם מציע לעיר רמת גן, מי אתם, ואחרי זה ד"ר מלמן ידבר על מי אנחנו היום, ואחרי זה ייפתח לדיון חברי המועצה, יהיו הם שאלות שתצטרכו לענות, כל אחד מכם. בבקשה, ד"ר רפלוביץ.

<u>ד"ר משה רפלוביץ:</u> קודם כל, תודה על ההזדמנות. הכנתי מצגת לא קצרה, בחלקה הראשון אני אסביר קצת על האיגוד שלנו. בחלקה השני אני אסביר על השירותים לתושבי רמת גן, איפה הם צפויים להשתנות ולהשתפר במהלך העבודה איתנו.

החלק הראשון הוא קצת יותר מייגע, אני אנסה לעשות אותו קצת יותר מהר בהתחשב

בשעה, אם יש שאלות באמצע – אני אשמח רגע לעצור ולענות.

איגוד ערים שלנו הוקם בשנת 1961, על ידי צו. היו לו 3 ... בהקמה שלו, אפשר לראות את זה בכותרת של הצו משנת 61, שמדבר על איגוד ערים רמת גן, בני ברק וגבעתיים. בהמשך, בשנת 2005, עיריית רמת גן פרשה ממנו. לנסיבות אני לא אכנס עכשיו.

האיגוד נותן היום שירותים ל-9 ערים ומועצות, לא כולל עדיין את רמת גן. יחד עם עיריית רמת גן הוא ייתן שירותים ל-10 רשויות מקומיות, שירותים מלאים. תיכף נסביר מה זה שירותים מלאים.

היתרון הגדול של האיגוד הוא יתרון הגודל שלו והאפשרות לאגם משאבים, מה שמאפשר לו לתת, כפי שנוכיח תיכף בהמשך, לתת שירותים טובים יותר בעלויות נמוכות יותר. הדבר הזה מוכח רשות אחרי רשות, ואתם תראו את זה גם כאן.

תחומי האחריות של איגוד הם כמו של מחלקה ווטרינרית אחרת פחות או יותר, מתמקדים בתחום של בעלי חיים. אני אפרט עליו קצת בהמשך. תחום של פעילות בתחום המזון מהחי – כל הנושא של פיקוח על מזון מהחי, זה בשר, עופות, דגים, כל מה שהתושבים בעיר אוכלים. השאלה איזו בקרה הוא עובר לפני שהם אוכלים. כי בשר, אנחנו לא יודעים אם ... יש הרבה עבודה עם הקהילה ועם מוסדות חינוך.

בתחום בעלי חיים, תחום רגיש, נפיץ בפוסט בפייסבוק בתקופה האחרונה, אנחנו נוגעים בעצם בכל המגוון של השירותים שהאוכלוסייה צורכת. בסוף אנחנו נמצאים במקום שחיים בו בני אדם שאוהבים בעלי חיים ומגדלים אותם, חיים אנשים שאוהבים בעלי חיים ולא מגדלים אותם, ויש אנשים שהם אדישים או הפוך מבעלי החיים, כולם חיים בתוך העיר ואת היחסים בין כל אלה צרי להסדיר. אנחנו נוגעים בפעילות למניעת כלבת, פיקוח על כלבים מסוכנים, כמובן מניעת התעללות וסבל בבעלי חיים – אני אדגיש את זה בהמשך. פיקוח על פינות חי, על התעללויות שקורות או לא קורות שם וכו' וכו'. אני לא אלאה אתכם בכל הפרטים האלה. אנחנו נותנים חיסוני כלבת לתושבים כל יום עבודה. מקיימים תחנת הסגר כמובן, לפעמים נפגעים מבעלי חיים. תלונות תושבים מטופלות, הממוצע אצלנו הוא שעתיים טיפול בתלונות שמוגדרות כדחופות. יש לנו מפקחים ומחלצים שנמצאים במשמרות במשך רוב שעות היממה, מהבוקר עד מאוחר בלילה, מהשכם בבוקר, מ-5:30 בבוקר עד שעות הערב או הלילה המוקדמות. ובשעות האחרות יש לנו כוננים שנמצאים 7/24 כל השנה, לטיפול בתלונות דחופות ולטיפול בבעלי חיים פצועים וחולים.

אנחנו עושים הרבה מאד פעולות של אימוץ כלבים. תיכף נדבר קצת על אימוץ, גם, אני ארחיב בהמשך. אנחנו עושים את זה באמצעות עמותת 'חבר לי', עמותה שפעילה אצלנו בתוך הכלביה, עם הרבה מאד מתנדבים. פה רואים חלק מהצוות שלנו וחלק הם אנשים שמתנדבים. הרבה מאד מתנדבים שמגיעים לכלביה, עושים שם עבודה יפה עם בעלי החיים, מכינים אותם בעצם לאימוצים, עוזרים להם להשתקם לא רק פיזית, לא רק רפואית, אלא גם נפשית התנהגותית, ככה שכשבא מאמץ פוטנציאלי הוא יכול לקבל כלב כזה כשהוא מוכן אליו.

עמותת 'חבר לי' מסרה, מאז שהיא איתנו, מ-2006 היא נמצאת איתנו, היא מסרה כבר 3,500 כלבים. וכשאני אומר 3,500 כלבים זה כלבים שהלכו לבתים, זה לא כלבים שהלכו לכל מיני עמותות ונזרקים לכל מיני מקומות יותר או פחות טובים, אלא זה כלבים שמצאו בתים ממש. הליך האימוץ הוא הליך ארוך, מייגע לפעמים מבחינת המאמצים, עוברים מבחנים, עוברים סלקציה. לא כל אחד יכול לקבל אצלנו כלב. אני יכול להגיד שקרובי משפחה שלי שהכלב שלהם נפטר בגיל 17 אחרי מחלה קשה, ובאמת טיפלו בו נפלא, הגיעו לאחראית אימוצים אצלנו, שהיא מתנדבת, והיא הגיעה למסקנה שהם לא יכולים לאמץ כלב כי הם משפחה לא מתאימה, וההחלטה שלה היא סופית, אפילו אני לא מעז להתערב בה. ועם כל הסלקציה הקשה הזאת, 3,500 כלבים זה לא עניין פשוט.

אנחנו מפעילים היום מרפאת עיקורים מצומצמת לעיקור חתולי רחוב. בחודש הזה, דצמבר, עיקרנו את החתול ה-24,000 שלנו מאז שהתחלנו לעבוד. צריך להגיד שהמימון של העיקורים האלה, חציו הוא על הרשויות המקומיות וחציו ממרכיב שאנחנו מצליחים דרך קול קורא לקבל מהמדינה. כמות גדולה מאד של חתולים. והתוצאה של זה ניכרת היטב בשטח. אם תסתובבו בעיר גבעתיים, תראו שרוב החתולים שם, רוב מוחלט הם כבר מעוקרים, ככה גם ברשויות אחרות. התוצאה ירידה בחתולים האלה, ירידה בקרבות בין בעלי החתולים, מאכילי החתולים ויתר האוכלוסייה, ואנחנו מגיעים לשיתוף פעולה מאד הדוק בין המאכילים לצוותים שלנו, מה שמאפשר במקום שיש מטרד בכל זאת, ששכנים מרגישים נפגעים מהחתולים, אנחנו יכולים לבקש שיתוף פעולה מהמאכילים כי אנחנו איתם כל הזמן. וברוב מוחלט של המקרים אנחנו זוכים לשיתוף פעולה מאד טוב מהם. זה לא שאין יוצאים מן הכלל, אבל ברוב מוחלט של המקרים אנחנו מקבלים שיתוף פעולה יוצא מהכלל.

צער בעלי חיים – אני לא רוצה להלאות אתכם בתמונות קשות, אני אעבור עם זה הלאה, אבל הדברים באמת קשים שאנחנו נתקלים בהם. לקראת לילה אני לא רוצה לעשות לכם את זה.

בתחום המזון – אנחנו מפקחים על המזון מהרגע שהוא מגיע לעיר ולמעשה מהרגע שמייצרים אותו, נכנס לעיר, עד שהוא נמכר לתושבים, עד שהוא מגיע אליהם הביתה, ואפילו קצת טיפה אחרי זה. לאורך כל דרך השיווק של המזון אנחנו עליו, בודקים אותו, ממיינים אותו ומחליטים מה ראוי ומה לא ראוי למאכל. בדיקות משנה, שאני מניח שזה לא לכולם מושג, אבל זה בדיקות שעושים למשאיות לפני שהן נכנסות לעיר. עולה רופא על כל משאית כזאת, בודק מה יש שם, בודק את תנאי ההובלה, בודק טמפרטורות, בודק הגיינה, בודק התוויה, בודק שהמוצרים, שאפשר לצרוך אותם בלי בעיה. אנחנו מלווים היום תחנה אחת מתוך 21 תחנות ארציות. אני הקמתי יחד עם מרכז השלטון המקומי מערך ארצי של בדיקות כאלה. פעם זה היה לכל עיר בנפרד. אנחנו אחת מ-21 תחנות שבודקות לכל הארץ ומוודאים שהמזון שאוכלים התושבים, כולל ברמת גן, הוא מזון איכותי ובעיקר בטוח למאכל. ככה נעשות הבדיקות. רואים פה רופא שנמצא ליד המשאית, בודק אותה. כמובן רישוי עסקים, כל מה שקשור לאטליזים, לחנויות דגים,

לסופרמרקטים, אני לא אלאה אתכם בכל הפרטים, אנחנו נמצאים שם לאורך כל הדרך. אנחנו מפקחים גם על המזון שמוגש למוסדות החינוך, כשבמוסדות החינוך, צריך להגיד, זה הלקוחות הכי רגישים שלנו. מה שילדים אוכלים בישראל במוסדות חינוך הוא לא תמיד עומד בסטנדרטים שהיינו רוצים שזה יעמוד בהם. זה נושא שנצטרך לדבר עליו בהמשך, כי יש לנו גם פיתרונות טובים, מאד אפילו, להאכיל את הילדים במזון בטוח ואיכותי ובריא יותר.

אנחנו מקיימים קו חם לתושבים כשהם חושדים שהמזון שהם מקבלים הוא מזון מקולקל. הקו הזה פעיל 24/7. תושב העיר שמתקשר, אנחנו מגיעים אליו הביתה, בודקים את המזון אצלו בבית ואחרי זה בודקים בחנות שהוא קנה את זה, והם יודעים להגיד אם הבעיה היא אצלו בבית או בעיה במקום שהוא קנה.

דובר: מה מספר הטלפון של הדבר הזה?

ד"ר משה רפלוביץ: 6312222. אני רוצה להיכנס רגע לשיפור השירות לתושבי רמת-גן.

בעצם אנחנו מדברים על שיפור השירות ב-3 קריטריונים עיקריים, ב-3 נושאים עיקריים: הראשון זה שיפור מצב העסקים, שיפור הסיוע לבעלי עסקים, שיפור השירות לתושבים. ובסוף אני אגע באופן נרחב יותר בשיפור הטיפול בבעלי חיים ששם יש לנו הרבה מאד מה להגיד.

בעיקרון, העסקים שנמצאים בעיר, כאשר הפיקוח שנעשה עליהם הוא לא צמוד ולא עקבי, עלול לדרדר את המצב שלהם ובאמת לפגוע בבעלי העסקים. כי כשפותחים מדרגה גדולה מדי, בסופו של דבר בעל העסק צריך לעשות קפיצה גדולה בבת אחת ולא תמיד הם יכולים לעשות את זה. מה שדרוש מהיכרות עם מה שקורה בעיר, דרוש פיקוח שהוא נחוש מצד אחד ורגיש מצד שני, כדי לשמור גם על בריאות התושבים בעיר וגם על בעלי העסקים בעיר שהם חלק מהמרקם העירוני. לכן אנחנו נידרש כאן לפעילות שהיא הדרגתית ועקבית.

השירות שאנחנו נותנים לעסקים גם בתחום שלנו וגם ... עסקים ברמת גן, אנחנו קוראים לו one stop shop, זה אומר שאת כל ענייני הבריאות סוגרים במקום אחד. במקום שבעל עסק יצטרך לכתת את רגליו בין משרד הבריאות לבינינו, לשמוע לפעמים הוראות סותרות אפילו ובעצם להיקרע באמצע בין כולם, ליפול בין הכיסאות באופן נוראי, אנחנו בעצם יושבים מול בעלי העסק, מדריכים אותו, מביאים אותו למצב שתוכנית העסק שלו והתפעול של העסק שלו תואם את דרישות החוק ודואגים בסופו של דבר שמי שייסע למשרד הבריאות זה אנחנו. אנחנו מביאים לו בעצם את האישור ממשרד הבריאות שניתן תמיד אחרי האישור שלנו.

מר אמנון בוץ: אתם כאילו עושים 'פרה-רולינג'.

ד"ר משה רפלוביץ: זו דרך אחת לראות את זה. בעצם אנחנו מביאים את משרד הבריאות לשולחן, מאחורי הקלעים מבחינת בעל העסק.

מר אמנון בוץ: היום מקובל לעשות 'פרה-רולינג', השאלה אם זה מה שאתם עושים.

ד"ר משה רפלוביץ: זה גם 'פרה-רולינג', זה הרבה יותר מתקדם.

יש לנו צוות גדול של רופאים וטרינריים, של מחלצים, של מוקדנים ושל מנהלה. בשביל לתת סדרי גודל, אנחנו מדברים על 9 רופאים וטרינריים על כמות תושבים שהיא בערך פי 2 מהעיר רמת גן, אני מעגל מספרים. יכול להיות שרק לארגון גדול יש אותה, לארגון קטן קשה לשאת אותה.

עו"ד דנה וולנובסקי: מי זה ה-9, אתה יכול להגיד שמות? כי אנחנו מכירים 7.

ד"ר משה רפלוביץ: את רוצה את השמות של כולם?

עו"ד דנה וולנובסקי: כן. אני פשוט לא מכירה 9.

ד"ר משה רפלוביץ: אני נמצא שם, סגני – קוראים לו ד"ר שפירא, נמצא שם ד"ר אריאל, ד"ר אלבאסל, ד"ר הלוי, ד"ר ארבל, ד"ר עובד, ד"ר ברטשניידר וד"ר אורין.

התכנון שלנו, לאור ההצטרפות של עיריית רמת-גן, להרחיב את הצוות שלנו בעוד בערך 6 משרות. אני אומר בערך, כי אני צריך לזהות את הצרכים שיהיו שם, אבל כ-6 משרות. אנחנו מפעילים במקום תוכנת CRM חדשנית וייחודית שפיתחנו אותה אצלנו, תוכנה חדשה, אנחנו המקום הראשון בארץ שמשתמש בה. היא כרגע בשלבי הטמעה סופיים.

מר אמנון בוץ: פיתוח מקומי.

ד"ר משה רפלוביץ: פיתוח מקומי, שיושב על תוכנות של מיקרוסופט.

מר אמנון בוץ: יישום של דיינמיק פיזיט.

ד"ר משה רפלוביץ: נכון. מה שנותן לנו מעקב מאד צמוד אחרי כל שלבי הטיפול בפנייה של תושבים, נותן לנו מעקב מאד צמוד אחרי כל שלב של הטיפול ונותן מעקב גם איפה האנשים שלנו נמצאים בשטח, מה הם עושים. אנחנו יודעים לזהות על מפה בכל שלב איפה נמצא המפקח ואיפה נמצאת התלונה.

בשירות התושבים, צריך להגיד שאנחנו עובדים בשיטה שמעבר לטיפולים המגיבים לפניות של הציבור, אנחנו עובדים על סיורים יזומים, כשה-hot spot של הסיורים היזומים שלהם, הנקודות שבהן אנחנו עורכים סיורים זה נקודות שנקבעות גם על ידי העירייה וגם על ידינו, תמיד בשיתוף פעולה, לפי ניתוח של הפניות של הציבור. אנחנו מזהים מוקדים בעייתיים ושם עושים סיורים. הסיורים האלה נעשים מ-30 :5 בבוקר ועד חצות הלילה לפחות, וכשיש צורך גם מעבר לזה.

דיברנו על קו חם לטיפול בפניות ציבור, דיברנו על הצוות, צריך להגיד שזה צוות ותיק מאד, מיומן מאד, עם מוטיבציה גבוהה, מאופיין באמת בתודעת שירות מפותחת שמתפתחת כל הזמן, שרואה עצמו שותף לעשייה העירונית.

אני נוגע בנושא בעלי חיים, אני מקצר כי אני מבין את השעה המאוחרת, אבל תרגישו חופשי לעצור במקום שצריך.

השיפור שאנחנו נבצע פה בתוך העיר נוגע לכלביה. אני אפרט על כל דבר כזה בהמשך. על הכלביה, המרפאה, עיקורים וסירוסים – כמובן יש לנו הרבה מה להגיד שם, נושא יקר לליבנו. שת"פ עם עמותות לרווחת בעלי חיים. אימוצים אמיתיים של כלבים. חיסונים ברחבי העיר. אימוץ בעלי חיים פצועים וחולים. שיקום בעלי חיים והכנה שלהם למסירה. סיוע לפיתרון קונפליקטים בין מאכילים לבין מתנגדים. אנחנו מדברים הרבה עם התושבים על האכלה אחראית, אני תיכף אפרט עליה קצת. הנושא של עמותת חבר היא דבר מאד יקר אצלנו, כי הוא מפעיל את כל המתנדבים שעוזרים לנו מאד בתוך הכלביה. מניעת התעללות הוא נושא חשוב אצלנו. ובסוף נדבר מילה על חינוך או על אכיפה. אני אפרט רגע על כל הנושאים האלה כדי לראות על מה אנחנו מדברים.

האיגוד מתכנן כבר עכשיו לזמן הקרוב כלביה חדשה ומודרנית, שתאפשר החזקה נאותה על בעל חיים, עם תאים שמותאמים לצרכים של הכלבים, עם אפשרות תנועה שמותאמת לסוג הכלב ולגודל שלו, גם בתוך התא וגם בחצרות ריצה. תכנון הכלביה הוא על פי צרכים שכבר ערכנו אצלנו באיגוד, אני קצת אפרט על זה. בצוות התכנון שלנו יש גם רופאים וטרינרים, גם כלבים של האיגוד, משרד אדריכלים שמתמחה, נציגי עמותת חבר ונציגי עמותת 'תנו לחיות לחיות' שעשו סיור למידה בחו"ל ואנחנו מתבססים הרבה מאד על הידע שהם הביאו איתם. הם עשו סיור בעולם, גם באירופה וגם בארצות הברית, ראו איך מפעילים כלביות

של עמותות, לא רק כלביות עירוניות, כלביות פרטיות גם של עמותות. זה דוגמאות, מעט מאד הבאתי כאן מתוך עשרות רבות של כלביות, הם הביאו משם צילומים ותוכניות סקיצות איך זה צריך להיראות, איך מתייחסים לבעלי החיים נכון שם. על הדבר הזה ערכנו תוכנית למיקום אחר שחשבנו להקים את הכלביה שלנו. בשביל להבין למה אנחנו מכוונים – זאת הכלביה שתכננו, אני מקווה,

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> זו הכלביה שתהיה?

<u>ד"ר משה רפלוביץ:</u> זו הכלביה שתכננו להקים בשטח שקיבלנו מעבר לכביש 461. היא לא תתאים, בהיקף שלה היא לא מתאימה לשטח הנוכחי,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> פארק שרון.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> לא, זה אחרי. הוא מדבר על רמת פנקס.

<u>ד"ר משה רפלוביץ:</u> נכון. ליד רמת פנקס.

<u>מר גרשון טוסק:</u> קרוב לרמת פנקס. אחרי מכון השאיבה של השפד"ן.

<u>ד"ר משה רפלוביץ:</u> בשביל להבין מה רואים פה רק – זה מבנה משרדים, הריבוע הקטן הזה, זו הקבלה, וכל היתר זה כלביה ואזור הדרכה.

<u>אדר' שלומי בן ששון:</u> מתי זה עתיד להיבנות?

<u>ד"ר משה רפלוביץ:</u> אנחנו על השטח ההוא נמצאים בסוף מו"מ עם המדינה לגבי דמי חכירה, תהליך ארוך מאד שעברנו עם המדינה לצערי, שהתעכב מאד. אנחנו נמצאים ממש בישורת האחרונה מולם עכשיו. בהנחה שאנחנו מתקדמים בכיוון כאן, יכול להיות שבמקום לבנות שם נבנה את זה במקום אחר ואז התצורה של זה צריכה קצת להשתנות, אבל תפיסת העולם איך כלביה כזאת נראית, הפרדה בין כלבים שמיועדים לאימוצים לבין כלבים שנשכו לבין כלבים משוטטים לבין כלבים שבאים לשהייה קצרה, חצרות טיולים כאלה ואחרות לכל אחד, הקונספט יישאר. גם אם במקום חצי עיגול זה

יהיה ישר יותר, לא זה הדבר העיקרי, מבחינת הכלבים זה לא משנה. הכלבים מעניין אותם באיזה תא הם נמצאים ומי הצוות שמטפל בהם, וכמה מרחב יש להם לתנועה שלהם. צריך להגיד שהכלביה הנוכחית שנמצאת בצומת מסובים נבנתה איפה שהוא באמצע שנות ה-80, אני לא יודע להגיד שנה מדויקת, נבנתה על ידי אנשים שהיו אז גם באיגוד ערים שלנו וגם פה בחדר הזה, אנשים שפחות הבינו בכלבים ופחות אהבו כלבים, והיא כלביה לא טובה, והיא כלביה שלא מתאימה, בטח לא לעידן שלנו היום. אני מקווה שנוכל להיפטר ממנה מהר ולבנות אחרת תחתיה.

אנחנו מתכננים מרפאה וטרינרית חדשה, גדולה ומצוידת. זה גם, אנחנו מדברים על טווח הזמן הקרוב מאד, בטווח של שבועות או גג חודשים מעטים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יש לאיזו שהיא עירייה היום בארץ דבר כזה?

ד"ר משה רפלוביץ: מה שאנחנו מתכננים, אני לא מכיר באף רשות מקומית. מה שאנחנו מתכננים כאן אני לא מכיר באף רשות מקומית.

מר אדם קניגסברגר: באיזה מקום מתכננים את זה?

ד"ר משה רפלוביץ: בתוך המתחם שאנחנו נמצאים בו היום.

דוברת: זה בשטח רמת גן.

ד"ר משה רפלוביץ: יש שתי אפשרויות – או בשטח רמת גן, או בשטח שליד רמת פנקס. לא דומה לכלביה בנתניה. הכלביה בנתניה היא כלביה טובה יחסית, היא מודרנית, היא לא דומה למה שאנחנו מדברים כאן, לא מבחינת היכולת של התפעול שלה ולא מבחינת מה שהכלבים ירגישו או מרגישים בפנים.

דובר: המבנה החיצוני.

ד"ר משה רפלוביץ: לא, המבנה החיצוני הוא לא המשמעותי. המשמעותי זה מה הכלבים בפנים חשים, זה מה שמשמעותי. המרפאה הזאת מתוכננת לעיקור וסירוס של חתולי רחוב, אני ארחיב על זה תיכף. מתוכננת לעיקור וסירוס של כלבים כהכנה למסירה,

שזה היום חובה בחוק. מתוכננת לעיקור וסירוב של כלבים של תושבים, יש קול קורא בעניין הזה, אנחנו מקווים לזכות שם ונעקר שם גם כלבים של תושבים. העיקור והסירוס זה נושא קריטי בהגנה על בעלי חיים. מתוכננת לעניין של טיפול רפואי בבעלי החיים שנמצאים בכלביה ולטיפול ראשוני בחיות עירוניות שחולצו מהרחובות. אנחנו רואים הרבה כאלה לצערי, בעלי חיים נפגעים, גם חתולים וגם כלבים נפגעים ברחובות ומגיע להם טיפול כמו שצריך.

הצוות של האיגוד, בשונה מהרבה רשויות אחרות, בין הרופאים יש הרבה מאד קלינאים, רופאים שמיומנים בטיפול בכלבים וחתולים. זה מביא איתו גם נשמה וגם ידע. אבל בנוסף לזה, אנחנו מקיימים קשרים כבר לאורך תקופה עם עמותת 'תנו לחיות לחיות', כאשר בעלי חיים שזקוקים לטיפול שהוא מעבר לטיפול הראשוני ואנחנו לא יכולים לתת את זה במרפאה הנוכחית שלנו אלא רק במרפאה שאנחנו מתכננים עכשיו, אז אנחנו מפנים אותם ל'תנו לחיות לחיות', שם הם משוקמים עד שאפשר להחזיר אותם רפואית לכלביה ומחזירים אותם.

<u>עו"ד דנה וולנובסקי:</u> אז אתם היום בעצם לא מטפלים בחיות פצועות.

<u>ד"ר משה רפלוביץ:</u> אנחנו מטפלים המון בחיות פצועות, שזה,

<u>עו"ד דנה וולנובסקי:</u> יש לכם ציוד במרפאה ש ....

<u>ד"ר משה רפלוביץ:</u> כן. הציוד שחסר לנו הוא ציוד של רנטגן ובדיקות דם. אבל יש לנו ציוד שמאפשר גם טיפולים וגם ניתוחים וגם אבחונים.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> גם אשפוז בתוך המקום?

<u>ד"ר משה רפלוביץ:</u> גם אשפוז.

<u>עו"ד דנה וולנובסקי:</u> יש לך חדר ניתוח היום?

<u>ד"ר משה רפלוביץ:</u> יש לי חדר ניתוח, יש לי עמדות ניתוח.

עו"ד דנה וולנובסקי: יש לך סטטיסטיקות בכמה חיות פצועות אתם מטפלים בשנה?

ד"ר משה רפלוביץ: כל חיה פצועה שמגיעה,

עו"ד דנה וולנובסקי: בכמה חיות פצועות טיפלתם ב-2018?

ד"ר משה רפלוביץ: אין לי את הסטטיסטיקה, גם עוד לא סגרנו את 2018.

מר אביהוא בן משה: גם 2017 מעניין, לאו דווקא 2018.

גב' עדנה וידל: מי מממן את זה?

ד"ר משה רפלוביץ: האיגוד. האיגוד, באמצעות התקציב שלו.

לגבי חשיבות העיקורים וסירוסים, אני חושב שאין צורך להכביר מילים, אני חושב שזה ברור לכולם היום, זה לא תמיד היה ככה. היו תקופות שבמדינה הזאת נלחמו כדי להשיג מימון לעיקורים וסירוסים. צריך להגיד שהתהליך התחיל בפגישה שלי עם שר החקלאות לפני הרבה מאד שנים בנושאים אחרים, הצלחנו לשכנע אותו לתת תקציב ראשוני והתקציב הזה הלך וגדל עם השנים לשמחתי. עד היום ביצענו את כל הניתוחים שלנו על ידי צוות האיגוד בלבד.

עו"ד דנה וולנובסקי: אתה מדבר על העיקור.

ד"ר משה רפלוביץ: על עיקורים וסירוסים, כן.

עו"ד דנה וולנובסקי: קודם אמרת שאתה מטפל גם בחיות פצועות בחדר ניתוח.

ד"ר משה רפלוביץ: נכון.

עו"ד דנה וולנובסקי: ניתוחים זה עיקור וסירוס. לא ניתוחים אחרים.

ד"ר משה רפלוביץ: אני כן מטפל בחיות פצועות.

עו"ד דנה וולנובסקי: אמרת שיש חדר ניתוח רק לעיקורים וסירוסים.

ד"ר משה רפלוביץ: לא, לא, לא אמרתי את זה. אמרתי שבחדר הניתוח עושים הרבה מאד עיקורים וסירוסים ומנתחים גם בעלי חיים פגועים. בעלי חיים פגועים יכולים להיות בעלי חיים שהגיעו לעיקור וסירוס ואז אנחנו מגלים שיש להם עוד דברים חוץ מעיקור וסירוס. הכלבים מגיעים הרבה פעמים עם מחלות, עם בעיות בעיניים בגלל וירוסים, עם בעיות בדרכי הנשימה.

עו"ד דנה וולנובסקי: מה אחוזי תמותה שלכם מעיקורים וסירוסים?

ד"ר משה רפלוביץ: נמוכים מאד, אם בכלל.

עו"ד דנה וולנובסקי: אתה יודע להגיד אחוזים?

ד"ר משה רפלוביץ: לא.

מר אביהוא בן משה: אתה יכול להגיד אבל כמה זמן אתה מאשפז חתול או חתולה שעוברים עיקור או סירוס?

ד"ר משה רפלוביץ: חתול שמגיע לעיקור בשעות או הלילה או בבוקר מוקדם מנותח באותו יום.

מר אביהוא בן משה: וכמה זמן אתה נותן לו להיות בתוך האווירה המרפאתית שלך? תוך כמה זמן אתה שולח אותו החוצה?

ד"ר משה רפלוביץ: הוא נמצא לפחות עד למחרת בבוקר, לפחות עד למחרת בבוקר אצלנו בהשגחה.

מר אביהוא בן משה: עם כמה חתולים אתה מתעסק, מעקר ומסרס בשנה? זה נראה לי כמות מטורפת של 9 ערים, פחות או יותר, שכולן באותה מרפאה שלך. אני פשוט מכיר את המרפאה שלך, נראה לי שהיא יותר מדי קטנה בשביל לקבל את הקיבולת הענקית הזאת.

ד"ר משה רפלוביץ: היא עובדת בהיקפים גדולים, עם שתי עמדות ניתוח, שני רופאים שמנתחים שם כשצריך, מנתחת בהיקפים גדולים.

ד"ר שי מלמן: זאת אומרת, מבין 9 הרופאים יש 2 שמנתחים למעשה.

ד"ר משה רפלוביץ: יש יותר שמנתחים.

ד"ר שי מלמן: זאת אומרת, יש את המנהל ואת הסגן, ויש עוד 7 רופאים. 2 מנתחים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תנו לו לענות לשאלה. כולם יכולים לשאול כל שאלה, אבל תנו לו לענות על השאלה.

ד"ר משה רפלוביץ: הרופאים שמנתחים מתחלפים שם, יש הרבה מאד רופאים שמתעסקים בעניין הזה, מנתחים במשך היום, מתחילים מוקדם בבוקר, מסיימים בצהריים, תלוי כמה חתולים הצלחנו ללכוד ולהביא באותו יום. אני יכול להגיד שכל הלכידות נעשות בשיתוף פעולה עם המאכילים, רק בשיתוף פעולה עם המאכילים. הדבר שהקפדנו עליו במשך כל השנים, נזהרנו מאד לעבוד עם קבלנים. אני חושב שמי שראה את התחקירים שיצאו על הדבר הזה, ראינו איך קבלן חיצוני יודע לרמות את העירייה פעמיים – פעם אחת בנושא של,

ד"ר שי מלמן: אבל אתה עבדת עם מישהו.

ד"ר משה רפלוביץ: לעולם לא. אפילו לא חתול אחד.

ד"ר שי מלמן: אני עבדתי באיגוד, אתה עבדת עם בועז.

ד"ר משה רפלוביץ: בועז עבד, זה משהו אחר, דושניק, שרימה גם את עיריית רמת גן צריך להגיד, גם בנושא של התעללות בבעלי חיים, ראינו את זה בתחקיר היטב וגם ברמאות במספרים, על פי הנטען בכתבה ועל פי מה שהוצג שם ועל פי הבדיקות של המשטרה שאני עוד לא מכיר אותן, אני רק יודע שבודקים והיכולת לעבוד איתו נשללה על ידי משרד החקלאות. אנחנו ידענו את הדברים האלה, זה לצערי קרה פה, אבל אני לא אכנס לדברים. היום אנחנו שוקלים, לאור הגידול בצורך בעיקורים וסירוסים, אנחנו שוקלים להיעזר בעמותות מובילות. אנחנו לא נעבוד עם קבלנים, בטח לא במתכונת של מה שהיה פה בעיר. אנחנו נעבוד עם בקרה מסודרת, בקרה גם על חדרי הניוח, גם על אופן הלכידה, והיה ונעבוד עם העמותה, אנחנו מתכננים את זה, זה עוד לא משהו שהוחלט סופית, אבל אם זה יהיה, זה יהיה עם בקרה מסודרת ולא כמו שקרה בכמה מקומות בארץ לצערנו.

מר אביהוא בן משה: מאיזו סיבה אתה רוצה לעבור לשירותי חוץ?

ד"ר משה רפלוביץ: להגדיל אצלנו יותר את ההיקף. פשוט להגדיל את ההיקף.

גב' מירה שנן: סליחה, יש לי איזו שאלה, משהו לא מסתדר לי. אמרת שמנתחים וגם מאשפזים, ואין לכם אפשרות לבצע בדיקות דם ורנטגן. אז איך זה מסתדר? זה לא הולך לי ביחד.

ד"ר משה רפלוביץ: כשמדברים על עיקורים וסירוסים, מוסכם במדינת ישראל שלא מבצעים בהם בדיקות דם.

גב' מירה שנן: לא על זה אני שואלת. אבל אם יש חיה פצועה או חולה, איך תאבחן סרטן? יש הרבה כלבים עם סרטן או שבר.

ד"ר משה רפלוביץ: אנחנו לא נותנים שירותי מרפאה פרטית. אנחנו מטפלים בחיות נטושות.

גב' מירה שנן: דיברת על פציעה של חיות ברחוב, במרחב הציבורי.

ד"ר משה רפלוביץ: אני עונה.

עו"ד חיה מנע: לפעמים חיות פרטיות, לא רק מהמרחב הציבורי.

גב' מירה שנן: כן.

ד"ר משה רפלוביץ: נכון. נכון.

עו"ד חיה מנע: כלב שנדרס, מה, אנחנו נתעלם מהם?

ד"ר משה רפלוביץ: לגמרי. לגמרי.

גב' מירה שנן: אז איך אין צילום ואין בדיקות דם?

ד"ר משה רפלוביץ: צריך להבדיל רגע – כאשר הכלב שייך למשפחה ואנחנו מאתרים כלב פגוע ששייך למשפחה, אנחנו מחזירים אותו דבר ראשון למשפחה כדי שיטפלו בו, הוא כמובן יקבל טיפול ראשוני עד שהם מגיעים. כאשר מדובר על בעל חיים נטוש ואנחנו לא מצליחים לאתר בעלים, או שאין לו בעלים בכלל, יש הרבה כאלה, הטיפול שהם מקבלים, הטיפול הראשוני הוא אצלנו. לא לכל טיפול רפואי צריך רנטגן. לא לכל טיפול רפואי צריך בדיקת דם.

גב' מירה שנן: זה ברור. אבל, יש הרבה כן.

ד"ר משה רפלוביץ: נכון.

גב' מירה שנן: אמרת שיש ניתוחים.

ד"ר משה רפלוביץ: לא כל ניתוח מצריך רנטגן.

גב' מירה שנן: חלק.

ד"ר משה רפלוביץ: כשמדברים על שברים זה סיפור אחד. כשמדברים על פציעות, על חתכים, על נשיכות, אנחנו רואים הרבה כאלה, כאשר מדברים על מחלה שגורמת לעיוורון בעיניים וצריך חלילה לעקור עין לחתולים, שזו תופעה שהיא לצערי נפוצה אצל חתולי הרחוב, נפוצה מדי, זה ניתוחים שלא מצריכים את הבדיקות העמוקות האלה. כאשר אנחנו מגיעים לשברים, למחלות שמצריכות יותר, אנחנו פונים לעזרת העמותות, העמותות בדרך כלל, אני אומר בדרך כלל אבל זה תמיד, נרתמות לעזרה, כאשר אנחנו מעבירים לשם בעלי החיים זוכים לטיפול מיטבי.

עו"ד דנה וולנובסקי: לאיזה עמותות אתם מעבירים היום לטיפול?

ד"ר משה רפלוביץ: בעיקר 'תנו לחיות לחיות'.

עו"ד דנה וולנובסקי: בתשלום? אתם משלמים להם תמורת טיפול?

ד"ר משה רפלוביץ: אנחנו בחלק מהמקרים משלמים להם, כן. צריך להגיד ששיתוף הפעולה איתם הוא הדדי והוא נותן ערך מוסף גם להם וגם לנו.

מר אביהוא בן משה: תגיד לי, למה קצב העיקורים הוא נמוך מדי? לפי היכולת שלך לנתח אתה היית אמור להיות דווקא בקצב גדול מאד מבחינת העיקורים. יש לך 9 רופאים, 2 קלינאים.

ד"ר משה רפלוביץ: לא 2 קלינאים, יש יותר קלינאים.

מר אביהוא בן משה: אז 2 מנתחים.

ד"ר משה רפלוביץ: המנתחים הם לא 2 אנשים בלבד, הם עובדים בסבב.

מר אביהוא בן משה: כן. אבל עם כמות של 9 רופאים אתה אמור לייצר פה מענה של עיקורים הרבה יותר גדול.

ד"ר משה רפלוביץ: יש לנו עוד משימות חוץ מהעיקורים. אנחנו בעיקורים משקיעים הרבה מאד, אנחנו רוצים להגדיל את הקצב, אבל אנחנו משקיעים בעוד נושאים, יש לנו נושאים אחרים שצריכים לטפל בהם. אנחנו מעריכים שהקצב בעיר הוא קצב נמוך מדי. הקצב שאנחנו שמענו עליו הוא של 1,300 ניתוחים בשנה בממוצע, כאשר כשזה מבוצע במרפאה של דושניק אתה אף פעם לא יודע 1,300 כמה זה באמת.

ד"ר שי מלמן: זה לא מבוצע אצל דושניק, זה אצל דלל. אנחנו לא מנחים אצל דושניק, בבקשה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אל תתווכחו, אל תתווכחו. אתה עוד מעט תקבל את זכות הדיבור שלך, תדבר על זה.

ד"ר משה רפלוביץ: אני רץ קדימה. אנחנו פועלים עם העמותות הבאות בשיתוף פעולה, עובדים עם הרבה מאד עמותות באופן הדוק, גם עם מנדלוביץ שמתעסק בכלבים מסוכנים ומסכנים, עם העמותות הגדולות שנמצאות באזור, עם עמותת הבית שלנו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רוצה להגיד ששם 3 מהעמותות פנו אלי בצורה מסודרת והביעו תמיכה במהלך של חזרה לאיגוד.

מר אביהוא בן משה: מי מהם?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: 'חבר לי', 'תנו לחיות לחיות', צער בעלי חיים רמת גן (כוכבית), הוא היה פה,

ד"ר שי מלמן: 'חבר לי' זו עמותה שנמצאת בתוך האיגוד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא משנה, אני אמרתי לכם מה, אתם יודעים לעשות את הפרשנויות. אני אומר לכם מה קרה עובדתית.

מר אביהוא בן משה: מה לגבי הכוכבית?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הכוכבית של צער בעלי חיים רמת גן, שהוא ישב איתי פה, דיבר באופן מלא בתמיכה ואחרי יומיים שלח לי ווטס-אפ, אמר לי – תקשיב, יש פה לחצים, יש פה איומים, יש פה זה, אני לא יכול להמשיך בתמיכתי. בסדר, אבל זה חלק מהאווירה סביב העניין הזה. אבל הוא ישב בצורה ברורה, לא רק איתי פה לבד, אלא גם הוא השתתף אחרי זה בפגישה עם המתנגדים הכי חריפים למהלך, אותם אוהבי חתולים שהגיעו אלי לפגישה והוא אמר להם את זה בפנים, הוא אמר להם בפנים – אני אומר לכם שזה נכון, אני מאמין שזה נכון ואני תומך בזה. אבל בסדר.

עו"ד דנה וולנובסקי: צער בעלי חיים רמת גן אמר שבזמנו, לפי מה שאני הבנתי, הוא לא תומך בזה, והוא אמר שהוא לא מבין למה ...

עו"ד כרמל שאמה הכהן: דנה, את שאלת את כל השאלות שלך, אמרתי לך, ישב איתי פה. אי אפשר לחלוק על זה. ישב איתי פה.

עו"ד דנה וולנובסקי: בדקנו את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אין מה לבדוק. אין פה מה לבדוק. ישב איתי פה, אמר את זה בצורה ברורה. וכתב לי אחרי זה, כתוב יש לי, הוא אמר – יש בעיות ויש התלהמות ויש זה ואני לא יכול לצאת נגד ההתלהמות הזאת. הלאה.

ד"ר משה רפלוביץ: בנושא של אימוצים – צריך להגיד שאנחנו מסרנו גם,

השנה הזאת ספרנו את הכלב ה-3,500 שהצלחנו למסור לבתים חמים. התהליך, כמו שהסברתי קודם, הוא תהליך קשה ומייגע, אבל מוכיח את עצמו. יש הבדל גדול מאד מאד, ואני מצטער אם אני אפגע בחלק מהאנשים עכשיו כאן, בין מסירה של כלבים מעמותות אם ובלי כלביה, שזה בעצם סוג של נטישה של הכלבים, לבין מסירה של כלבים לבתים. כשמוסרים כלבים לעמותות, לפעמים מגיעים לרמות האלה, וזה כלבים שמצאנו אותם באחת העמותות שמקבלות הרבה מאד כלבים עכשיו מהכלביה העירונית, אפשר לראות כלבים קשורים לשידה בבית שנכנסנו אליו, כי הוחזקו בתוך כ-38 כלבים. אפשר לראות על הצד הימני של התמונה, את העמוד, לראות את התסכול של הכלבים.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> זה מ-2012.

<u>ד"ר משה רפלוביץ:</u> כן, תמונה ותיקה. תמונה ותיקה. ככה נראים הכלבים שם, זה תמונות ותיקות, בשביל להבין לאיזה עמותות נמסרים הכלבים האלה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> לפני שאתה עובר לחיסונים, לגבי הנושא של אימוצים – מה המדיניות שלכם לגבי הנושא של המתת כלבים שלא אומצו אחרי חצי שנה, שנה?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אחרי 10 ימים.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני נתתי לו דווקא 'פור' של שנה שנתיים, בכלל, המדיניות שלכם. האם המדיניות שלך, בתור ראש האיגוד, זה להרדים כלבים שאתה לא מצליח לאמץ אותם לעמותה כזו או אחרת?

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> שאלה טובה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> או שאתה נותן לכלבים בעצם להמשיך להיות בכלביה שלך עד כלות?

<u>ד"ר משה רפלוביץ:</u> יחד עם עמותת 'תנו לחיות לחיות', אני אענה לך תשובה מלאה על הדבר הזה, יחד עם עמותת,

מר אביהוא בן משה: לא, המדיניות שלך.

ד"ר משה רפלוביץ: אני עונה.

מר אביהוא בן משה: עזוב מה הפיתרון, מה המדיניות שלך בתור ראש האיגוד.

ד"ר משה רפלוביץ: אני עונה. יחד עם 'תנו לחיות לחיות' הבאנו ארצה תוכנית שנקראת No kill Israel – NKIL, כשהמטרה היא לנסות להביא את מדינת ישראל כולה למצב שלא ממיתים בה כלבים. כשאני מדבר על המתות, אני לא מתכוון להמתות חסד לכלבים פגועים שאי אפשר לשקם אותם, סובלים וכו'. אני מדבר על המתות בגלל כלביות שנסתמות, בגלל עודף של כלבים. במדינת ישראל ממיתים היום, נכון ל-2018, המספרים קצת שנויים במחלוקת, בין 60 ל-100 אלף כלבים. המחקר של הכנסת מדבר על 100 אלף כלבים, אני חושב שהמספר הוא סביב 60 אלף, מהניסיון הרב שלי בתחום הזה. מדובר על מספרים אדירים.

מר ליעד אילני: סליחה, אין מידע מדויק?

עו"ד רועי ברזילי: לא, אין מידע מדויק, כי המכלאות לא מעבירות את המידע.

ד"ר שי מלמן: אנחנו העברנו את המידע. זה לא מדויק.

ד"ר משה רפלוביץ: כשאנחנו מדברים ברמה של מדינה,

מר ליעד אילני: ברמה של מדינה, שקצת נצא מרמת גן.

עו"ד דנה וולנובסקי: אז כמה מומתים אצלכם?

מר אביהוא בן משה: לא מומתים, הם מורדמים, מורדמים, מורדמים. לא מומתים בכלל?

עו"ד רועי ברזילי: כמה כלובים יש?

מר אביהוא בן משה: לא הרדמת אף פעם כלבים ב-3, 4, 5 שנים האחרונות?

עו"ד דנה וולנובסקי: רגע, אתם מעבירים לאחיסמך?

ד"ר משה רפלוביץ: היתה תקופה,

מר אביהוא בן משה: מה זה תקופה? מתי זה היה?

ד"ר משה רפלוביץ: אני עונה. חודשים ארוכים מאד אנחנו לא מעבירים לאחיסמך, ארוכים מאד.

מר אביהוא בן משה: חודשים ארוכים זה שנה? פחות משנה?

ד"ר משה רפלוביץ: פחות משנה.

מר אביהוא בן משה: כלומר, עד לפני פחות משנה היית מעביר את הכלבים להרדמה.

ד"ר שי מלמן: הוא לא מרדים, הוא מעביר למישהו אחר להרדים.

מר אביהוא בן משה: לא משנה. מעביר לגוף אחר שמרדים, מבחינתי זה מרדים. לא ביד ישירה, אלא בדרך עקיפה. זאת השאלה.

ד"ר משה רפלוביץ: חברים, אתם מכניסים לי מילים לפה והתשובה,

מר אביהוא בן משה: אני שואל שאלה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תענה. אתה צודק.

מר ליעד אילני: תנו לו לענות בבקשה.

ד"ר משה רפלוביץ: המדיניות שלנו היא לא להמית כלבים. יש מצבים שכלביה מתפוצצת וצריך למצוא לכלבים האלה מקום, אנחנו לא יכולים להשאיר כלבים מחוץ לשער. לטובת העניין הזה שכרנו תאי כלביה בכלביות עירוניות מחוץ לאזור.

עו"ד דנה וולנובסקי: כמה תאים אתה משכיר ברעננה?

ד"ר משה רפלוביץ: ברעננה אני משכיר 2, בפתח תקווה אני משכיר כמות לפי היכולת שלהם. גם ברעננה אנחנו משכירים 2 באופן קבוע ועוד לפי היכולת שלהם לקלוט אותנו.

עו"ד דנה וולנובסקי: הם אמרו 2.

ד"ר משה רפלוביץ: אני לא יודע מה אמרו, אני אומר לך מה המציאות. המציאות היא שאנחנו משכירים 2 באופן קבוע ועוד תאים לפי היכולת שלהם לקלוט. נכון שבשבוע האחרון אין להם מקום, יש תקופות שיש להם מקום. אנחנו משכירים בפתח תקווה, זה לא על בסיס קבוע אלא כמה כלבים שאנחנו מביאים לשם, ובראשון לציון.

מר אביהוא בן משה: כלומר, היום הקיבולת שלך בעצם, בלי רמת גן אתה לא מסוגל לתת מענה למספר ערים שהיום אתה אמור לתת להן שירות. תקן אותי אם אני טועה.

ד"ר משה רפלוביץ: עוד פעם.

מר אביהוא בן משה: אני אומר שוב, היום אתה לא מסוגל לתת מענה ל-9

ערים שאתה נותן להן שירות ואתה מבקש היום גם את רמת גן. זה אומר שכלבי רמת גן יצטרכו לצאת החוצה.

ד"ר משה רפלוביץ: אנחנו אומרים, הכלביה שנמצאת בצומת מסובים היום, יש בה 33 תאים.

מר אביהוא בן משה: ל-9 ערים.

עו"ד דנה וולנובסקי: לך יש 18, אתה אמרת כרגע שיש לך 18.

ד"ר משה רפלוביץ: ועוד 15.

עו"ד רועי ברזילי: איפה?

מר אביהוא בן משה: איפה עוד 15?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תנו לו לענות. אי אפשר, בואו, חברים, אחד אחד מדבר. האש צולבת ברורה, הוא עומד בה בכבוד עד עכשיו.

ד"ר משה רפלוביץ: סך הכול במבנה כולו של הכלביה שנמצאת בצומת מסובים, בלי החלוקה לערים, יש 33 תאים. אני חושב שזה לא מספיק לצרכים של כל הישובים שאנחנו נמצאים בהם. אני חושב שהכלביה החדשה שאנחנו מתכננים לבנות, היא תהיה גדולה בהרבה. גדולה בהרבה.

עו"ד חיה מנע: מאיזה תקציב אתה תקים אותה?

ד"ר משה רפלוביץ: מתקציב שלנו ומתקציב של הרשויות.

עו"ד רועי ברזילי: תן לי רגע להבין נכון. אם 3,500,

מר אלי מוסרי: תן לי סדרי גודל לעלות של רשות כמו רמת גן למשל, נניח שרמת גן,

ד"ר משה רפלוביץ: אנחנו מעריכים, עוד לא נכנסנו לבדיקות מדוקדקות כאן כי היינו עסוקים ב-להקים כלביה אחרת, אנחנו מערכים שעלות הקמת הכלביה היא למעלה מ-4 מיליון שקל, כאשר חלק מהתקציב יגיע ממשרדי ממשלה,

מר אלי מוסרי: מה זה החלק, 30%? 50%?

ד"ר משה רפלוביץ: אני מעריך שאפשר להגיע לקרוב ל-50% מזה. זאת הערכה. זה דורש עוד,

מר אלי מוסרי: אין לך אבל אסמכתא לזה. הערכה.

ד"ר משה רפלוביץ: אנחנו יודעים מה משרדי ממשלה,

מר אביהוא בן משה: מה זה משרדי ממשלה, עם כל הכבוד, גם משרד החקלאות, ואם הוא לא נותן תקציב אז מה,

ד"ר משה רפלוביץ: משרד החקלאות והגנת הסביבה.

מר אביהוא בן משה: הוא בדרך כלל לא נותן לערים גדולות את התקציב שאתה אולי חושב שהוא ייתן לך, מניסיון.

ד"ר משה רפלוביץ: יכול להיות.

דובר: לאיגוד אולי כן.

מר אביהוא בן משה: לא, לא יכול להיות. מבדיקה שלי – לא יכול להיות. זה חלום באספמיה. לא יקרה.

ד"ר משה רפלוביץ: יכול להיות.

מר אביהוא בן משה: אל תבנה על זה בתקציב.

עו"ד חיה מנע: והחלק השני?

ד"ר משה רפלוביץ: והרשויות שנמצאות באיגוד.

עו"ד חיה מנע: והאיגוד משקיע כסף?

ד"ר משה רפלוביץ: האיגוד, יש לו יכולת תקציבית ככל שהרשויות תומכות בו. האיגוד יש לו תקציב משלו, הוא מתנהל בצורה מאוזנת וטובה כבר הרבה מאד שנים. אני לא נכנסתי לזה כאן,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: באיזה תאים אנחנו משתמשים היום, רמת גן, בתאים שצמודים אליך, במתחם שם?

ד"ר משה רפלוביץ: כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: או קיי. אז נשתמש בתאים האלה.

עו"ד רועי ברזילי: אפשר רק לגבי המספרים, המספר 2,400 והמספר 3,500, אם אני עושה חשבון על בסיס שנה,

ד"ר משה רפלוביץ: מה זה 2,400 רק?

עו"ד רועי ברזילי: 2,400 סירוסים ועיקורים,

ד"ר משה רפלוביץ: לא, 24,000.

עו"ד רועי ברזילי: 24,000, סליחה. 24,000 זה אומר,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: 80 ביום.

עו"ד רועי ברזילי: בערך 80, 90, 100 ביום.

ד"ר משה רפלוביץ: לא בשנה.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא בשנה?

ד"ר משה רפלוביץ: 24,000 זה לא בשנה. 24,000 זה משנת 2011.

עו"ד רועי ברזילי: טוב, זה לא היה ברור.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, הוא אמר, הוא אמר.

עו"ד רועי ברזילי: אז אנחנו ב-7 שנים הגענו למשהו כמו 3,000 בשנה. זאת אומרת, 10 ביום במינימום. 3,000 חלקי 300 יום בערך בשנה – 10 ביום.

ד"ר משה רפלוביץ: זה יותר, כי לא מנתחים 300 יום בשנה.

עו"ד רועי ברזילי: לגבי המסירה של הכלבים, המשמעות של 3,500 זה על 18 כלובים שיש לך, זה כמעט 10 כלבים ליום בממוצע שאתה מצליח למסור.

ד"ר משה רפלוביץ: זה גם לא בשנה. זה לא בשנה.

עו"ד רועי ברזילי: אתה כתבת שהיום מסרתם את הכלב ה-3,000 ומשהו. לכמה שנים זה?

ד"ר משה רפלוביץ: התהליך הזה נמשך מ-2006, מאז שהקמנו את עמותת 'יחבר לי'.

עו"ד רועי ברזילי: אז אנחנו מדברים על 12 שנה, נמסרו 3,500 כלבים.

ד"ר משה רפלוביץ: נכון. יצאו לבתים.

עו"ד רועי ברזילי: אז כמה זה בשנה אחת?

מר ליעד אילני: 280.

עו"ד רועי ברזילי: 300 בשנה.

ד"ר משה רפלוביץ: בערך, כן, לבתים. זה הבדל גדול.

עו"ד רועי ברזילי: על זה אתה יודע שיש לנו מחלוקת בסיסית, בשאלה הזאת, על מה שהצגת קודם. אבל רק רציתי לדעת את הנתונים.

ד"ר משה רפלוביץ: בנושא של חיסונים של כלבים בתוך העיר – אנחנו חושבים .... אנחנו מגיעים לחסן את הכלבים בתוך הישובים, יש לנו גם מועצה אזורית .... ואנחנו נוהגים לעבור בין הישובים, בין התושבים כדי לחסן להם את הכלבים.

מר אביהוא בן משה: כמה פעמים בשנה?

ד"ר משה רפלוביץ: תלוי באיזה ישוב. זה מפעם בשבוע ועד פעמיים שלוש בשנה. תלוי בישוב, תלוי בצרכים..

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אנחנו סיכמנו שהחיסונים יהיו ממש בתוך השכונות, שיגיע,

עו"ד רועי ברזילי: גם פה עושים את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: סיכמתי איתו שמה שלו יש היום סבב, הוא יעשה יותר.

עו"ד רועי ברזילי: אבל בוא נדבר רגע על כסף ומה שסיכמתם.

מר אביהוא בן משה: כמה זה אגרת חיסון אצלכם?

ד"ר משה רפלוביץ: אותו דבר. זה אחיד.

עו"ד רועי ברזילי: רפלוביץ, בוא נעבור למספרים.

(מדברים ביחד)

עו"ד דנה וולנובסקי: אתם נותנים שירותים ל-39 ישובים, נכון?

ד"ר משה רפלוביץ: לא.

עו"ד דנה וולנובסקי: למה? מועצה אזורית,

ד"ר משה רפלוביץ: יחד עם המועצה האזורית.

עו"ד דנה וולנובסקי: שרותים ל39 ישובים בפריסה גיאוגרפית גדולה. כמה

מוצמדים לך וטרינרים ומפעלי בשר?

ד"ר משה רפלוביץ: בערך חצי.

עו"ד דנה וולנובסקי: לא. 1.75. התקן שלך למפעלי בשר זה 1.75.

ד"ר משה רפלוביץ: את מדברת לא על מפעלי בשר, את מדברת על בדיקות משנה. זה משהו אחר.

עו"ד דנה וולנובסקי: חוץ מזה, יש לך 3 וטרינרים במפעלים. אתה לא נמצא במפעלים של אזור, אור יהודה.

ד"ר משה רפלוביץ: הדברים נעשים בתורנות. במפעלי הבשר אנחנו מקדישים קצת יותר מחצי משרה.

עו"ד דנה וולנובסקי: אתה בעצם הוטרינר הפרטי של מפעל הבשר?

ד"ר משה רפלוביץ: אני לא וטרינר פרטי בשום מקום.

עו"ד דנה וולנובסקי: והוא משלם לך המפעל הזה?

ד"ר משה רפלוביץ: לי משלם רק משכורת פעם בחודש. האיגוד גובה כסף עבור הפיקוח הזה, פיקוח ציבורי, זה נושא שלא הוסדר עד לאחרונה. המדינה לא מצאה פיתרון אחר לפיקוח במפעלים האלה, לכן היא ביקשה מרשויות מקומיות ....

עו"ד דנה וולנובסקי: יש וטרינר שנמצא בכלביה?

ד"ר משה רפלוביץ: יש וטרינר שנמצא בכלביה.

עו"ד דנה וולנובסקי: יופי. יש וטרינר שנמצא במפעלים?

ד"ר משה רפלוביץ: את לא נותנת לענות לך. את מכניסה לי מילים לפה שאני לא אמרתי. לוטרינרים, יש לכל אחד משימות לבצע ותפקידים שהוא אחראי עליהם. וטרינר שאחראי על הכלביה יש לו עוד משימות, הוא גם חלק מהיום מנתח וחלק מהיום עושה דברים אחרים.

עו"ד רועי ברזילי: אפשר לעבור למספרים?

מר ליעד אילני: חברי'ה, לא, רגע, שניה. אני באמת מציע, 21:30, יש גם סופיות לדיון.

ד"ר משה רפלוביץ: יש לנו עוד כמה דברים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תריץ, אבל תריץ.

ד"ר משה רפלוביץ: חילוץ בעלי חיים פצועים – צריך להגיד שזמן התגובה שלנו הוא בדרך כלל קצר יותר. אנחנו פרוסים בשטח, נמצאים בשטח, כבר עם המחלצים שיש לנו היום, ואנחנו נהיה עם כמות גדולה יותר של מחלצים אחרי האיחוד.

מר ליעד אילני: מה עושים רק בעניין התנים? אני יודע שהמחלקה היום, מלמן, מטפלת, נכון? חיסונים וזה, אתם ערוכים לזה?

ד"ר משה רפלוביץ: אנחנו מבצעים את זה, אפשר להגיד שהמצאנו את השיטה הזאת, אבל כן, אנחנו מבצעים אותה, אנחנו מחסנים בחיסונים אורליים את התנים, בחיסונים שמקבלים אותם ממשרד החקלאות. משרד החקלאות מפזר אותם באויר ואנחנו מפזרים אותם ברכב וברגל, אנחנו עושים את זה בשטח רחב.

מר אלי מוסרי: אפשר לקבל מספרים? תסלח לי שאני קוטע אותך. מספרים. תן לי מספרים – איפה השירות שלך יהיה יותר זול מאשר השירות שיש לנו היום? ולא פוגע באיכות כמובן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רוצה לענות במקומך. הדברים שאני הבנתי ושאני שאלתי שאלות, אין בעיה, שאלתם שאלות קשות את רפלוביץ, אני שאלתי שאלות עקרוניות, אני פחות בקיא בנתונים, אני מודה, שעלו כאן, אבל העקרונות היום ברורים לי. כמו ששאלתי אותו – האם אתה יכול להתחייב לעיר רמת גן שאתה לא ממית כלבים? ענה לי – כן, ברור וחד. שאלתי אותו – האם אתה יכול להתחייב לי שרמת השירותים לפחות נשארת כמו שאנחנו מקבלים היום? אמר לי – מוכן להתחייב אפילו על יותר. ואז פרטנו את זה: אחד – תהיה מרפאה שאין היום, מרפאה ייחודית חדישה שתתן את השירותים, והיא יושבת, נכון שזה איגוד, אבל היא יושבת ברמת גן. אל תשכחו שזה היתרון הבסיסי שלנו, שהאיגוד יושב בתוך העיר שלנו. דבר נוסף – כלביה חדישה – על זה גם דיברנו והולכים על זה. מוקד מענה – דובר שהמוקד שלו, ואם לא נהיה מרוצים, המוקד שלנו, הוא ישלם לנו עבור השירות, אבל המוקד שלנו ייתן את המענה. כלומר, לא יהיה אפילו מתווך באמצע. דבר נוסף שדיברנו עליו, לגבי החיסונים, אמרו שיש פה חיסונים במרכז העיר וזה, אני רוצה יותר חיסונים, הוא אפילו הציע חלק מהחיסונים חבילות אפילו עד הבית. אמרתי לו – בוא נגיע לזה בהמשך. אבל לפחות יהיה סבב של תאריך בשכונה בכל יום שמגיע הצוות ומחסן ועושה את הסבב הזה בכל העיר. כל הדברים האלה. כלומר, ראיתי סל של שירותים. ושאלתי אותו גם, השאלה הזאת לא עלתה – מאיפה כל הטענות הקשות נגדך? אני שמעתי טענות קשות מאד. אמרתי בתחילת דברי, לא ראיתי עובדות וראיות, שמעתי טענות שאנשים יוצא להם אש מהעיניים כשמזכירים את השם שלך ולא מוכנים לשמוע שום פשרה שאתה חלק ממנה בעניין הזה. ואני שואל אותך פה ותענה פה להנהלת העיר רמת גן – מאיפה באים, מכנים אותך, אל תיפגע, רוצח, זה, כל מיני דברים מאד קשים.

מר אביהוא בן משה: כרמל, כשאני רואה להט כזה של בן אדם שרוצה את העבודה הזו ברמת גן ואת האחריות הגדולה הזו בעיר כל כך גדולה של 160,000 תושבים, הגדולה ביותר בין הרשויות שאתה כרגע מתעסק איתן, אני שואל אותי – מה זה הלהט הזה שלך לכבוש את רמת גן? מאיפה זה מגיע? מה המקור? מה המקור לזה? כי הלהט הזה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל אביהוא, אני שאלתי שאלה, הוא עוד לא ענה על השאלה שלי.

מר אביהוא בן משה: חיסונים עד הבית, תדפוק בדלת תיכף גם הוא ייצא החוצה.

ד"ר משה רפלוביץ: זה לא קשור לרמת גן, זה קשור לאיגוד ערים.

מר אביהוא בן משה: לא, זה מה שאתה רצית רמת גן, לא אני. אתה הצעת.

ד"ר שי מלמן: מה זה, כל תושב גבעתיים מקבל שירות עד הבית וכל תושב באור יהודה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני שאלתי שאלה, קודם כל תענה לשאלה שלי.

מר אביהוא בן משה: זו תקופת הרנסנס של הכלבים תהיה ברמת גן מהרגע שתיכנס. תור הזהב.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, אני אומר שיהיה יותר טוב לכלבים, זו דעתי. אחרי זה נחליט.

מר אביהוא בן משה: תור הזהב.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שאלתי מאיפה ומה המניע, מה הטענות הקשות האלה נגדך?

ד"ר משה רפלוביץ: מטבע הדברים שבמקום שאני נמצא כאוכף חוק, בחלק מהמקרים מי שנאכף עליו החוק לא לגמרי מרוצה מהדבר הזה. בטח עם קצת תמונות זוועה מתוך דירה, אפשר לדמיין איך מרגישה בעלת דירה בגבעתיים בתוך בניין משותף, שגרה בבניין עם עוד הרבה מאד שכנים, מחזיקה בתוך דירה שאני לא יודע בדיוק את הגודל שלה, אבל זה עשרות מטרים בודדים, מחזיקה שם פעם אחת 38 כלבים ופעם שניה שאנחנו נאלצים לפרוץ פנימה 33 כלבים. זה אחרי שכל השכנים בבניין מתלוננים שאי אפשר לעלות בחדר המדרגות מהסירחון ומהנביחות, אבל בעיקר מהריח הנוראי שעולה מהדירה. בסופו של דבר, אחרי ששום משא ומתן לא הצליח, נאלצנו עם צו של שופט להיכנס פנימה, יחד עם המשטרה. כשהשוטרים נכנסים פנימה הם לא יכולים לשהות יותר מדי זמן בתוך הדירה מהסירחון וממה שקורה שם. בחוץ עומדים פעילים שאני מניח שהיו בלשכה בימים האחרונים, שמנסים להפריע לכל המהלך ונעצרים. לא נעצרים, מעוכבים. בסיום הפעילות החלטתי לא להגיש נגדם תלונה ואז המשטרה שחררה אותם, פעילים ופעילות. ואנשים מאד כועסים על זה שהעזנו לאכוף עליהם חוק. מאד כעסו על הדבר הזה.

צריך להגיד שאני יכול להבין לליבם, האנשים אינם אנשים רעים, באמת אינם אנשים רעים, אנשים שחשבו שהם עושים טוב לבעלי חיים.

עו"ד רועי ברזילי: רפלוביץ, תשמע, אני חייב אבל לעשות גילוי נאות. אני ייצגתי הרי את האישה הזו, גם במעצר וגם בהליך המשפטי.

ד"ר משה רפלוביץ: לא מעצר, זה היה עיכוב רק.

עו"ד רועי ברזילי: עיכוב. הגשתם תביעה על 350,000 שקל. בסופו של דבר היא יצאה בקנס של 18,000 שקל. האישה הזאת, כל יום ששי, מאמצת, גורמת לאימוץ של למעלה מ-15 כלבים בממוצע, כי היום אני בהליך מול עיריית תל אביב, שאין לזה אח ורע, לא במכלאה עירונית ולא בעמותה אחרת שמתחרה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הוא אמר, אישה טובה.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני אומר, מבחינת האישה, היא היתה אישה נהדרת. היום היא עברה למקום הרבה יותר גדול, הכלבים מוחזקים במקומות נהדרים, היא משלמת מכספה ומכספי תרומות כדי למצוא מקומות לאחסן את הכלבים. ולו היה לה שיתוף פעולה בין היתר איתך, שהיה אפשר לקחת משם כלבים, כמו שיש עם מלמן היום, יכול מאד להיות שהיא היתה גורמת לאימוצים הרבה יותר רחבים, גם במהלך ימי השבוע במכלאות שלכם.

ד"ר משה רפלוביץ: רק לידיעתך, היא קיבלה שיתוף פעולה אצלנו, היא היתה אצלנו בתוך המכלאה, בעצם את עמותת 'חבר לי' היא הקימה יחד עם, היא היתה שותפה.

עו"ד רועי ברזילי: אני יודע, אני יודע, עם פועה. אני מכיר את הסיפור.

ד"ר משה רפלוביץ: אחרי שכלבים נפגעו שם מהפעילות שלה, הוצאנו אותה מהכלביה, אמרנו – היא לא יכולה להיות שם.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. אני רק רציתי לשים את הדברים על השולחן. נכון

שהיה איזה משבר רגעי, זה היה לפני יום חמישי, באותו יום שיש את הזה, אבל בסוף זה לא היה כצעקתה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, בסוף היא נקנסה.

עו"ד רועי ברזילי: נקנסה, קנס קטן. לא 350,000 שקל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: 18,000 שקל זה קנס קטן לאזרח מהשורה? זה 180 קנסות של חניה.

עו"ד רועי ברזילי: לא.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה אתה אומר לי לא? זה 100 ₪ לקנס.

עו"ד רועי ברזילי: לא, זה היה הליך משפטי. ... זה הליך פלילי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה זה משנה? אדם נקנס.

עו"ד רועי ברזילי: לא מזמן תפס אותי השופט אשכול, ששפט בתיק הזה, אחרי שהוא שפט, הוא אמר לי – אתה לא יודע מה, עושים לי את המוות על פסק הדין הזה של ה-18,000 שקל. אז אני אומר, מבחינת הציפייה זה היה הרבה יותר. אז הייתי חייב לסגור את התמונה הזו.

ד"ר משה רפלוביץ: אחרי הרבה מאד פעילויות משותפות שעשינו אתה ואני גם בגבעתיים עם אנשים אחרים, כשהגענו למשפט הזה, באנו עם הרבה רצון טוב. אני הסכמתי לבקשתך להוריד את הסעיפים של ההתעללות, אני מזכיר לך את זה, סעיפים של התעללות בבעלי חיים. כי מה שהיה שם גבל בהתעללות, בעיני זאת היתה התעללות. אנחנו רצינו להאשים אותה בהתעללות. כתב האישום כלל את זה גם. לבקשתך הורדנו את הדבר הזה, באמת מתוך התחשבות באישה, שהיא לא אישה רעה...

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רועי, עוד רגע אתה צריך לצאת מהחדר.

עו"ד רועי ברזילי: אני מייצג אותה בהתנדבות. את זה לא אמרתי.

מר אלי מוסרי: נצא מתוך הנחה שרמת השרות שתתן תהיה כמו רמת השרות הנוכחים.

ד"ר שי מלמן: היא תהיה טובה יותר.

מר אלי מוסרי: אני אומר כמו זאת. כמה זה יעלה לנו, לעומת המצב הנוכחי.

ד"ר משה רפלוביץ: העלות של השירות כפי שאנחנו חושבים שנכון לסכם אותה, כמו שהיא קורת גם בערים אחרות שמקבלות מאיתנו שירות – גבעתיים ובני ברק, העלות של השירות צריכה להיות 320,000 שקל בשנה, נעגל את המספרים בקטנים, כאשר, כמו בערים אחרות, כל האגרות שגובה העירייה היום יעברו גם אלינו.

עו"ד דנה וולנובסקי: כמה הכנסות רמת גן תפסיד? 2 מיליון שקל. אז זה לא 320,000 שקל, אולי 2,320,000 שקל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רוצה להגיד, אני שאלתי, אני תוך כדי הפגישות עם ד"ר רפלוביץ התכתבתי עם כבוד הגזבר שלנו וביקשתי את הנתונים. והנתונים שאני קיבלתי הם כדלקמן, והם מאד פשוטים, זה לא 5 יחידות מתמטיקה: העלות של המחלקה – 3.7 מיליון; המחלקה מכניסה מאגרות ולא משנה ממה – 2 מיליון; ההבדל – 1.7 מיליון. העלות שאתה מבקש – 320,000.

עו"ד דנה וולנובסקי: זה לא נכון. אבל זה לא ביצוע.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה ספר התקציב וזה מהנתונים שהגזבר,

מר גרשון טוסק: זה לא רחוק מהביצוע. לפני שאת אומרת לא נכון, תבדקי. את מאשימה אותי פה בנתונים לא נכונים.

עו"ד דנה וולנובסקי: שניה, כמה זה ביצוע 2016?

מר גרשון טוסק: אני לא יודע בעל פה. אבל אל תגידי לא נכון, כי ראש העיר קיבל נתונים נכונים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: 2018, הגזבר, אני רק רוצה כדי שלא תהיה מחלוקת והדברים יירשמו לפרוטוקול – הנתונים שאתה מסרת לי, הוצאה – 3.7 מיליון ₪, הכנסות – 2 מיליון ₪.

מר גרשון טוסק: נבדקו פעם שניה. נערכה ישיבה נוספת לאחר מכן אצל המנכ"ל. נבדקו פעם נוספת אצל המנכ"ל, לא היו טענות על הנתונים המספריים, הדבר היחידי שאמר שי שיש בתוך זה גם פנסיה.

עו"ד דנה וולנובסקי: 400,000 שקל.

עו"ד רועי ברזילי: חצי מיליון.

מר גרשון טוסק: אני יכול לדבר גם? שתיים – אמר שי שהוא דיבר יותר על השירות והוא דיבר על דברים שעד היום לא קרו. שאלתי – למה אני לא יודע מזה? יש פסק דין מההיסטוריה שראיתי אותו אתמול פעם ראשונה, לא ידעתי מזה, יש משהו של בית משפט, שכירות וכו'. לא דיברתי על זה. שאלת אותי לגבי נתונים כספיים, אני נתתי נתונים כספיים מהספרים ואני עומד מאחוריהם.

עו"ד רועי ברזילי: אפשר לנתח רגע את הנתונים? זה נורא פשוט. כרמל הציג פה 1,700,000, נניח שהנתונים האלה מוסכמים. מתוכם חצי מיליון שקל,

מר גרשון טוסק: 300-400 אלף זה פנסיה.

עו"ד רועי ברזילי: מתוכם חצי מיליון, קרוב,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הגזבר אומר לך דבר מאד ברור. אני מדבר עכשיו על מערכת הנתונים הזו. מה יעלה, יירד, עזוב, אנחנו לא יודעים.

עו"ד רועי ברזילי: אתה אומר שזה פחות מ-400?

מר גרשון טוסק: בסביבות 400.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסביבות ה-400. הוא צודק. אני ראיתי גם את הנתונים.

מר גרשון טוסק: אני לא באתי לישיבה הזאת מוכן עם מספרים, אמרתי לראש העיר ביום הראשון – אם אתם רוצים מספרים תשאלו אותי, אני נותן מספר בדוק.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אני זוכר את זה, אני אגיד לך, מדיוני תקציב 2019. מאחר והיה סעיף לא ברור באגף כוח אדם שהיה רשום פנסיות, ואמרנו לו – מה זה הפנסיות האלה? באגף כוח אדם, לא במחלקה הוטרינרית, והוא אמר – זה התשלום עבור הפנסיות של הנושא הוטרינרי. אז המספר הוא 400 ל-2019.

עו"ד רועי ברזילי: טוב. 400,000 שקל זה must, זה לא דבר שאפשר להתחמק ממנו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אין ויכוח.

עו"ד רועי ברזילי: אז הסכום יורד מכאן ל-

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מיליון.

עו"ד רועי ברזילי: 1.3 מיליון, כמה זה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מיליון. אחרי שהורדתי את האגרה – מיליון.

עו"ד רועי ברזילי: איזה אגרה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: של ה-320, הדמי חברות.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. זה קצת אפילו פחות ממיליון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: 980.

עו"ד רועי ברזילי: יש נתונים של שכירות.

מר משה בודאגה: שכירות, בדיוק.

עו"ד רועי ברזילי: יש נתונים של שכירות. יש שני סוגים של שכירויות.

עו"ד חיה מנע: זו השאלה שלי. אתם לא עובדים איתנו כבר שנים, נכון? ואתם יושבים על שטח שלנו, נכון? קיבלנו ארנונה?

מר אביהוא בן משה: לא. לא ארנונה, שכירות. חיה, שכירות. שכירות לא קיבלנו.

ד"ר משה רפלוביץ: לגבי השכירות – היו חילוקי דעות לגבי גובה השכירות, ולכן, בהסכמה, מינינו שמאית שתקבע את גובה דמי השכירות,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בהסכמה עם העירייה, כן?

ד"ר משה רפלוביץ: בהסכמה עם העירייה. היא נתנה את ההחלטה שלה לא מזמן ואנחנו, יש עוד איזה חילוקי דעות קטנים על עניין המים שם, אבל,

עו"ד חיה מנע: כמה שנים לא שולם?

עו"ד רועי ברזילי: כל השנים. מ-2003 השכירויות.

ד"ר משה רפלוביץ: לא, אתם טועים מאד, זה לא נכון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רגע, חברים, זה כסף שלא קשור. גם אם מגיע לעירייה כסף מנכס, זה לא קשור לתפעול של המחלקה הוטרינרית. זה לא קשור.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אבל צריך לקזז את זה מהעלויות שעכשיו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, לא, לא,

עו"ד רועי ברזילי: למה?

עו"ד דוד מנחם: הוא אומר – זה מעכשיו והלאה.

עו"ד רועי ברזילי: גם אם מעכשיו והלאה, מדברים על סכום של 900,000.

עו"ד דוד מנחם: זה משהו אחר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אם יש לך חוב שכירות, תנכה את השכירות. ב', המחלקה הוטרינרית יושבת גם במשרדים שאם אתה מפנה אותם ומשכיר אותם מקבל שכירות.

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה. אותו דבר כנ"ל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בדיוק, אז זה היינו-הך, אז זה מתקזז.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני אומר, מה-900,000 שקל,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: החשבון מנוטרל לדמי שכירות.

עו"ד רועי ברזילי: למה מנוטרל?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כי גם למחלקה הוטרינרית אתה לא מחשיב.

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה. אבל עכשיו אתה מפנה את המבנים האלה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז אתה תקבל כסף.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. אבל הוא בא ואומר לך – תשמע, אני עכשיו חוזר לעבוד במסובים, אני רוצה מקום חדש, אולי אפילו גדול יותר, אני צריך לשכור ממך את המבנה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסדר, אז תהיה לך הכנסה.

עו"ד רועי ברזילי: לא צריך להעמיס את זה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז תהיה לך הכנסה. לא.

עו"ד רועי ברזילי: איך הכנסה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הוא מגדיל לך את ההכנסה, ההיפך.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני לא משכיר את זה למישהו אחר. מה זה מגדיל לי את ההכנסה? הוא משלם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: החשבון הוא – מה מייצר את התוצאה התקציבית שמייצרת המחלקה הוטרינרית, ואני לא מעמיס לה על ה-3.7 את עלות הנדל"ן שהיא תופסת לי. אני לא מעמיס לה.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו נמצאים על 900,000 שקל לכל היותר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: 980.

עו"ד רועי ברזילי: בסביבות ה-900 ומשהו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: קח 900, בוא, נו.

עו"ד רועי ברזילי: מה שאנחנו צריכים לקבוע ב-900 האלה, אם בכלל, אנחנו צריכים לשמור על רמת השירותים הזאת. זאת אומרת, שרפלוביץ, בשביל לשמור על רמת השירותים, לכל הפחות,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רוצה לשפר, אני לא רוצה לשמור. אנחנו באנו לשפר.

ד"ר משה רפלוביץ: אנחנו לא מדברים בשום נתון על לשמור רמה, בשום נתון.

מר גרשון טוסק: סליחה, אדוני ראש העיר, אני יכול לומר משהו?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן.

מר גרשון טוסק: יש פה דו"ח ביקורת, נתן לי את זה כרגע מבקר העירייה, דו"ח ביקורת שנעשה על ידי מבקר העירייה, 3 שנים אחורה, כל שנה עומד על בסביבות 2,600,000. אנחנו משלמים כל שנה, עומד על 2,600,000. עוד שניה אחת אני אתן לך את המספרים המדויקים כולל ההכנסות.

מר אלי מוסרי: אז זה לא 3.7.

ד"ר שי מלמן: זה לא 3.7 בכל מקרה. יש שם גם תוספת לתקציב וגם פנסיה.

עו"ד רועי ברזילי: יש לנו ביצוע של 2018 עד עכשיו, זה 1,600,000, עד סוף אוקטובר.

ד"ר שי מלמן: אני יכול להגיד משהו? אנחנו עשינו את התחשיבים,

עו"ד רועי ברזילי: שי, תציג אותם.

ד"ר שי מלמן: אנחנו עשינו את התחשיבים, כולל את ההוצאות שלנו הלכה למעשה, זה עומד בערך על 600,000 שקלים אם לא יותר מכך, בלי שהורדנו כמובן את השירות שהם רוצים לתת לנו וכו'. מעבר לזה, מעבר לכספים ומעבר לכספים שאנחנו יכולים להכניס, אתם חייבים להבין, הם יושבים על שטח שהוא שלנו, שטח לא שלהם, יש פסק דין שאומר שהם צריכים לצאת מהמקום. זה שהוא לא בוצע, זה שלא אכפו אותו, זו אוזלת יד שלנו.

מר אביהוא בן משה: רגע, למה בכלל הגעתם לפסק דין, הם לא רצו לקום ולצאת מהשטח?

ד"ר שי מלמן: הם לא רצו לצאת. הם משכו את הזמנים, הם לא יצאו מהמקום.

מר אביהוא בן משה: יש סיבה שאיגוד רשמי של 9 ערים לא מוכן לצאת כשהוא בדין אמור לצאת?

ד"ר שי מלמן: האיגוד הוא לא של 9 ערים, האיגוד הוא רק של בני ברק וגבעתיים.

מר אביהוא בן משה: אדם, אני רק רוצה להבין למה חוטא יוצא נשכר. אתה גם חוטא וגם יוצא נשכר.

ד"ר שי מלמן: האיגוד הוקם בשנת 1961 לעניין בתי מטבחיים בלבד, מאז דברים השתנו. רמת גן עיר גדולה, רמת גן עיר חזקה, יש בה מעל 10,000 בעלי כלבים, מגיע לה מחלקה וטרינרית כמו כל עיר אחרת, עם כלביה משלה, עם שירות טוב. חבר'ה, אנחנו 7 אנשים שעובדים רק ברמת גן, רק לעיר רמת גן ונותנים שירות טוב. יש לנו מדדי איכות מעולים. בבקשה, כל זה מכתבי תודה, אתם יכולים להסתכל. אנחנו לא זימנו אף מכתב תודה מאנשים, בואו תסתכלו ממתי זה התחיל ועד מתי זה נמשך, עם תמונות והכול. 98 אחוזי במדדי איכות ומדדי שירות של המוקד העירוני. אני לא חושב שיש עוד מחלקה שעומדת במדדים האלה.

עו"ד דנה וולנובסקי: כמה אתה עומד במשרד החקלאות?

ד"ר שי מלמן: במשרד החקלאות אנחנו עומדים על 94 אחוזי חיסון. זאת אומרת, המחלקה מתפקדת ומפקדת טוב.

עו"ד דנה וולנובסקי: כמה אתה עומד ביעדים של משרד החקלאות?

ד"ר שי מלמן: אין לי מושג. אני לא יודע להגיד לך את זה.

עו"ד דנה וולנובסקי: כמה האיגוד עומד ביעדים?

ד"ר שי מלמן: אני לא יודע להגיד. אין לי שמץ של מושג. אני יכול להגיד, למעשה יש פה אנשים שנתנו את עצמם על מנת לקדם את הוטרינריה ברמת גן.

כשאנחנו קיבלנו את הוטרינריה מהאיגוד היו 3,500 כלבים רשומים. היום יש מעל 10,000, בגלל עבודה מאומצת שלנו, לא של אף אחד אחר, ואי אפשר לקחת את זה מאיתנו. אי אפשר לקחת את זה. ברמת גן היום יש שני רופאים, קבוע מסתובבים בעיר. אני אמנם מנהל המחלקה, אני בא בבוקר, מטפל במה שצריך לטפל, אני בחוץ. אני לא משרת ניהול ולא סגן ולא סמנכ"ל ולא כלום, אני בחוץ, בעסקים. ואתם יכולים לברר אצל כולם. ואין אטליז שלא שיפץ במהלך 15 השנים האחרונות, ואני מתעסק בלקדם את העסקים. אם יש בעיית בריאות הציבור – היא תיפתר. אבל העסק, אנחנו לא נכסח אותו ולא נסגור אותו מיד ולא נרוץ לבתי משפט ולא נעשה גם בלגאן בעיתונים, ולא נחתים ולא נסגור אותו מיד, אלא נדאג שהוא יתקדם. כי מה שאנחנו רוצים, אנחנו אנשי רמת גן רוצים עסקים טובים בעיר, לא רוצים עסקים סגורים. האיגוד עובד בצורה אחרת הרבה פעמים, את זה אתם תשפטו לבד. זה לגבי השירות, ואני יכול להוסיף לכם, כל מה שהוא אמר אנחנו גם נותנים ואולי יותר טוב אפילו. ואל תשאלו אותנו, בסדר? תשאלו את האנשים, תשאלו את התושבים, תשאלו כל מי שקיבל מאיתנו שירות אי פעם, תשאלו אם השירות טוב או לא טוב. אתם רוצים ללכת לאיגוד – תלכו לאיגוד.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> עוד הערה אחת, ברשותך, ועדת הביקורת המליצה, בעקבות הדו"ח של 2016, להוסיף וטרינר לעיר.

<u>ד"ר שי מלמן:</u> תודה רבה. אני מודה לך מאד. בינתיים אני נלחם פה שהמקום ימשיך להתקיים, כי מה שרוצים זה פה,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני דיברתי על 2016. לא ידעתי שיש בור תקציבי ב-2018.

<u>ד"ר שי מלמן:</u> אז אני אומר שיש פה שני רופאים שהם minded לעיר ופקחים שמסתובבים כאן ומגיעים לכל מקום בזמן קצר. לא פקח שנמצא לא בשדה ורבורג ולא בשוהם ולא באזור, האנשים שלנו בעיר, עם משאבים עירוניים ומטפלים בעיר. תבינו את זה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> ומה אתם עושים עם כלבים משוטטים כשפונים אליכם?

<u>ד"ר שי מלמן:</u> אוספים אותם לכלביה העירונית, קוראים שבב ומחזירים אותם לבעליהם, ונותנים קנסות, כן, נותנים קנסות, מה שהאיגוד לא יכול חוקית לתת.

גב' עדנה וידל: ואם אתם לא מזהים את הבעלים, אתם ממיתים אותם?

ד"ר שי מלמן: אני לא ממית כלום. קצת לא נעים לי שאני צריך למכור את עצמי, אבל אנחנו עכשיו,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: למה? תרגיש בנוח.

ד"ר שי מלמן: זה לא נעים כל הסיפור הזה. אנחנו שלחנו כלבים לקנדה לפני כמה חודשים. כלבים בני 14 ובני 13, שהיו בכלביה גם מעל לשנה, מה לעשות? אנחנו לא ממיתים כלבים. זו המדיניות שלי וזו המדיניות העירונית אני מקווה, אני רוצה לחשוב שזה ככה. עד עכשיו זה היה ככה וזה גם ממשיך להיות ככה.

מר אלי מוסרי: יש לי שאלה אליך. אני קראתי פה את המספרים שנתן לראש העיר הגזבר בהשוואה 2013 – 2016. יש פה פער של מיליון שקל. תסביר לי מה קרה בשנתיים האלה.

עו"ד רועי ברזילי: אלי, אין פה מיליון שקל.

ד"ר שי מלמן: אני לא יודע מה זה הפער של מיליון שקל. אפשר לשבת ואפשר לבדוק, אני לא יודע. המספרים שלנו,

מר ראובן שמר: סליחה רגע, אלי, אם הכלביה כולה תהיה אצלנו זה עוד 15 תאים שאתה יכול לאחסן בהם כלבים מערים אחרות ולהכניס כסף. אז השאלה איך אתה רוצה לראות את זה. צריך לראות את זה מכל הזוויות.

מר אלי מוסרי: הבנתי. טוב, זה נתון שלא עלה עד עכשיו.

עו"ד רועי ברזילי: מה זה לא עלה? בטח שזה עלה.

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא דיברו על זה.

ד"ר שי מלמן: תקשיב, היה פסק דין, פסק הדין לא בוצע ולא מומש.

מר אלי מוסרי: לא דיברו על מקור הכנסה נוסף, דיברו על מצב פאסיבי.

עו"ד רועי ברזילי: אלי, אנחנו נמצאים עם כמה מאות אלפי שקלים בודדים במקרה הטוב, ועוד לפני שהם עזבו.

מר אלי מוסרי: הפער 700,000 שקל.

עו"ד רועי ברזילי: אפילו לא. אף רואה חשבון לא עבר על הנתונים.

ד"ר שי מלמן: פחות. ואני אומר לך שאפשר להכניס שם כסף. אני אומר לך, תפנה אותם כי זה הנכס שלך. אלי, הנכס הוא שלך ושל תושבי רמת גן, תפנה אותו משם ותעשה כסף על המקום הזה. אפשר להרוויח ואני יכול לחיות שם טוב.

עו"ד דנה וולנובסקי: כמה שווים התאים שלו?

ד"ר שי מלמן: יש תעריף של משרד החקלאות – 36.5 שקלים ליום לכלב. תאחסן שני כלבים – תשלם 36.5 כפול 2.

עו"ד דנה וולנובסקי: רק על השכרת התאים שלו זה 250,000 שקל. שימוש במרפאת עיקורים שלו יכולה לחסוך לך עוד 200,000 שקל, שאתה לא תעקר במקום אחר?

ד"ר שי מלמן: לפחות. אני יכול להכניס לכם כסף לעירייה.

עו"ד דנה וולנובסקי: אז זה 450,000 שקל הכנסות מדברים שנמצאים שם.

ד"ר משה רפלוביץ: זה חשבון פשוט לא נכון שאת עושה.

ד"ר שי מלמן: יש שם רחבה, וכמו שהאדון אמר, יש שם רחבה שבודקים את משאיות הבשר שנכנסות לא רק לעיר רמת גן, אחת מעשרים תחנות. למה אנחנו נותנים את זה להם, ריבונו של עולם, זה משרות ממומנות, זה כסף. למה הרופאים האלה לא אצלנו? למה הרופאים האלה לא אצלנו? מה זה המתנות האלה? זה 700,000 שקל בשנה. רק עם זה אני חי כמו מלך. אז אנחנו נשנה את ההחלטה הזו אדוני, עם כל הכבוד לך, זה לא שלך, זה לא יושב על השטח שלך, זה השטח שלנו. אתה רוצה לבדוק שם? תשלם כסף. אתה לא רוצה – תן לנו.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה להתייחס קצת בהכללה לדיון שהיה פה. אני פחות, אדוני ראש העיר, מסתכל על המספרים. אותי פחות מעניין אם זה 800,000 יהיה נזק לעירייה או 900,000 שקל. פחות מעניין אותי מספרים. אני מדבר היום על שלושה דברים: אחד – יצירתיות, בתור מי שהחזיק בתיק הזה בקדנציה האחרונה אני כן ראיתי את המערכת עצמה, את המחלקה הוטרינרית פועלת, ברמה של לא לתחזק את הקיים, לא לשמר או לדאוג רק שיהיו סירוסים, מדברים בכלל על תפיסה שונה לגמרי וכל היחס לבעלי חיים. זה מתחיל בהתחברות לכל הנושא של אימוץ כלבים דרך עמותת צער בעלי חיים, וזה בכל מה שקשור לעניין עצמו של להקים תחנות האכלה לחתולים, לא לעקר ולסרס. אלוהים יודע בדיוק איך הם מסרסים שם, אני לא יודע, אני רק שמעתי סיפורים כמו כולם פה. וגם הרעיון האחרון שדיברנו, אני רק רוצה שתבין מה זה עניין של יצירתיות, שלא שמעתי פה אורח אחד או מראה אחד או קו אחד של יצירתיות ברעיונות שהעלית פה, על העניין של שוקת שתהיה לחתולים. לאמור, הרעיון עצמו שיש לך מחלקה שהיא בעצם באה ומייצרת לך פה רעיונות שרק ייטיבו עם בעלי החיים.

אדוני הוטרינר, אל תפריע לי בבקשה. תודה.

הדבר השני – הנושא של שירותיות. אי אפשר ולא ישווה ולא ידמה איגוד של 9 ערים ורמת גן תהיה העיר ה-10 שלו, לשירותיות של מחלקה וטרינרית שכל כולה ממוקדת בבעלי חיים. והיתה דוגמא חיה לזה לפני כמה חודשים. היתה מכה של פגרים של חתולים במרחב הרמת גני. אני לא יודע מה היה עושה האיגוד אם כל 5 דקות הייתי מתריע לו על פגר פה, פגר שם,

ד"ר משה רפלוביץ: האיגוד הולך ואוסף כאלה ומביא אותם ...

מר אביהוא בן משה: הדבר האחרון, אני אומר את זה היום כמשפטן, הרעיון הזה שחוטא יוצא נשכר, שבן אדם יושב על שטח לא שלו שנים, אני לא יודע כמה זמן לא

שילם האיגוד שכר דירה לעירייה, והעירייה צריכה, העירייה נאלצת להגיע לבית המשפט כדי להוציא את שכר הדירה או כדי להוציא אתכם מהמקום, אני לא מוכן שחוטא ייצא נשכר ויקבל עכשיו גם את האחריות על העיר רמת גן.

גב' עדנה וידל: הרצחת וגם ירשת.

ד"ר שי מלמן: מה עם כל הפרויקטים החינוכיים, מה עם הכורס כלבנים שבאים חברה מנטעים?

מר אביהוא בן משה: אני לא מדבר על משמר בעלי החיים שהקמנו, שזה עוד עניין חשוב שנכנס לתוך העניין של היצירתיות.

ד"ר שי מלמן: מה עם הילדים מנטעים שמגיעים כל יום חמישי לעשות קורס כלבנים?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רוצה לשאול את כל חסידי המצב הקיים והמתפעלים מהיצירתיות,

עו"ד רועי ברזילי: אף אחד לא בעד המצב הקיים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רגע, רגע, רגע,

עו"ד רועי ברזילי: צריך לשפר אותו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל רגע, אני מקשיב לכם קשב רב, השתלטתם על הדיון – ניתן לכם, תוציאו את הקיטור. אנחנו ניקח את מי שאתם רוצים מהמחלקה שמנהל אותה, את מי שאתם רוצים, והוא יהיה אחראי באיגוד על רמת גן. טוב לך או לא טוב לך? קח את ד"ר מלמן,

ד"ר שי מלמן: אני פוטרתי מהאיגוד כי גיליתי שחיתות שם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה למשטרה. כשאני גיליתי שחיתות הלכתי למשטרה. עזוב עכשיו את הסיפורים. ד"ר מלמן, אני אדאג לזה שהוא יהיה באיגוד אחראי על תחום רמת גן. שימשיך את היצירתיות, ימשיך את השירות, ימשיך לשמור שלא ימיתו, ימשיך הכול, יתריע בפנינו, יהיה שומר סף, מה שאתם רוצים. קדימה הפועל.

עו"ד רועי ברזילי: כרמל, אני לא מצליח להבין דבר אחד, איך תמורת 400,000 שקל, שמחליפים 1,700,000 שקל,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תגיד לי, רועי, החלטת לבלבל אותי גם בשעה המאוחרת? בוא, אתה רוצה שאני אכבד את השאלה שלך, אז אל תגיד לי 400,000 שקל. יש גבול. אמרנו 980 וזה לא יזוז מזה. זה 980 וזהו. יש גבול.

מר אביהוא בן משה: אני אומר עוד פעם פה על השולחן, אותי פחות מעניין אם זה יהיה 800 או 900 אלף שקל. אני רק אומר עוד פעם, אני לא חושב שמדובר פה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל אמרתי לך, שכנעת אותי שמלמן הוא כוכב עליון, בוא תביא אותו לאיגוד.

מר אביהוא בן משה: רגע, שניה, תן לי לסיים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אעמיד את זה על זה.

מר אביהוא בן משה: אני בשורה אחת אומר לך את הכול, מה אני חושב על מה שכרגע הצעת. לא מדובר פה בסולו של בן אדם אחד, מדובר פה על תזמורת שלמה של 7 אנשי צוות,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: התזמורת עושה לי מינוס מיליון ומשהו.

מר אביהוא בן משה: כרמל, 980,000 שקל, אני מוכן לעשות את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בוא נפחית את זה בשירותים שחשובים לך. בוא נפחית את זה ואז תדבר. אני יושב בישיבות קיצוצים.

ד"ר שי מלמן: ראש העיר, אם המקום יהיה שלנו נוכל להביא כסף.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני לא יודע, לא הבאתם כסף עד היום.

ד"ר שי מלמן: כי המקום לא שלנו. הכלביה לא שלנו. תנו לנו את הכלביה.

מר אביהוא בן משה: יש לך 1.2 מיליון שקל לשיפוץ הכלביה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: משפט סיום לד"ר מלמן ומשפט סיום לד"ר רפלוביץ ואחרי זה אנחנו עושים דיון פנימי.

ד"ר משה רפלוביץ: אני רוצה להתייחס רגע לדברים האחרונים שאמר אביהוא. ההבדל בין מחלקה וטרינרית ובין איגוד ערים שנמצא על כמה רשויות. זו לא אמירה שלי, זו אמירה של משרד הפנים. משרד הפנים הגיע למסקנה שאי אפשר להחזיק מחלקות וטרינריות עירוניות, כי זה דבר לא יעיל, הוא פועל כרגע להקים אשכולות של איגודי ערים, 2 כבר קמו, 6 קמים עכשיו, בדיוק על המתכונת שלנו, כשהאופן שבו מקימים את האשכולות האלה,

ד"ר שי מלמן: אתה מטעה את האנשים.

מר ליעד אילני: אני רק אומר שגם כשהקימו את תאגידי המים חשבו שהאשכולות ייטיבו עם,

מר אלי מוסרי: בדיוק ההיפך.

מר ליעד אילני: וזה בעיקר ההיפך. אז זו לא דוגמא טובה, אבל לא חשוב.

ד"ר משה רפלוביץ: אבל באשכולות זה דבר שקם ומוכיח את עצמו, בדיוק כמו שהוא מוכיח את עצמו כאן באזור, גם בהעלאת השירות, אפשר לשמוע את הדברים שם, וגם בהורדה של עלויות. שני הדברים קורים שם בו זמנית – גם הורדה של עלויות וגם שיפור דראסטי בשירות. לא אני אומר, ראשי הרשויות שם אומרים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רוצה להגיד שני דברים בהמשך לדברים שלו ואז נעבור לד"ר מלמן ונשחרר אותם.

משרד הפנים פנה אלי אקטיבית, אחרי שנבחרתי משרד הפנים פנה אלי אקטיבית וביקש שנחזור לאיגוד. זו היתה העמדה של משרד הפנים. זה דבר אחד.

לגבי האשכולות – אני אומר לכם, כל העולם המתקדם ברמה המוניציפאלית מתקדם לאשכולות. אני לא מדבר על וטרינריה. כל העולם שאנחנו רוצים ללכת בעקבותיו, המדינות המערב אירופאיות, המדינות הצפון אירופאיות, הולכים לאשכולות בהרבה דברים, לא רק בוטרינריה, בהרבה תחומים. זה הדבר הבא, הם מרוצים מזה, זה פועל טוב, זה נותן ערך מוסף אדיר לצרכנים הסופיים ולמדינות שמנהלות אשכולות.

תודה, רפלוביץ. אתה יכול להישאר ולהקשיב למה שיגיד ד"ר מלמן. ד"ר מלמן, בבקשה.

ד"ר שי מלמן: שני דברים: קודם כל, האשכולות שהוקמו, הוקמו בצפון ובדרום, בגלל בעיית משאבים, לא בערים מרכזיות ובטח לא בעיר כמו רמת גן. זה אחד. שתיים – הייתי רוצה ומצפה שתפנו גם לשאר הרגולטורים ותתעניינו ותבינו,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תפנה אותנו.

ד"ר שי מלמן: למשרד החקלאות, למשרד הבריאות, אולי גם לוועד שלנו שאדון היו"ר שלו עד לא מזמן, וחברי הוועד העיפו אותו משם. אני חושב שתשמעו קצת יותר מהרגולטורים, מאנשים שאמורים לעבוד איתו, ותראו לאן אתם מכניסים את עצמכם. תבדקו. כבר הייתם במקום הזה פעם, אני לא בטוח, לדעתי זו שגיאה, אחורה כבר לא תוכלו ללכת, אתם מוכרים או אנחנו מוכרים את עצמנו בנזיד עדשים, במקום לקחת את מה שבאמת מגיע לנו ולעשות ממנו פינה ופינה יפה. לדעתי זו טעות ובסופו של דבר מי שישלם עליה זה בעל החיים, האזרח וכן, גם תהיה פגיעה בבריאות הציבור. אני מבטיח לכם שזה מה שיקרה בסופו של דבר אם תלכו למהלך הזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תודה רבה לשני המכובדים. תנו לנו להמשיך.

*** ד"ר משה רפלוביץ וד"ר שי מלמן עזבו את הישיבה ***

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסוף בסוף היה דיון מכובד. אני לא חושב שב-30 השנים האחרונות היה אפשר לקיים דיון כזה בהנהלת העיר רמת גן.

מדובר, צריך לזכור בסוף, עזבו שאני ראש העיר, זה לא קשור, אני מחזיק התיק, אבל אני בכל זאת תמיד פתוח והתבטאו פה אנשים בצורה מאד חדה וקשה, ושאלו שאלות קשות, ואפשרנו את זה, כולל אנשים שהם לא חברי מועצה, אני בעד הגישה הזו. אני חושב שבסוף זה תורם.

מה שאמרתי בסוף, אני חושב שזה מתמצת את העניין. אין לי שום דבר נגד ד"ר מלמן. אני שמעתי עליו דברים טובים, אני מודה. אבל אני יודע שהעירייה שלנו, בואו נסכם את זה, בהרבה דברים שעד עכשיו בחנתי, לא אלופת העולם בניהול. לא אלופת העולם וזה בלשון המעטה. וזה בכל דבר שאני נוגע, זה מדהים, בטח בנישות האלה. יכול להיות שבדברים מרכזיים, בחינוך, יכול להיות, אני לא יודע, אנחנו עדיין בתוך זה, יכול להיות שבדברים הגדולים העירייה היא ברמה סבירה פלוס, אולי טובה. בכל הנישות האלה, וטריניריה, אתמול נכנסתי לתחום של השילוט – תקשיבו, זה פשע מה שקורה פה. זה פשע. אנחנו גובים אגרת שילוט שהיא מינימאלית לעומת הערים השכנות. בא אדם, רוצה לשים שלט דיגיטלי, אני פשוט לא מאמין למה שאני שמעתי פה, שלט דיגיטלי, מגיע להסכמה עם קניון איילון, עם עזריאלי, שלט שיכול להכניס לנו כמעט מיליון ₪ בשנה אגרות, ולא מאשרים לו. כאשר בראשון שמו את זה כבר, בתל אביב ברמת החייל. ברגע שחסמת אותו – חסמת. ברגע שאתה בא ופותח ואתה אומר לו – בוא, אם יש לך את האישורים של משרד התחבורה וכל מה שצריך, לך תשים את שלט. אפילו גם לא על אדמה שלי, מה אכפת לי מי לוקח אגרות? אז רק מזה כבר נולד שלט של 500 מטר, שזה כבר מכניס 2 מיליון בשנה, 500 מ"ר על אחד מהדפנות של איילון. אז תבינו, זה הדברים.

אני אומר שיש פה תוצאות בסוף בספרים של תקציב העירייה. אני לא בעל חתול ולא בעל כלב, אין לי שום דבר נגד ד"ר מלמן ואין לי שום דבר בעד רפלוביץ. פגשתי אותו פעם אחת בחיים ב-15 השנים האחרונות חוץ מהפגישה הזאת. לא הוא פנה אלי, אני פניתי אליו, זה היה תוך כדי דיוני התקציב, בחדר של בודאגה, שראינו את עומק הבור והתחלתי לחשוב – רגע, מאיפה נביא כסף? זכרתי את השאלה שהוא אמר, ואז שאלתי אותו – תגיד, כמה עולה? הוא לא ידע, הוא אמר – אני אבדוק. הגזבר אף פעם לא עונה ישר, הוא אומר – תן לי לבדוק. שלחתי ווטס-אפ לד"ר רפלוביץ. אמרתי לו – תגיד לו, אם אנחנו עוברים אליכם, עוד לפני האיחוד, רציתי לראות אם באמת יש incentive תקציבי. אנחנו חוסכים? כי אני

זוכר מה שאז אמרתי. אמר לי – בוודאות. אני לא יודע, תן לי עוד יומיים שלושה ואני חוזר אליך. אפרופו הרצון לכבוש, נעלם לי, לא חזר. הכול מתועד אצלי בווטס-אפ, אני יכול להראות לכם, אני רודף אחריו. ד"ר רפלוביץ, נעלמת לי, אני צריך תשובות, נתונים. ואז הוא אומר לי – תקשיב, יעלה לך 320,000. לא האמנתי למספרים, כי אני ראיתי את מה שהיה בספר התקציב. התקשרתי אליו עוד פעם, ישבתי איתו אחרי זה, קבעתי איתו עוד פעם, אמרתי לו – בוא, אני רוצה לשמוע את זה ממך לא בווטס-אפ, לראות גם את שפת הגוף. ואני תוך כדי שואל אותו על המספרים, והמספרים חוזרים על עצמם. זה לא משנה באמת אם זה מיליון, זה משנה, אבל זה לא דרמאטי, זה לא קריטי. מה שמשנה שאני כן מאמין שהאיגוד יכול לתת פה שירותים שהם לפחות, אחרת לא הייתי הולך על זה, לפחות מה שאנחנו מקבלים היום.

תראו, אני לא עקבתי אחרי הפעילות של המחלקה הוטרינרית, אבל אני יודע מה החולשות שלנו כעירייה עד שנטפל בזה. משטרת ישראל הגיעה לחפש אמל"ח במחלקה הוטרינרית שלנו. הגיעה, למה? כי טיבה של עירייה, העסיקו שם גורמי פשע. חלק מהמפקחים היו גורמי פשע מהפשע הכי בכיר במדינת ישראל, שיחידות העלית של משטרת ישראל הגיעו לעשות חיפוש ולחפש אמל"ח.

<u>דובר:</u> מתי?

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> לפני כמה שנים. עכשיו, עזבו את מה שמחפשים, שזה בושה וחרפה. זה בטח אדם שלא עבד, כי אנשים שמחפשים אצלם לבנות חבלה ואחרי זה גם נעצר בפרשיות חמורות לדעתי ולמיטב זיכרוני גם הורשע, זה חמור ביותר. אז אני לא רוצה להגיע בכלל לפינות האלה. אם בא אדם שלא הורשע בכלום, אומר לי שחיתות, לך למשטרה. למה לא הלכת 20 שנים למשטרה? אני זוכר את הסיפור היטב. איך הכרתי את רפלוביץ? הייתי חבר מועצה טרי, כמוך, בדיוק באותו שלב בחיים. טרי ורענן. צעיר ומאד נאיבי אז. ומתקשר אלי האדם הזה ואומר לי – אני רוצה להיפגש איתך. אתה ראש האופוזיציה בעיריית רמת-גן? כן. אני אשמח להיפגש איתך. אני מגיע אליו, אני מספר לכם את הסיפור כמו שהוא, סיפור מדהים, כתבתי אותו בתמצית בפייסבוק, אבל זה הרבה יותר חמור. הוא אומר לי – תקשיב, אני הוטרינר של העיר שלכם. עד אז לא ידעתי שהוא קיים בכלל. הוא אומר – אני מגיע לפגישות עבודה כסדרן עם ראש העיר, פעם בחודש, פעם בחודשיים. על הדרך ראש העיר מכיר לי את ראש הלשכה שלו. סיפור יפה עד עכשיו. אני מתחתן עם ראש הלשכה שלו. באיזה שהוא שלב אני מרגיש שאני חי בתוך משולש בעייתי מאד. אני רוצה לפרק את החבילה, אני רוצה להתגרש, מה חטאתי? זה כל מה שביקשתי, להתגרש. ואז אני מגיע לעוד פגישת עבודה, לא קשורה לגירושין שלי, יושב פה מול השולחן הזה, הוא מתאר לי, מרים לי צבי בר את הקלסרים, אני מכיר את התנועה הזאת, פעם הוא גם סיפר לי צבי איך הוא רוצה להרים על איזה מתכננת מחוז שהוא אמר שהיא גם

מושחתת, מרים לי קלסרים על השולחן ואומר לו – יש פה חומרים אחרים נגדך. יש לך 24 שעות לחתום על הסכם הגירושין, אחרת אני הולך עם זה למשטרה. אז הבחור הזה, ד"ר רפלוביץ, כנראה בן אדם חזק, אולי גם בגלל זה, אנשים חזקים מושכים אש, אמר לו – לך למשטרה. אני לא חותם על שום הסכם גירושין שאני לא מאמין בו או לא הגעתי להסכמה. ואז מה עושה צבי בר? וזה דפוס חוזר, כי אני שמעתי את זה, אני יכול לספר לכם סיפורים אחרים, אומר – אני אפטר אותו. הולך לראש עיריית בני ברק, הולך לראש עיריית גבעתיים, הוא אומר – בואו נפטר אותו, הוא פושע, הוא מושחת, הוא קנה כלב ב-50,000, כל הסיפורים. הוא הורג כלבים, הוא שוחט, הוא רוצח. אומרים לו – לא, הוא טוב. אנחנו לא מוכנים לפטר אותו. ולא מפטרים אותו. הולך צבי בר, ראש עיר מאד חזק, ונוסע למשרד החקלאות ומפעיל לחץ על שר החקלאות לפטר אותו, וגם שר החקלאות לא מוכן לפטר אותו. ואז הרעיון הגאוני – בואו נפרוש מהאיגוד. רק מפה זה נולד, לא מטובת תושבי העיר רמת גן. בואו נפרוש מהאיגוד, רמת גן היא העוגן של האיגוד, ברגע שנפרוש מתרסק האיגוד ומר רפלוביץ נשאר בלי פרנסה. הפלא ופלא הוא שרד ואפילו צמח.

אני אומר לכם, הדפוס הזה, זה חלק מהעניין שאולי חסר לאנשים ברקע, הפרישה הזו נולדה בחטא ופשע. אותו דבר כמו הגשר באלוף שדה. הגשר באלוף שדה, הבעלים של המקומות היה הזכיין של הפרסום. אחרי כמה שנים בא צבי בר ואמר – מכרז מחדש. היתה בעיה במכרז לפני 4 שנים. מספר לי הזכיין, אמרתי למנכ"ל – אל תיאבק משפטית, תיגש למכרז כמו כולם. לא רוצים להתעמת עם צבי בר. ניגשים למכרז וזוכים שוב. צבי בר רצה לאיזה מישהו כנראה מקורב. מה עושה צבי בר? מוציא צו הריסה לגשר. זה אותו דבר, הוציא צו הריסה לאיגוד, רק ההריסה של הגשר, מסכנים לילדים אין איפה לעבור את הגשר, הריסה של האיגוד לא הצליחה. זה הרקע, שתבינו, שפרשנו לא ממקום כמו שהטענה שיש לנו היום בנושא של בר אילן. העמדה של משרד הפנים של בר אילן באה בפתק, בהוראה מלמעלה פוליטית. לא נעשתה שום עבודת מטה, לא שום incentive למה בר אילן צריכה לעבור לטובת המדינה או לטובת גוש דן או לטובת האוניברסיטה, לעבור לגבעת שמואל.

אלה הדברים. כלומר, אין לנו להיאחז לא בפרישה, היא היתה פשע, פשע, פשע, אני אומר לכם את זה, אני הייתי עד חי בזמן אמת. ואני גם יודע לשפוט. ואחרי זה מה שקורה כאן זה שאנחנו באנו ממקום הכי נקי. אין לי שום עניין בעולם הזה, למעט זה שאני צריך לסגור את הבור של 2019 בדבר אחד, מבלי לפגוע לא בצרכנים, הם מעל הכול, הם גם מעל התקציב של העירייה. תושבי העיר, בעלי החיים, אני לא נגד בעלי חיים, אני ישבתי איתו וחידדתי איתו את הדברים. ועכשיו צריך להבין, הוא יש לו הכי הרבה מה להפסיד, כי עם כל מה שעשו עליו לאורך כל הדרך, אם יהיה חס וחלילה מצב שרמת גן מצטרפת לאיגוד ובעוד שנה, ואני הזהרתי אותו מזה, אומרת – סליחה, טעיתי, אני חוזרת לזה – הוא מחוק בארץ. זה כבר לא צבי בר עם המשולש עם ראש הלשכה.

ממול, פה הדיון היה מכובד. גם שואל שאלות קשות, אבל מכובד. אבל מי שעושה את כל הרעש עושה אותו בצורה מאד לא מכובדת, מאד מתלהמת, מאד אישית, מאד לא מגובה

בעובדות, אלא רק בטענות אווירה. אני לא חושב שאנחנו צריכים לקבל על בסיס זה, להטות את ההחלטה. הלחץ עלי. אני אחראי. אני גם ראש העיר, אני גם מחזיק התיק, אחריות היא שלי. אלא אם כן, ואז בא רועי וישב איתנו בפגישה ההיא שהיתה פגישה לא קלה ואמרתי לו – רועי, יש לך עכשיו מיום חמישי עד יום ראשון, לך תכין את הנייר הזה שמוכיח לי שאני טעיתי. אני לא ראיתי שום נייר כזה. גם היום בצהריים שאלתי אותך – רועי, איפה הנייר? אמרת לי - עוד לא הביאו לך? לא, עוד לא הביאו לי. אז לבוא ולהגיד כל פעם שיורדים מ-1,700,000, ומורידים את ה-300 ואת ה-420, להגיד 400, זה לא רציני רועי, זה לא מתאים לך. אנחנו מדברים, אנחנו מדברים, הבאתם נתון מספר – הסכמתי. הוא שינה קצת את החשבון, אני לא התווכחתי איתו, לא אמרתי עוד פעם 1,400,000 ו-1,700,000. ככה לא מנהלים את הדברים. יושב גזבר ואני מסתמך על הנתונים שלו. לא אני חקרתי ולא הבאתי מישהו.

צריך להבין, 'תנו לחיות לחיות', אני יכול להראות לכם למי שלא מאמין, כותבת לי המנכ"לית: אני תומכת תמיכה מלאה במהלך. יש לנו אמון מלא באיגוד ובד"ר רפלוביץ. זה יהיה לטובת העיר רמת גן. אותו דבר 'חבר לי', אז אתם אומרים שזה קשור אליו, או קיי. אבל הם בטח לא נגד חיות. וצער בעלי חיים רמת גן, אמר את זה פעמיים, ישב בשולחן הזה בפגישה איתי ועם יושבת הראש לשעבר של צער בעלי חיים רמת גן, ואחרי זה כשישבנו בפגישה הרחבה היה לו את האומץ להגיד את זה מול מי שהגיעו לכאן והתלהמו מאד בפגישה. איך אמרתי להם? אם הייתם קבלנים, מזמן הייתי מוציא אתכם מהחדר. אני רק מבין לליבכם ושזה בא ממקום טוב, ואני מקשיב לכם. אבל זו היתה פגישה קשה. כל פעם התנפלו עלי פיזית, הכול בסדר. מהמקום הזה אני בא. ועדיין פתוח להגיד – טעיתי. עוד אף אחד לא שכנע אותי. בבקשה, עדנה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אני מבקשת קודם כל לומר למען הגילוי הנאות שאין לי בעלי חיים. כיוון שאין לי כלבים ואני לא פעילה בשום עמותה, יש כמה דברים ניהוליים עקרוניים.

אחד – אני לא אהבתי את זה שהם לא משלמים ארנונה. וזה סוג של 'הרצחת וגם ירשת'. גם לא שילמת שנתיים, לפחות אם זה נכון, אביהוא, הנתון הזה שהם לא שילמו ארנונה, זה נכון?

<u>מר אביהוא בן משה:</u> לא ארנונה. זה שכר דירה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> משהו הם לא שילמו, אני לא אהבתי את זה. את הגישה הזאת לא אהבתי.

בנושא של ההכנסות – א', אני בכלל לא נכנסת לנושא של הנתונים הכספיים, אני מניחה

שראש העיר בדק את זה וגם,

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אני מסתמך על הגזבר שיושב פה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אני בטוחה שאתה סומך עליו, אבל אפשר לייצר את ההכנסות האלה, אני לא יודעת, הוטרינר העירוני שיושב בעירייה, אני לא מכירה אותו, אבל אני מניחה שהוא עושה פעילויות שיכול להיות שבאיגוד לא עושים אותן והן עולות כסף. יכול להיות שמבחינה כספית באמת העלות היא גבוהה יותר. אבל הנקודה היא שאפשר, אם השטח הוא של עיריית רמת גן, אפשר לייצר מזה, בעיקר בעתודות מרחבים שלא קיימות יותר, אפשר לייצר מזה הכנסה, אפשר לפתור את זה.

להערה שלך, שהיא לא פחות מדאיגה, בנושא של הניהול, ואני מבינה לפי התוצאות של איך רמת גן נמצאת ולמה רצנו כולנו לבחירות האלה, אז אנחנו לא עוקפים את הבעיה ומוכרים את הניהול למקומות אחרים, אלא צריך לטפל, אם זאת התופעה, לטפל בתוך העירייה באשר לניהול, לניהול מתקדם יותר ונכון יותר. יתכן שבאמת הניהול לא בסדר, אבל השאלה אם התשובה לדבר הזה, כי יש עוד מחלקות כנראה שגם מנוהלות בצורה כזו או אחרת, השאלה אם זה נכון לעשות out sourcing לדבר הזה. זאת לא התשובה לבוא ולעקוף את זה. צריך לבוא ולעשות סדר בעניין.

כל העמותות האלה, כפי שראיתי וכפי שהבנתי, משתפות איתו, הן עובדות איתו, אז הן בעלות עניין. כך שההמלצה שלהן היא לא לגמרי, יכול להיות שבאמת גם יש בזה משהו, אני לא אומרת, אבל צריך לשקול את זה בפרופורציה הנכונה.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אנחנו גם חושדים ב'תנו לחיות לחיות' שהם נגד בעלי חיים.

<u>גב' עדנה וידל:</u> לא נגד בעלי חיים. כרגע אנחנו מדברים על הניהול. הסיפור הזה של הניהול ושל הכספים, איך אפשר לייצר כספים. אם התושבים מרוצים, כב' ראש העיר, אני לא יודעת, אני אמרתי, אני לא בעניין, אבל אם התושבים מרוצים, אני בטוחה שהם לא מרוצים בכדי. ואני חושבת שצריך לבדוק את זה עוד פעם לעומק ואני באה ממקום אוביקטיבי, הקשבתי לשיחה, אין לי בעלי חיים.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני רוצה להגיד משהו רק לגבי העמותה.

מר ליעד אילני: רק רגע. ראש העיר, אני חושב שהדבר המרכזי פה, ופה יש דברים, כמו שבנושא של הספורט החלטנו להקים ועדה מייעצת של מומחים, כי אף אחד מאיתנו פה לא ניהל מוסדות ספורט לצורך העניין, פה מה שחשוב, אתה מצד אחד אומר שדיברו איתך 'תנו לחיות לחיות' או צער בעלי חיים, מי דיבר איתך?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שניהם.

מר ליעד אילני: שתי העמותות. וטענו שהמהלך הזה, או שהוא ייטיב, או לפחות שלא יירע לבעלי החיים. ואני שומע פה מחברי לשולחן, ככה בין הדברים, אני אשמח שידברו, שיש עמותות שטוענות דברים הפוכים. וזה מה שצריך לעמוד לדעתי כשבאים להחליט, לדעת שלא חסכנו כסף ופגענו בבעלי חיים.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להתייחס לדברים. קודם כל, כיוון שאנחנו דחינו, אני מציע, כיוון שדחינו את כל התקציב לסוף החודש הבא, אז אני חושב שהדיון הזה הוא תעודת כבוד מה שנקרא. מה שאני מציע הוא, אדוני ראש העיר, א', הנושא של המספרים, אנחנו נשב על זה עוד פעם, ברשותך גרשון, נעשה גם השוואה עם 2016 שזה הדו"ח של המבקר, נעשה את הבדיקה ונבוא ונחליט בדיון הבא לגבי המספרים, רק לגבי המספרים.

עו"ד חיה מנע: אני הייתי רוצה במסגרת המספרים, קח בחשבון שאנחנו מסדירים את הקיים. זה נתון שהוא משמעותי.

מר אלי מוסרי: זה דבר מאד חשוב שאני רוצה להוסיף. אחד הדברים שאנחנו משקיעים בהם בחשיבה, זה מה שנקרא הגדלת מקורות הכנסה. כל תנועה שנעשה מבחינה תקציבית, נחשוב מיד על השורה – איך מגדילים הכנסה. זאת אומרת, החלטה שתיפול פה לגבי הוטרינריה, אם זה במסגרת האיגוד, אם זה באופן עצמאי כמו שזה היום, חייבים לחשוב כל הזמן איך מגדילים את ההכנסות. כיוון שאנחנו היום, אם אנחנו נמשיך בקצב הזה, אנחנו ניכנס במהלך השנים הקרובות לגירעון גם אם נעמוד על הראש חמשת אלפים פעם. המצב הזה לא יכול להימשך, חייבים להגדיל את מקורות ההכנסה. סליחה שאני מדבר פה רק על הכסף,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ולהקטין את ההוצאות.

מר אלי מוסרי: בוודאי. וצריך לקחת בחשבון, ואני מקבל את הנושא הזה, איפה יצירתיות ואיפה יזמות ואיפה כל הדברים האלה, לקחת את כל זה בחשבון.

עו"ד רועי ברזילי: אלי, אני רוצה רגע להתייחס ואני אתחיל רגע מהחלק שאתה דיברת. אחת המחלקות היחידות העירוניות הישירות שיש לה פוטנציאל להרוויח כסף זה המחלקה הוטרינרית, כי היא גובה אגרות, היא גובה קנסות, בקרוב היא תגבה כספים ישירות ממשרד הבריאות ומשרד החקלאות על בדיקות מזון באטליזים. אם יש לנו מחלקה שיש בה יסודות לצמיחה כלכלית, זו דווקא המחלקה הוטרינרית. ולהעביר אותה לאיגוד, זה לחתוך את הפוטנציאל הזה במכה אחת.

אני אחזור עוד פעם לסוף וגם להצעה. אני חושב, ואני אומר את זה בכנות, אחרי שישבתי גם עם הגזבר אתמול בפעם הראשונה, התברר שלא אני ולא הגזבר וכנראה גם לא החשב ואף אחד היום לא יכול לשים את היד בדיוק על הנתונים הכספיים. אנחנו עומדים לקבל החלטה,

מר גרשון טוסק: שנת 2018 לא נגמרה.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. אף אחד לא יודע להגיד לי היום מה סוג ההסכם שאנחנו עומדים להתקשר איתו באיגוד, אבל ברמת הפרטים, ברמת הפרטים.

לי יש נעלם אחד גדול בסדר גודל של פיל בערך, לא של כלב, שאני לא מצליח להבין איך מחיסכון של 900,000 שקל פוטנציאלית אנחנו הולכים לקבל אותה רמה של שירות. אז יש שתי אפשרויות – או שרמת השירות יורדת בערים האחרות; או שמישהו קונה אותנו במחיר זול כדי מחר להעלות את המחיר. והרי האיגוד כאיגוד יכול לקבל החלטות במסגרת האיגוד ולקבוע תעריפים אחרים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בוא אני אענה לך על זה. הנקודה הזאת גם לא נעלמה מעיני. ברור, זה דבר ברור.

עו"ד רועי ברזילי: אבל יש פה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רגע, אבל אני אענה לך. יש עובדות שכמו שאני לא הכרתי כנראה גם אתה לא מכיר, עד שהסבירו לי, אבל הן מאד פשוטות. אתה נהנה מיתרון ברור

שאתה חוזר להיות בעלים של האיגוד. כל שאר הישובים שמקבלים, חוץ מבני ברק וגבעתיים, הם מקבלי שירותים. אור יהודה משלמת כפול ממך, למרות שהיא שליש, או פחות, היא חמישית מהגודל שלך, או רבע מהגודל שלך. היא משלמת כמעט כפול ממך. אתה נהנה מהיתרון של בעל בית,

מר דני רייף: בצו ההקמה אתם קיימים.

עו"ד רועי ברזילי: אני יודע. אני יודע. אבל קח למשל את בני ברק, בני ברק לא מקבלת הכנסות מאגרות על כלבים, כי אין שם כלבים כמעט שיש להם בעלים. אנחנו הולכים לממן,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל היא גם לא צורכת שירותים.

עו"ד רועי ברזילי: לא, השירותים של האגרות, האגרות לא מכסות את כל, האגרות זה הבוננזה. האגרות על הכלבים זה הבוננזה. אנחנו מעניקים שירותים לבני ברק על חשבון האגרות של רמת גן. כמה משלמים בני ברק, עיר של 200,000 תושבים, כמה הם משלמים מול גבעתיים? גבעתיים עיר שמשלמת 700,000 שקל בשנה, בני ברק משלמים 600,000 שקל בשנה והיא עיר כמעט פי 4 בגודל.

דוברת: 612.

עו"ד רועי ברזילי: 612. פי 4 בגודל. אז או שהוא משחק,

מר גרשון טוסק: יש גם שחיטה. מה קרה לכם? יש מפעלי בשר. למה אור יהודה משלמת פי ארבע? בגלל המשחטות.

עו"ד רועי ברזילי: אבל בסוף הנתונים לא מתיישבים כמו שצריך. והנתונים שיש בפנינו, כרמל, הם לא מספיק כדי לקבל את ההחלטה הזו. ואני לא חושב שאנחנו צריכים להיות נמהרים, אנחנו יכולים לקחת עכשיו את לוחות הזמנים, ממילא אם התארכו, נקים איזה צוות קטן של 2-3 אנשים, בסוף זה עלות מול תועלת. אם יתברר בסוף שהפער הוא באמת 900,000 שקל, אבל סוג השירות שאנחנו צפויים לקבל הוא ירוד בהרבה

והפוטנציאל הרווחי הוא גדול בהרבה, למה שלא נבחן את זה? אני אומר לך, אני לא עשיתי את העבודה מספיק רציני, אני לא אספיק לעשות את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תעשה. תעשה פה. בוא אני אגיד לך דבר אחד,

עו"ד רועי ברזילי: תן לי את הזמן – אני אעשה. אני אומר לך, גם תן לי את הזמן ואת האפשרות, לא יהיה שקל שהעירייה תצטרך להוציא על המחלה הזו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, שמענו את האמירות האלה ביום חמישי, לא התקדמנו בשום דבר לגבי יום ראשון.

עו"ד רועי ברזילי: יש לי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא תמסמסו את ההחלטה הזאת. תקשיב טוב מה שאני אומר לך, לא תמסמסו את ההחלטה הזאת. ההחלטה הזאת תעמוד להצבעה. אני לא מדבר על עכשיו, היא לא חייבת לעמוד להצבעה היום. לא תדחו אותה עד אין סוף. לא תדחו אותה עד אין סוף.

מר אלי מוסרי: חייבים מסגרת תקציבית.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אנחנו לא דחינו את התקציב בגלל הכיף שלנו, דחינו את התקציב כי יש פה 'ברוך', כי יש פה 'ברוך' אדוני, ואל תזלזל לי ב-900,000 שקל.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מזלזל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: או קיי, בדיוק.

עו"ד דוד מנחם: כרמל, אני גם הייתי רוצה להגיד משהו קצר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שניה. ולכן אין בעיה, קח, תלמד, לך תביא עוד ניירות, תביא עוד מספרים. מה אמרתי לך אבל גם ביום חמישי? תחתים לי את הגזבר. עזוב אותי מכל מיני אמירות כאלה לא רציניות. כל נייר שאתה רוצה להביא לי מספרים,

עו"ד רועי ברזילי: אולי תעלה את מה שדיברנו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא.

מר גרשון טוסק: לא, לא, חבר'ה, אל תכניסו מילים לפי. סליחה שניה, אדוני ראש העיר, מה שדיברנו, גם אצל המנכ"ל בחדר, הדבר היחידי ששאלתי – איפה הייתם עד היום?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זו גם שאלה מצוינת.

עו"ד רועי ברזילי: באופוזיציה.

מר גרשון טוסק: לא אתה, שי, כל האגף הזה, אצל המנכ"ל בחדר. היה לכם פסק דין, ידעתם על שכר הדירה, ידעתם שיש אופציה כזאת ואף אחד לא דיבר על זה.

מר אביהוא בן משה: סליחה, גרשון, בוא אני אספר לך סיפור. לפני כמה חודשים התכנסו בלשכת המנכ"ל, היה המנכ"ל, היה היועץ המשפטי אם אני לא טועה, תקן אותי אם אני טועה, היה מנהל אגף שפ"ע, היה ראש העיר שנתן הנחיה, כרמל, חשוב לי שתשמע את זה, כי מי שלחץ על הפגישה ההיא היה משרד הפנים, אותו גורם שאמר לך תלך על האיגוד, הוא גם הגורם שאמר למנכ"ל, והמנכ"ל, אני רוצה שתאמר פה את המציאות שהיתה, מה שנקרא לדחות את פסק הדין ולא לממש אותו. ויצא מכתב, ואני קיבלתי את המכתב הזה ממחזיק התיק, לא מספרים על זה כלום, הכול נעשה במחשכים, לא שיתפו ולא סיפרו. אותם גורם ממשרד הפנים שעכשיו אומר לך בוא נלך לאיגוד, ניסה לעכב את מימוש פסק הדין. והשאלה היא – למה? ולכן קיבלו דחיה של שנה שלמה. ועכשיו הם מצאו את התזמון הזה, זה הטיימינג הכי נכון לבוא ולהתלבש על אותה בוננזה שנקראת רמת גן, וכן רוצים בכל הכוח ובלהט הזה, יש פה להט מטורף, שאני אומר לך, לי הוא מדליק לא ספוטים אלא פרוז'קטורים על הלהט של אותו וטרינר.

עו"ד דוד מנחם: אני רוצה לומר כמה מילים.

מר אביהוא בן משה: רגע, רק להשלים את הדברים. אני חולק על התפיסה של אלי מוסרי. אני לא חושב שהכול צריך להימדד בכמה שפחות,

מר אלי מוסרי: מי אמר שזה רק כסף?

מר אביהוא בן משה: זה מה שאתה אמרת.

מר אלי מוסרי: אני לא אמרתי את זה. אביהוא, לא אמרתי את זה.

מר אביהוא בן משה: חזרת בעצמך, מצוין.

מר אלי מוסרי: אמרתי שמעבר לעניין של השירות ושל הכול, יש גם,

מר אביהוא בן משה: הורדתי את זה. בסדר. הדבר השני, לגבי העמותה הרלוונטית שיכולה לומר את אמירתה לטוב ולרע לגבי הוטרינר, יש החלטה שלנו, זה רק SOS. שאר העמותות עובדות בשירות ובשיתוף פעולה מלא עם האיגוד ולכן להמלצתן אין שום בסיס.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שמר ואחרי זה אתה. אבל אני רוצה להגיד שני דברים. אחד – לגבי הלהט, אז אמרתי לך – אני רדפתי אחרי ד"ר רפלוביץ ולא הוא אחרי. דבר שני – אני זכור לו לטובה, אפרופו להט, שבפגישה לפני 15 שנים הוא אמר לי – אל תיאבקו בכלל בהחלטה. הוא אמר לי – חשוב לי טובת העניין. המריבה הזאת עם צבי בר תעשה רע רק לתושבים וללקוחות ולבעלי החיים. תן לו שייצא לדרך. רק, איך הוא אמר לי? תכניס לפרוטוקול שתשבו לעשות חשבון בעוד שנתיים שלוש – והוא צדק – כמה זה עלה לתושבי רמת גן. תוציא את הפרוטוקול של לפני 15 שנים, זה מה שאני שאלתי את צבי בר. אמרתי לו – אתה מוכן להתחייב שבעוד שנתיים נעשה חשבון כמה זה עלה לנו? להערכתי זה יעלה לנו כמה מיליונים יותר במצטבר. זה דבר אחד.

דבר שני, ואני רוצה להתחבר למה שעדנה אמרה, מה שנקרא 'חוטא ויוצא נשכר'. אם יש אדם שחוטא ויוצא נשכר זה ד"ר מלמן, לטענתו ולגישתו. אם הוא אומר שהוא יכול להיות

ריווחי והוא הפסיד לי כסף, הוא צריך ללכת הביתה.

מר אביהוא בן משה: לא, לא נתנו לו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה זה לא נתנו לו? מי לא נתן לו?

עו"ד רועי ברזילי: הוא צריך לפנות את המקום.

מר אביהוא בן משה: יש לך כבר שנה וחצי 1.2 מיליון שקל ותוכניות מוכנות שהאיגוד יוצא מהמקום שלו, מקימים 30 מכלאות חדשות ואתה מייצר מזה כסף.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: גם עכשיו מקימים.

מר אביהוא בן משה: עיכבו את זה, וגם כשהיה אמור צוות משפטי לפעול דחו את זה במשך שנה שלמה, עד סוף שנה זו. מישהו פה מנסה לתקוע טריז למהלך הזה והנה התוצאות של זה היום.

מר ליעד אילני: חשוב רק משהו אחר לומר אבל, זה שרפלוביץ,

מר אביהוא בן משה: אני לא מכיר אותו, דרך אגב. אין לי איתו שום היכרות.

מר ליעד אילני: זה שהוא בעניין, אין בעיה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה לגיטימי.

מר ליעד אילני: השאלה היא מה טובת רמת גן, תושביה ובעל חייה. זו השאלה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שמר, בבקשה.

מר ראובן שמר: אבל צריך לשים את המציאות על השולחן. לאיגוד ערים דן לוטרינריה אין איפה להיות. הסיפורים והתמונות הן יפות, אני מכיר אותם בערך 5 שנים, שהם כבר עוברים לצד השני של מסובים וכבר התוכניות קיימות וכבר יש להם אישורי בנייה וכבר עוד יום יומיים זה יקרה. זה הגיע למצב שבסיכומו של עניין הלכנו לבית המשפט. כי כל פעם הוא אמר לנו עוד שנה, עוד שנה, עוד שנה. מי שצריך לתת לו את הפיתרון זה משרד הפנים. לא בכדי משרד הפנים פנה לראש העיר. ואת זה צריך לשים על השולחן בצורה גלויה.

לגבי הסכומים – הסכומים שנתנו פה, אני יכול לתת דוגמא שעיריית חולון למשל שמה את הכלבים שלה בצומת מסובים, בתאים של האיגוד. מי מקבל את הכסף הזה, רמת גן או האיגוד? האיגוד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: נו, בסדר.

מר ראובן שמר: למה? כי אם האיגוד היה יוצא והיו עוד 15 תאים ותעשו את המכפלות, אפשר לעשות מזה כסף. אבל אני לא בא להגיד לגבי ההחלטה שלך כן או לא, אני אומר שצריך לחשוב יותר לעומק בעניין הזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יותר לעומק ממה שאנחנו חושבים פה?

מר ראובן שמר: כי נזרקים פה מספרים ותיאוריות בצורה מאד פשוטה. אני אומר עוד פעם, אני הקמתי את המחלקה הוטרינרית ואומר מלמן נכון, שאנחנו לקחנו את הרשימה של כמות הכלבים מהאיגוד היו ברמת גן 3,000 כלבים. לא הגיוני שזה עלה ל-10,000. היו הרבה יותר, רק עלינו עליהם לאורך ציר הזמן. אין מה לעשות. ואנחנו נותנים שירות טוב לתושבי העיר, וגם על זה צריך לחשוב. וגם על הכסף צריך לחשוב, אני לא אומר שלא, אבל צריך להגיד את האמת על השולחן – לאיגוד אין איפה להיות. סיפורים זה טוב, אין להם איפה להיות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הוא לא אמר משהו שונה.

מר ראובן שמר: הוא אמר,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שמקצים לו קרקע ברמת פנקס.

מר אביהוא בן משה: 5 שנים מקצים לו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסדר, הוא אמר שזה תהליך ארוך.

מר ראובן שמר: אבל את זה אני שומע כבר 5 שנים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: חברים, תפרידו את כל הסיפור של הקרקע, ואני שמאי מקרקעין – מה שמגיע לעירייה מקרקע היא תקבל. תפרידו. יש קרקע, יש לה שווי, לקחו שמאי מוסכם, את הכסף נקבל. כן, דוד מנחם.

עו"ד דוד מנחם: אני בעצם לא בקיא, רק אני שומע מפה ומשם. פשוט אני היום רק שמעתי על זה מאחד החברים שיושבים פה, כמה נתונים, ואז נזכרתי שבעצם, כמו שכרמל אמר, במיוחד אחרי שהוא אמר את הויכוחים, שאני זוכר שלפני 15 שנים היו שנכנסו לעניינים אישיים, כי אני הייתי אז סגן עם כרמל, בקדנציה הראשונה, בהתחלה, הקרבות, אני לא בא עכשיו להזכיר לו את צבי בר או את הסיפורים האלה, אני זוכר שהלכו על עניין אישי. אני דווקא אמרתי לעזרא תוך כדי שהוא דיבר וצלבו בו, רפלוביץ קוראים לו, אני רואה אותו פעם ראשונה – מה קורה פה? ראית, נתנו לו איזה 'בליץ'. כלומר, יורים בו כאילו,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הוא שמר על מזג יפה.

עו"ד דוד מנחם: כן. אני אומר לעזרא, אני שואל אותו – תגיד לי רגע, מה הולך פה? איזה התדיינות? הוא אומר לי – לא, תשמע, איגוד, לא איגוד. זה רוצה לקחת, זה להחזיר. צלבו אותו שם. אז קודם כל, למה אני אומר את הדבר הזה? גם כשרוצים לבוא ולהחליט על משהו, המחליטים הם עצמם צריכים להיות נקיים מבחינת מזג ומבחינת ניתוח הדברים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שיקול דעת. צודק מאד.

עו"ד דוד מנחם: אני הרגשתי, חבר'ה, אני רק 26 שנה עורך דין פעיל, אני יודע מה זה חקירות ועם פתק קטן חוקר 7 שעות. אני רוצה להסביר, ברגעי האמת, כשרוצים להחליט משהו, צריך להיות אמיתי. גם אם אתה בא להציג איזה משהו שאתה לא מתאים. למשל, ככה בשביל הרכילות הכללית, יש לי כמה תארים מאוניברסיטת תל אביב, אחד מהם זה פילוסופיה, גם תואר שני, הפילוסופיה ההודית, העוצמה שלה שאתה בא לשולחן, מנתק את כל מה שאתה חושב ומאמין בו בצד, ועושה מאמץ להבין את הצד של היריב. למה אני אומר את הדבר הזה? כי אני הרגשתי שאני לא בקיא בפרטים, אני אפילו לא יודע איזה תיק, אני אומר פתוח, אדם צריך להביא את עצמו לומר – איני יודע. אבל, כשאתם הידענים פה, אמנון, תלמד משהו קצת בחיים, משהו מעבר למספרים הטכניים של הבורסה. תקשיב, יש מה שנקרא לא רק בדיבור, אלא כשאתה בא לנתח משהו ברגעי אמת, אתה צריך להיות קר רוח, שכלתן, לא להיות עם עצמך כזה. לא הבנתי. אני אומר לעזרא – תגיד לי, מה קרה? מה עושים איתו שם?

מר ליעד אילני: מה ההמלצה שלך?

עו"ד דוד מנחם: ההמלצה היא כזו,

מר משה רווח: למה אתה אומר את זה?

עו"ד דוד מנחם: וגם אם זרקו אותו פעם ואתם אומרים שמשנת 1991 ועד 2003-4, לא זוכר מתי, הקדנציה שלי ושל כרמל זה היה 2003-2004, אז אולי זה היה בשנים האלה, אם זה תפקד – סימן שקרה פה איזה משהו. כלומר, עד לאותה נקודת זמן שכרמל תיאר על איזה שהוא משולש מסוים, אז הכול היה בסדר. כלומר, הבן אדם שהלכו וזרקו אותו, אני לא מכיר אותו, אני שומע פעם ראשונה, שהולכים וזורקים אותו, אז צריך להבין למה, עליהום, לא עליהום.

אז ככה, אם אביהוא אתה אומר שהמספרים של ה-900,000 לא זה המעניין, אז אני 'בלאנקו' הייתי הולך עליו. למה? הייתי אומר, תשמע, השיקול הכספי לא קובע ואני חושב כן צריך להחזיר עטרה ליושנה, כרמל, לשים אותו פרינציפ בגלל שזרקו אותו. אבל לסיכום אני רוצה להגיד משפט.

עו"ד רועי ברזילי: עכשיו הטיעון הרציונאלי.

עו"ד דוד מנחם: עד עכשיו זה היה 'סופר' רציונאלי, לא כולם מבינים אותו, צריך לעלות כמה ליגות. כשאני מדבר צריך לעלות כמה ליגות, זה בסדר. כרמל אמר שהוא אמר לרועי, רועי, אתה ואני היום היה לנו לא מעט זמן משותף, תביא את הנתונים לכרמל, תראה את הדברים ונתחיל לבדוק את הדברים הללו, אבל לא לעשות עליהום.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שתי נקודות: אחת – יש לי כלל, יש לנו פה שכנה מאד מוצלחת, קוראים לה גבעתיים. יש לה ראש עיר מאד מוצלח שאי אפשר לפקפק בשביעות הרצון של התושבים שלו. מה שטוב לגבעתיים לקוניק, כבסיס לא רע בשבילי. קוניק הוא לא פראייר, גבעתיים לא פראיירית, התושבים שם לא שונאי בעלי חיים, זה עובד שם טוב. זה דבר ראשון.

דבר שני – עצם הסירוב של ד"ר מלמן ללכת באיגוד ולהיות אחראי על רמת גן, הוא סימן לא טוב מבחינת הגישה שלו. כשאני הצעתי לו את זה, הוא לא התנגד, רפלוביץ שתק. מלמן קפץ והתחיל להגיד שחיתויות – אני פעלתי בגלל שחיתות. אמרתי לו – לך למשטרה. אמרתי לו – שחיתות, לך למשטרה.

מר עזרא נחום: הוא התנגד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אם אתה בא ומציע אותו, אומר, טובת רמת גן, לא משהו אישי, לא חיסול חשבונות אישי, טובת בעלי החיים, בוא, אתה בעל הבית של רמת גן באיגוד. אתה, על פיך יישק דבר. אתה הרפרנט שלנו. אתה שומר הסף שלנו. למה לדחות את זה על הסף? למה לדחות את זה על הסף? יש פה זרמים שלא קשורים לטובת העניין ואני משתדל לנטרל אותם. אני באמת באמת, בלי קשר, אני מחבב את מלמן, תמיד ראה אותי, תמיד כיבד אותי, גם כשהייתי חבר אופוזיציה, תמיד היה נחמד, אני חייב להגיד את זה לטובתו, אני שומע עליו הרבה דברים טובים, אין לי מילה רעה אחת להגיד עליו. התוצאות שלו רעות. המיליון פסיק משהו מינוס זה רע, במיוחד שהוא אומר לי שהוא יכול להרוויח כסף.

מר אדם קניגסברגר: אבל לא נתנו לו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, מה זה לא נתנו לו?

מר אביהוא בן משה: לא אפשרו לו. אגב, עיריית גבעתיים, אני כבר אמרתי לך

שהסמנכ"ל, אדון דוקטור וטרינר, אחיו זה הגזבר של גבעתיים, אז זה עוד חיבור תת קרקעי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני שמעתי.

מר אביהוא בן משה: יש זרימות תת קרקעיות עד הסוף.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז הקשבתי לך והלכתי והטחתי את זה ברפלוביץ. חבל שלא שאלת אותו, יש לו תשובה מאד ברורה שמפריכה את זה.

עו"ד רועי ברזילי: אבל מה עם פתח תקווה, שזאת אחת המחלקות העצמאיות העירוניות הכי טובות שיש? מה עם כפר סבא? מה עם רעננה? שכל אחת מהן, הן עומדות בפני עצמן. למה שם אין איגודים? למה דווקא ברמת גן, מאיזו שהיא סיבה, צריכים להשוות אותנו לבני ברק? כרמל, בשלב שזה היה ב-2003, זה לא היה איגוד ערים לוטרינריה, זה איגוד ערים לבתי מטבחיים, וזה היה הדבר העיקרי. ב-2003 ובטח לפני זה לא היתה את המציאות של העיקורים שאנחנו מכירים היום.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני הייתי שם במסובים.

עו"ד רועי ברזילי: זה היה עניין שולי. עכשיו, להיפך, משרד הבריאות עובר ומשנה מגמה שבקרוב הבדיקה של הבשר תהיה ישירות באטליזים. ואותן משאיות שפעם היו נבדקות בכניסה למסובים, עכשיו הבדיקה לא תהיה שם, היא תהיה בתוך הזה. מי שיקבל את הכסף, את האגרות על הדבר הזה,

מר ראובן שמר: לא את הכסף, זה שלושה בעלי תפקידים.

עו"ד רועי ברזילי: זה שלושה בעלי תפקידים, שלמעשה אנחנו יכולים לממן את בעלי התפקידים שלנו להפחית את העלויות והם בודקים את הבשר בתוך החנויות. עכשיו, להיפך, אנחנו יכולים להפוך למעין איגוד שיאגד ערים. כמו שאנחנו מאגדים היום את סביון ונותנים להם שירותים תמורת כסף, ניקח את רמת פנקס, ניקח את יהוד, ניקח את הדברים הקטנים האלה, ניצור לנו מבנה, כי יש לנו אכסניה מצוינת בסמוך לספארי.

הספארי יש לו היום שני רופאים וטרינרים שיכולים לתת גם מענה ועזרה. אשתי עבדה כוטרינרית גם במחלקה הוטרינרית של פתח תקווה.

מר ליעד אילני: קודם הוא ביקש בשקט שליליאן יהיה יו"ר ועדה חיצונית שתמליץ לו בעניין הזה.

עו"ד רועי ברזילי: אני ייצגתי את הגברת ההיא בהתנדבות, זה לא היה בכסף. אז כך שאין לי ניגוד עניינים בהקשר הזה.

עו"ד חיה מנע: אני רוצה רק לומר משהו. אני הבנתי ממנו שהיום אין לו מספיק, וגם ממה שדנה אמרה ומהעבודה שהיא עשתה וחקרה, שאין לו היום בעצם מספיק מקום בכלביה. בתרשים שהוא הראה לנו, הסקיצה היפה עם המבנה, הוא בעצם רוצה לבנות כלביה חדשה כדי שיהיה לו יותר מקום, והוא בונה בעצם על תקציב שלנו ועל תקציב של רשויות אחרות, לא על תקציב שלו כי אין לו תקציב, וזה לא קיים. את אומרת, נכון להיום מחר אנחנו סוגרים את המחלקה, הולכים אליו, לאן הולכים הכלבים? מי משלם על זה?

מהנדס שלומי בן ששון: שאלתי אותו מתי זה יוקם, הוא לא ידע להגיד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בכלביה אם אני זוכר, יש 33 תאים.

מר גרשון טוסק: 15 שלנו, 18 שלו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: חברים, הכלביה במסובים, מחולקת לשני חלקים – חלק אחד הוא לרשות האיגוד, חלק אחד הוא לשימוש שלנו. מרגע שאנחנו סוגרים את המחלקה הוטרינרית, החלק שלנו מצטרף לאיגוד והוא ממשיך לשמש את הכלבים של רמת גן. אין עם זה בעיה. העניין הוא, מה שחשוב ויפה פה, לטובת הכלבים ולטובת תושבי העיר, שהכלביה שהולכים לבנות כולם ביחד, וזה היתרון לגודל, זו כלביה בסטנדרטים הכי מתקדמים בעולם. פה הוא לא הספיק להראות לכם, אבל לי הוא הראה. זה כמו בית מלון של כלבים. זה ממש מדהים לראות את הגודל.

עו"ד רועי ברזילי: אז בוא נעשה את זה אנחנו. בוא נבנה אנחנו 100 תאים וניתן שירות לאיגוד. לנו יש את השטח, לנו יש את האכסניה.

מר אביהוא בן משה: אנחנו אישרנו תוכנית כזו, כרמל, לשיפוץ הכלביה, 30 תאים חדשים. הקצינו תב"ר 1.2 מיליון, יש תוכנית מוכנה לאישור.

מר ראובן שמר: הכלביה הכי מתקדמת בארץ נמצאת בנתניה. היינו בסיור בנתניה, יש שם כלביה מדהימה. אפשר לעשות שם סיור, עם שטחים לכלבים שיוכלו להסתובב ועם הכול. צריך לראות את זה, זה הסטנדרט. היינו גם בכלביה הזאת, היינו גם בכלביה בראשון. הכלביה בנתניה היא באמת מהמתקדמות ביותר.

מר משה בודאגה: אני רוצה לומר כמה מילים. א', באמת דחו, כמה שנים שאני נמצא פה ביקשו ממני מספר פעמים לדחות את היציאה שלהם, כי הם לא הסתדרו. הם לא בנו את המבנה ואני לא יודע מתי יבנו את המבנה הזה שלהם.

עו"ד דוד שואקה: לא קיבלו את הקרקע עוד.

מר משה בודאגה: לא קיבלו. זאת אומרת, זה יכול להימשך וזה סיפור, וזה לא שנה ולא שנתיים ולא שלוש.

עו"ד דוד שואקה: אנחנו שואלים, אומרים לנו – עוד שנה, עוד שנה.

מר משה בודאגה: בדיוק. דבר שני – לא קיבלנו מהם את הכספים. דבר שלישי – אני לא בונה יותר מדי על תאגידים. תראו מה קרה לנו עם תאגיד המים. תראו מה קרה לנו עם כיבוי אש. אי אפשר לסמוך עליהם. זאת אומרת, ברגע שהם עצמאיים ולא קשורים אלינו, היכולת שלנו לשלוט בהם ולקבל שירות ברמה כפי שאנחנו רוצים, היא קשה. יחד עם זאת, אני מציע שנבדוק את הנתונים הכספיים פעם נוספת, הכספיים והנלווים מסביב, מה יכולים לקבל,

דוברת: מה הפוטנציאל.

מר משה בודאגה: בדיוק, מה הפוטנציאל, ולאחר מכן לקבל את ההחלטה.

מר אדם קניגסברגר: אני תומך בעמדה שהביע קודם אלי מוסרי. אנחנו לא לחוצים היום לתאריך של ה-30 בדצמבר אלא יש לנו עוד קצת זמן. אני הייתי באמת מציע, כמו שפחות או יותר גם אלי אמר וגם המנכ"ל, לבדוק טוב טוב מה הפוטנציאל שלנו אם העיר לוקחת את המקום של האיגוד, האם יש לנו יכולת לפתח את המקום, לעומת המצב שאנחנו סוגרים את הכלביה שלנו ועוברים לאיגוד, ואז לבדוק באמת איפה אנחנו יכולים לקבל מבחינה כלכלית את המיטב. חוץ מזה, אני באמת בדעה שהאנשים שנותנים שירות לתושבים שלהם, כלומר, הם דואגים לאנשים שלהם, סביר להניח שיעשו את זה יותר טוב מאשר אם אנחנו עוברים למקום כללי. אז אני מאד מבקש, בוא נבדוק לאט לאט, בוא נבדוק מה המחיר שאנחנו יכולים לקבל עבור המקום הזה, לגבות מהם את הכסף קודם כל מה שהם חייבים, לראות כמה כסף אנחנו יכולים לקבל. אני יודע מדו"ח הביקורת של 2016 שהעבודה של הוטרינריה היתה טובה. להיפך, עוד המלצתי שעוד יוסיפו עוד וטרינר, משום שהיתה שם בעיה שהיו פחות מדי אנשים לבדוק את החנויות.

מר דני רייף: לא מגיעים לבשר.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק. את החנויות עם הבשר. כי בסך הכול הוטרינריה המקומית עשתה עבודה לא רעה.

האמת היא אני לא כלכלן ויכול להיות שאם נעבור לתאגיד נרוויח כרגע מיליון שקל, אבל יכול להיות שאולי נבדוק, אם באמת אנחנו ניקח את המקום של התאגיד פה, שזה המקום שלנו, ואם אנחנו נוכל להרים שם, אולי אפילו לא מיד אלא בהמשך, להרים שם מקום יותר גדול, כי יש לנו שם מקום במסובים, אין לנו שם בעיה עם מקום, אם נוכל להגדיל את זה, נוכל להגדיל את מספר התאים ולקבל הכנסות. בוא נדחה את ההחלטה אחרי שבאמת תשים מישהו שיש לו באמת, איש מקצוע כלכלי שיכול לבדוק את הדבר הזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני לא שם שום איש מקצוע כלכלי. רועי מוזמן, הדברים מאד פשוטים, רועי מוזמן לקבל ארכה לגבש את הנייר שהוא מציג. אני גם לא מתרגש מהדינאמיקה פה של השיח. ברור שנשארו פה המתנגדים, כי זה בוער בהם. יש רוב ברור בקואליציה למהלך, אדם.

מר אדם קניגסברגר: לא, אני בכלל לא,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז אני אומר לך, יש רוב ברור לקואליציה. אני לא עשיתי לובי לזה, לא קראתי לאנשים ולא שכנעתי. אני מאמין בזה טבעי ונקי. ברור לי שיש פה אנשים דיברו, התארגנו, שמענו, דיברו עם דוד מנחם – זה בסדר, זה דמוקרטי לגמרי, אני לא נגד זה. אבל בסוף תהיה פה הצבעה על העניין הזה. ומי שלא יידע להסביר את סגירת החור בתקציב, יצטרך להוכיח לי שרפלוביץ הוא רע. אם יוכיחו לי שרפלוביץ הוא רע, אני גם מוכן לוותר על הכסף. אם יוכיחו לי שרפלוביץ הוא רע אני מוכן לוותר על הכסף.

מר אדם קניגסברגר: לא, אני לא יכול. שניהם טובים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בדיוק. ואם רפלוביץ גם יהיה מוכן לקבל את מה שאני זרקתי פה על השולחן בסוף הדיון, אז זה בכלל מייתר את הדברים. אתה מוזמן גם להכין תוכנית כלכלית שמציגה איזה חזון לצומת מסובים בעניין הזה.

מר אדם קניגסברגר: רגע, הוא מחזיק התיק?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אני סומך עליו כי הוא כאילו מייצג את הצד שכנגד, וזה בסדר.

עו"ד רועי ברזילי: למה אני לבד? תראה כמה היו נגד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: עזוב, רועי.

דוברת: רועי, אני מוכנה לעזור.

עו"ד רועי ברזילי: סבבה, רק שיהיה לי איזה חשב מלווה. כרמל, ואני רוצה שתגיד לרפלוביץ, אני רוצה את כל ההצעה שלו בצורה מסודרת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור. ברור. מה אתה חושב, שאני חותמת פה על מפית? יש הסכם מפורט, יהיה עורך דין,

עו"ד רועי ברזילי: יש הסכם מפורט?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא. יהיה הסכם מפורט.

עו"ד רועי ברזילי: שיהיה טיוטה כרגע.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מכינים הסכם מפורט, עם כל ההתניות הברורות שאני הכנסתי, גם על המדיניות קווים אדומים, גם על ערכים מוספים שאנחנו רוצים לשפר את השירות, כולל מערך החיסונים שדיברתי איתו, כולל המערך הטלפוני, כולל החלופות. תאמין לי, ירדתי איתו לרזולוציות מאד. כולל הכלביה, כולל המרפאה החדישה שאין אותה ולא היא ועיריית רמת גן לא יכולה להחזיק אחת כזאת. אז בואו, קצת צניעות. לא היינו כאלה מוצלחים. בבקשה, אדוני המבקר.

מר דני רייף: אני עשיתי ביקורת עוד כשרפלוביץ היה אחראי על רמת גן ויש את הביקורת אצל שמר. הוא היה בסדר גמור.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מתי זה היה? מתי עשית?

מר דני רייף: 2004, כשהייתי במשרד הפנים.

מר ראובן שמר: הוא היה המבקר של משרד הפנים.

מר דני רייף: אני עשיתי את הביקורת על האיגוד והוא תפקד בסדר. פשוט כמו שאמרת, קרעו אותו מהעירייה לא מסיבת מקצועיות.

עו"ד דוד מנחם: הנתון הזה הוא מאד משמעותי.

מר דני רייף: יש את הדו"ח אצל שמר.

עו"ד דוד מנחם: אחר כך מתפלאים למה הוא נאחז בקרקע.

מר ליעד אילני: שני נתונים: יש לנו ישיבת הנהלה ב-16 בחודש, יום ראשון הקרוב, אז אני לא חושב שזה ריאלי. גם ההנהלה ביום ראשון היא מצומצמת. הנהלה מורחבת עוד פעם ב-30 בדצמבר, אין ישיבת מועצה אחרי זה, זה שלושה שבועות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הכול טוב. יש עוד מישהו שיש לו איזה סעיפים לסדר היום? תודה רבה.

מר ליעד אילני: רק לומר שהסעיף נדחה.

החלטה:
עו"ד רועי ברזילי, סגן רה"ע יכין נייר עמדה המרכז מחד את היתרונות והחסרונות של מחלקה וטרינרית עירונית אל מול איגוד הערים הווטרינרי ומאידך את העלויות הכספיות של הפעלת מחלקה עירונית אל מול איגוד ערים וטרינרי.
הנושא יועלה לדיון חוזר בישיבת הנהלת העיר שתתקיים בתאריך 30/12/18.
הצבעה: אושר פה אחד.

מר ליעד אילני
מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה